

festa major

G. Lijt

salt

22 al 27 juliol 1983

PROGRAMA OFICIAL DE FESTES
Casal de Jubilats de Salt

Banco Hispano Americano

VISA

4921 1402 0506 1410

07/82 07/88 VISA
LUIS F VALENTI VALLE

VISA...HISPANO

Es la forma más sencilla de entenderse sin dinero. Un medio de pago cómodo y seguro, aceptado en más de tres millones de establecimientos en todo el mundo, que le permite comprar y aplazar los pagos, obtener dinero en efectivo en numerosas oficinas bancarias y, además, disfrutar de un seguro gratuito de accidente de hasta veinte millones de pts. si se adquieren los billetes de viaje con la tarjeta VISA HISPANO.

Oficinas en SALT: Carrer Major, 71-73

Banco Hispano Americano

Oficinas en GERONA: Plaza Marqués de Camps, 4
C/. Mediodía, 26
C/. Sta. Eugenia, 83

Un poble per als nostres fills

Ara som saltencs i proud! Ara som ciutadans d'un poble independent. Aquest poble és l'esforç acumulat de tots, la suma dels esforços de cada un de nosaltres. L'esforç dels vivents, l'esforç dels morts. L'esforç dels saltencs atribulats d'avui i els esforços dels saltencs que acampaven plàcids vora el Ter fa centúries i centúries!

Som algú que ve de lluny enllà dels segles, sempre petjant aquesta noble terra, i que aspira a perpetuar-se col.lectivament i individualment més enllà, molt més lluny, molt més endins del futur... Els homes passen, els pobles persisteixen!

*“Ara és l'hora de dir,
ara és l'hora de recordar que el poble persisteix
en tots nosaltres,
en cada un de nosaltres,
i que tot allò que hem fet
i tot allò que hem desitjat
és l'essència mateixa del poble
indestructible”.*

(EL POBLE)

Miquel Martí i Pol

Ara és l'hora de dir que entre tots recomencem un poble per als nostres fills, un poble per a viure-hi honradament, discretament, humanament, al llindar de l'any 2000.

M'hi voleu ajudar?

Jo hi compto amb tots vosaltres, saltencs!

Compteu amb mi i amb l'Ajuntament que us representa.

Gràcies per la vostra confiança i per la vostra col.laboració.

*L'alcalde: SALVADOR SUNYER I AIMERIC
Diputat al Parlament de Catalunya*

Onze de setembre, 7
Telèfon 24.17.11
SALT

C/. Joan Maragall, 9-B
Telèfon 21.94.50
GIRONA

Carrer Major, 55
Telèfon 23.52.30
SALT

AQUEST ANY, UN ÚNIC PROGRAMA DE FESTA MAJOR

Enguany per a la Festa Major de Salt, només hi haurà una sola publicació literària: la del programa que teniu entre mans...

Recordeu molt bé que aquests darrers temps s'han vingut fent dues publicacions: la del programa oficial de la Comissió de Festa Major i la que editava el Casal de Jubilats de Salt.

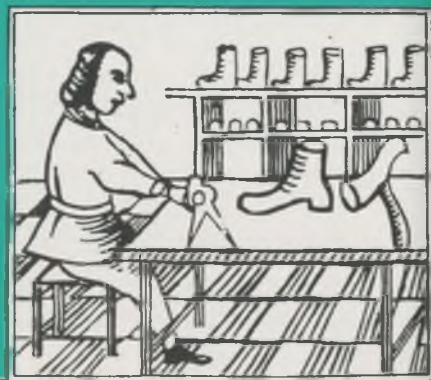
Doncs bé, aquest any s'ha arribat a una entesa perquè sense perdre cap de les dues entitats els seus drets i el prestigi guanyat amb les seves respectives publicacions sobre la Festa Major, el programa-llibre de la festa sigui únic, guanyant encara més en qualitat i solidesa, clarificant i ajudant alhora tant als col.laboradors literaris com als anunciants que d'una manera desinteressada han vingut col.laborant a les dues publicacions.

Sens dubte que tothom hi surt guanyant, i també el nostre estimat poble de Salt... Un poble que enguany ha tornat a recuperar l'Ajuntament, un Ajuntament que ara i anys a venir, ha de tenir una tasca essencial en consolidar i fer encara més brillants els èxits de la nostra Festa Major.

Benvinguts a la Festa! A tothom, saltencs i forasters, que passareu aquests dies entre nosaltres, bona Festa Major 1983!

LO VELL NOU

*Taller Mecànic
de reparació
de calçat*

*Anna Ma
Hernández
Casagran*

*Sports
Bolsos
Calçats*

SALA - 2

Carrer Major. 309 - Telèfon 20.11.72 - SALT

SALT

LES FESTES, LES FESTES

L'any 1983 passarà a la història de Salt com el de recuperació de l'Ajuntament, el de la segregació de Girona, l'inici d'una nova etapa en la que l'Ajuntament que els saltencs hem elegit democràticament haurà d'establir noves i enriquides fórmules de col.laboració amb els seus veïns de Girona i Sarrià. D'Ajuntament democràtic a Ajuntament democràtic. Comença un període que ha de fer possible, amb les aportacions de tots, la creació d'una gran entitat urbana (Girona + Salt + Sarrià), en la que els ciutadans trobin els seus nivells de participació més naturals i per tant la possibilitat de participació més immediata.

En aquest contexte se'ns presenta la Festa Major d'enguany. La Festa. Ara més que mai cal que aquesta Festa sigui viscuda i participada pels saltencs. Més enllà dels problemes polítics i socials, d'oposicions i discussions, els saltencs tenim, ara, un objectiu comú: Fer poble. Es fa poble al mercat, a l'Ajuntament, a l'esport, a la comunitat religiosa, a l'escola i... a les festes. Les festes solen ésser l'excusa ideal perquè la gent es conegui i es reconegui part d'un determinat grup. A les festes la gent hi va perquè vol i per tant la comunicació es fa fluïda i relaxada. Aquest any a més de les habituals, hem vist com sorgia —quan tothom la donava per morta—, la Festa de Sant Antoni, amb benedicció d'animals, orquestra, desfilada, concursos a les escoles i tot el que vulgueu. Si la sabem mantenir, les seves possibilitats són enormes. Hem vist també com els veïns del carrer Abat Oliba, El Salvador i Mn. Sebastià Puig, molts d'ells residents a Salt de fa relativament pocs anys, decidien organitzar la festa del seu barri aprofitant les revetlles de juny. Això són bones notícies per a Salt. Això vol dir que més enllà dels edificis, del traçat dels carrers, dels oficis de la gent, hi ha un grup humà amb vitalitat i ganes de donar caràcter i personalitat al poble on viu.

I ara, al bell mig de l'estiu, la Festa grossa. La primera que s'organitza des de l'Ajuntament de Salt. L'Ajuntament recull i coordina els esforços i la il.lusió d'un grup de ciutadans (que cal incrementar cada any!) i us proposa una festa amb cercaviles, concentració de gegants i focs d'artifici, amb festivals infantils, concerts i sardanes, amb balls de nit a l'envelat, amb teatre pels petits i teatre pels grans, amb cançó catalana, havaneres i vodevils. Una festa que no vol impressionar a ningú però que és oberta a tothom.

Els que hem treballat per fer possible la Festa Major de 1983, regidors, membres de la Comissió, funcionaris municipals, sabem més que ningú que l'èxit de la Festa no depèn de pressupostos espectaculars. La Festa només serà grossa si els saltencs la sentim nostra, si sabem convertir-nos en els autèntics protagonistes d'aquests dies de gresca col.lectiva, si fem de la festa una afirmació de poble que sap divertir-se.

Per demostrar que Salt és un poble seriós:

Saltencs, a divertir-se!

MIQUEL BERGA
Tinent d'Alcalde de Cultura i Ensenyament

Confeccions Novetats

Passeig
Marquès
de
Camps, 6
Tel. 23.80.23

P
H
I
L
L

Carrer
Llarg, 21
Tel. 23.31.81

La Festa Major va evolucionant

ELS COMPTES

Alguns Saltencs, pocs per desgràcia, s'han interessat per la manca del, ja habitual, full informatiu de l'estat de comptes de la Festa Major de l'any 1982. Per a tots ells, molt especialment, i per a coneixement general, passem a resumir, donat la manca d'espai, els comptes corresponents a l'edició del 1982, de la Festa Major:

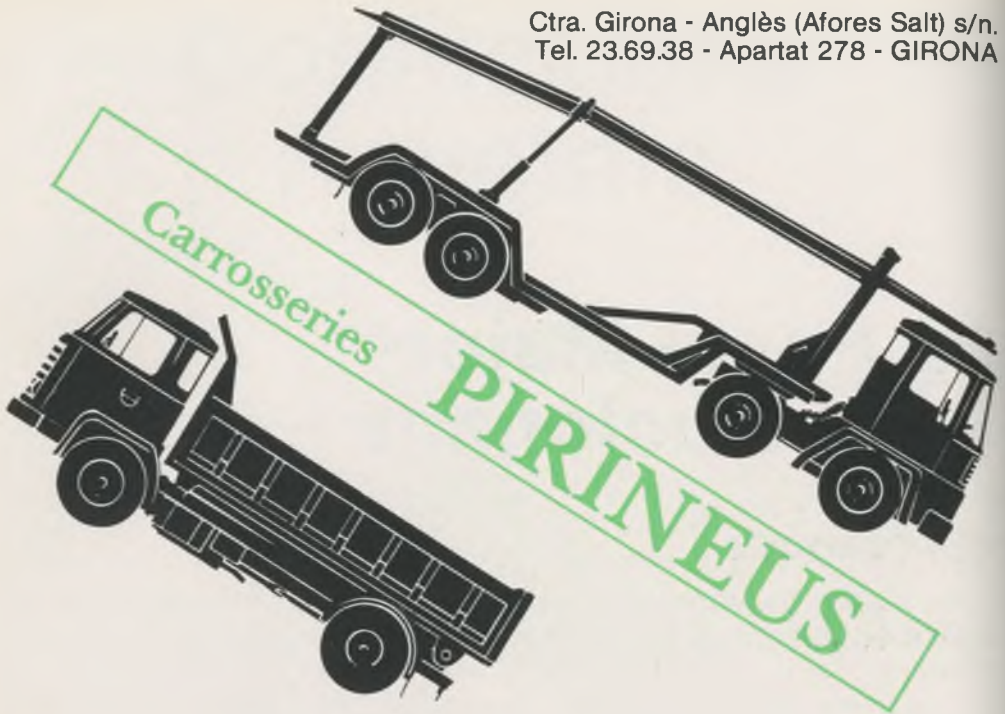
INGRESSOS:

	Ptes.
Entrades guixetes.....	2.087.250
Abonaments i llotges.....	1.362.540
Bar - Programa Festes.....	268.234
Ajuntament i Subvenció.....	<u>805.845</u>
	4.523.869
PÈRDUA 1982	<u>1.096.822</u>
	5.620.691

DESPESES:

Orquestres - Conjunts.....	3.519.500
Sardanes - Actes populars.....	611.311
Impostos.....	222.096
Envelat - Enllumenat.....	901.705
Personal i Vigilància.....	170.202
Publicitat i Diversos.....	<u>195.877</u>
	5.620.691

Ctra. Girona - Anglès (Afores Salt) s/n.
Tel. 23.69.38 - Apartat 278 - GIRONA

Josep M.^a
Comas i Casals

Concessionari
OMEGA

Carrer Major, 83
Telèfon 23.47.70 - SALT

Cabruja

Magatzem al major

Objectes escriptori
i papereria

Venda exclusivament
a detallistes

Travessia Sta. Eugènia, 12
Tel. 23.40.11 - GIRONA

Situació econòmica actual:

	Ptes.
— Fons disponibles segons estat comptes Setembre - 81	499.168
— Ingressos Festa 1981 (posteriors Setembre - 81)	266.732
— Despeses Festa 1981 (posteriors Setembre - 81).....	— 378.564
Disponible Festa 1982	387.336
Pèrdua Festa 1982.....	—1.096.822
Deute Actual (1).....	— 709.486

(1) Aquest deute el finança un membre de la Comissió de Festes.

Després d'aquest breu resum, podeu comprendre que uns dels motius definitius per a la no publicació de l'estat de comptes, fou la manca de les 25.000 ptes. que costa aproximadament imprimir i repartir els papers.

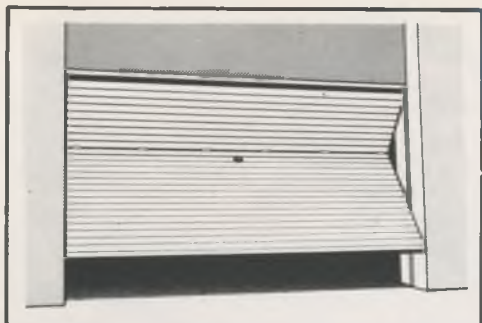
ELS MOTIUS

La Comissió de la Festa Major hem analitzat llargament els diferents motius que ens abocaren al fracàs econòmic de l'edició 1982 de la Festa, i no defugim la nostra responsabilitat, ja que hem coincidit en què un dels factors més negatius va ser l'error de plantejament inicial, amb fallades com les següents:

- Festa massa llarga (sis dies amb només un dia de Festa laboral).
- Contractació d'orquestrs i espectacles molt cars, i que, s'ha demostrat, que no generen prou espectació com per a justificar el seu cost.
- Profusió d'actes gratuïts, que no aporten ingressos (es va incrementar en 400.000 ptes. el pressupost del 1981, en aquest capítol).
- Manca de resposta popular amb disminució molt important en els ingressos d'abonament, motiu que de segur té a veure amb la crisi econòmica que ens va esgarrapant a tots.

LA CONTINUÏTAT

Davant del desolador resultat de la festa del 1982, el més normal hauria estat engegar-ho tot en orri, però després de pensar-nos-ho molt vàrem decidir que continuaríem organitzant la Festa Major, almenys un any més, sobretot per dos motius molt concrets.

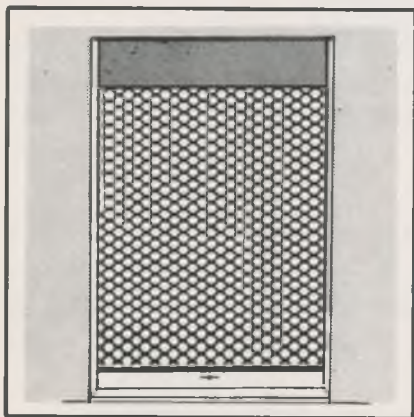
Porta basculant i correderes

Amb acabaments de fusta, xapa galvanitzada o alumini.

Construeix i instal·la:

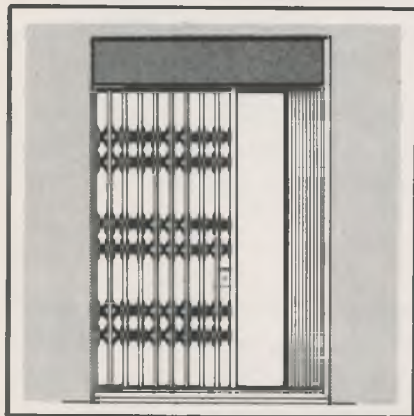

Carrer Major, 308 - SALT
Tallers: camí de Vilablareix
Tels. 44.03.07 - 44.02.76

Varilla R-14

Porta construïda de varilla que permet la visió a través, per a botigues, etc.

Ballesta R-13

Porta totalment amagada que protegeix el seu àtic, comerç, pis, xalet, etc.

En primer lloc, perquè davant l'espectativa que tenien, que sortosament ha esdevingut realitat, de tenir Ajuntament propi, hauria estat un flac servei al poble trencar la continuïtat de la Festa Major, en un moment difícil pel nou Ajuntament; i també perquè estem convençuts que mentre les coses van tirant (encara que sigui a empentes i rodolons) és més fàcil reformar-les, modificar-les i fer-les millorar, que no pas haver d'engegar tota una organització partint de zero.

Hi ha també un segon motiu, molt important per a nosaltres, i és que el dèficit de la Festa l'ha pagat de moment, un membre de la Comissió de Festes de la seva butxaca; aquest dèficit el va assumir l'Ajuntament de Girona per boca del seu Alcalde, que es va comprometre a solucionar-ho en el temps més breu possible i fins avui (13-6-83) encara és l'hora que el membre de la Comissió hagi pogut reemborsar-se els diners que va avançar. L'assumpció per part de l'Ajuntament del possible dèficit que es pogués produir, va ser una de les condicions que es pactaren per assegurar la continuïtat de la Comissió de Festes amb el Consell Municipal de Salt i amb l'Alcalde de Girona.

LA FESTA MAJOR DEL 1983

Escarmentats com estem, el pressupost inicial per a la Festa Major d'enguany no arriba als 4 milions, s'ha reduït un dia la durada de la Festa, tot i que aquest any tenim dos dies festius. També hem procurat que aquesta reducció de pressupost no afecti a la qualitat global ni al nombre d'actes previstos.

A partir de la formació de la Gestora Municipal i de la constitució del nou Ajuntament de Salt, ha passat a presidir la Comissió de Festes el Tinent d'Alcalde de Cultura, i comptem també amb la col.laboració i assessorament dels funcionaris de l'Ajuntament.

Esperem i confiem que a partir de l'edició de la Festa Major - 83, es pugui anar produint una evolució tant en la qualitat com en la participació, que tots desitgem per a la Festa Major del nostre poble.

La Comissió de Festes

VIDRES PLANS

Carrer Formentera, 46 - Telèfon 21.38.29 - PONT MAJOR
Carrer Major, 230 - Telèfon 23.30.47 - SALT

Transports
DALMAU

Servicio: Gerona - Barcelona

Centro de llegada:

Torras y Bages, 8 - SALT

Particular:

Lope de Vega, 14 - Tel. 24.02.43

GIRONA

Centros recogidas en Barcelona:

Central Nápoles

c. Almogávares, 22 - Tel. 309.95.17

Central Vilanova 16

Avda. Vilanova, 16 - Tel. 309.93.83

Central Pallars

C. Pallars, 129 - Tel. 309.18.24

Central Escapa

C. Alava, 51 - Tel. 300.29.14

LES ELECCIONS MUNICIPALS DEL 8 DE MAIG DE 1983

Feia gairebé 50 anys (concretament des del 14 de gener de 1934), que no s'havien celebrat en el poble de Salt, eleccions municipals democràtiques.

Les passades eleccions del dia 8 de maig, van significar doncs, un fet trascendent per a la nostra vila. Salt tornava a recuperar el seu Ajuntament, un Ajuntament democràtic elegit lliurement pels saltencs, la immensa majoria dels quals era la primera vegada que votava el seu propl Ajuntament.

CANDIDATURES

A les eleccions del 8 de maig hi van concórrer per al municipi de Salt, 5 candidatures:

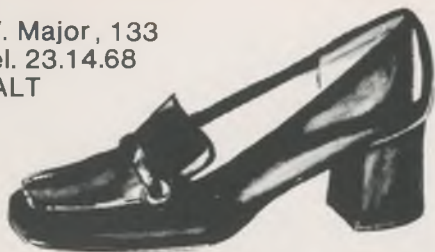
Alianza Popular - Partido Demócrata Popular (A.P.-P.D.P.) / Convergència i Unió (CiU) / Partit dels Socialistes de Catalunya - Candidatura d'Esquerres (P.S.C.) / Partit Socialista Unificat de Catalunya (P.S.U.C.) / i Partit dels Comunistes de Catalunya (P.C.C.).

A. Guimerá, 10
Tel. 24.19.51
SALT

VINOS
J. PUIG
(Curta)

C/. Major, 133
Tel. 23.14.68
SALT

CALZADOS

M. Solana

(Casa Maruja)

**Assessoria
d'Empreses**

Avda. Jaume I, 37, 2.^{on}
(Edifici Banc Vitalici)
Tel. 21.06.73 - GIRONA

Joan Ribas
Josep Alvarez
Professors Mercantils

Passeig d'Olot, 178
Tel. 23.41.22 - SALT

Auto-taller
Canigó

Reparació i engrassament
de l'automòbil

CENS I VOTS

— CENS DE VOTANTS.....	Total:	13.949
— VOTS EMESOS.....	Total:	9.205
— VOTS VÀLIDS	Total:	9.029
— VOTS NULS.....	Total:	105
— VOTS BLANCS	Total:	71

El conjunt de vots vàlids es van repartir de la següent manera:

— PARTIT DEL SOCIALISTES DE CATALUNYA (P.S.C.):	4.959 vots.
— CONVERGÈNCIA I UNIÓ (C i U)	2.891 vots
— PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT CATALUNYA (P.S.U.C.)	629 vots
— ALIANZA POPULAR-PARTIDO DEMÓC. POP. (AP-PDP)	443 vots
— PARTIT DELS COMUNISTES DE CATALUNYA (P.C.C.)	107 vots

Que van donar els següents regidors per partit:

P. S. C. 10 regidors

— SALVADOR SUNYER i AIMERIC	Independent
— MIQUEL BERGA i BAGUÉ	Independent
— JOSEP VICENS ALHAMBRA i CORNEJO	P.S.C.
— FRANCESC XAVIER COROMINAS i MAINEGRE	Independent
— JOSEP SERRA i BAGUÉ	P.S.C.
— EUSEBI CABEZAS i PÉREZ	Independent
— DOMÈNEC BOSCH i BONADONA	P.S.C.
— MARTÍ FITA i CASALS	P.S.C.
— CARMÉ CARBÓ i CASELLAS	Independent
— NARCÍS ANGELATS i QUINTANA	Independent

C. i U. 6 regidors

— ALFONS MORÉ i PARETAS	C.D.C.
— MANUEL LLADÓ i MAS	C.D.C.
— EMILI CROUS i FONT	C.D.C.
— JOAN CANALS i PIGEM	Independent
— M. ^a ISABEL CASAL i FÀBREGA	Independent
— CARMÉ VIDAL i BURCH	C.D.C.

P. S. U. C. 1 regidor

— JOSEP M. ^a DUBÉ i ANDRÉS	Independent
— A.P. / P.D.P.	— (regidor)
— P. C. C.	— (regidor).

El nombre de regidors de l'Ajuntament de Salt és de 17.

El dia 24 de maig de 1983, es procedí a la constitució del nou consistori, resultant elegit Alcalde per unanimitat, Salvador Sunyer i Aimeric, cap de llista independent del P.S.C. - Candidatura d'Esquerres.

Instal.lacions

Electricitat industrial
Aigua
Gas
Maniobra
Sistemes de seguretat

**Carles
Anglada
i Reig**

Llarg, 81 - Tel. 23.22.71 - SALT

Jamones Serranos

*José Luis
Escuredo Franco*

Almacén y oficinas:

Àngel Guimerà, 68 - SALT
Tels. 23.64.11 - 23.65.61

Almacén en Barcelona:

Emilio Roca, 11 - 15
Tel. 340.23.16

**Transportes
Eléctricos
Interurbanos, s.a.**

LÍNIES REGULARS DE
TRANSPORTS DE
VIATGERS

AUTOCARS DE SERVEIS
DISCRECIONALS

GIROMA

Sardenya, 16 - Tel. 20.48.68°

Administracions:

Girona Tel. 20.02.75
Banyoles Tel. 57.00.53
Olot Tel. 26.01.96
Figueres Tel. 50.31.75

Construcciones
Electromecánicas
del Ter, S.A.

oemter, sa

Maquinaria
para
plásticos

Camino de Vilablareix, s/n.
Tel. 23.13.61
SALT

ORGANITZACIÓ DE L'AJUNTAMENT DE SALT

ALCALDE

1r Tinent d'Alcalde

SALVADOR SUNYER i AIMERIC

MIQUEL BERGA i BAGUÉ

2n Tinent d'Alcalde

XAVIER COROMINAS i MAINEGRE

3r Tinent d'Alcalde

JOSEP VICENÇ ALHAMBRA

4t Tinent d'Alcalde

JOSEP SERRA i BAGUÉ

5è Tinent d'Alcalde

ALFONS MORÉ i PARETAS

6è Tinent d'Alcalde

MANUEL LLADÓ i MAS

Delegació:

Cultura, Ensenyament i
Serveis Socials.

Govern Local i Participació

Urbanisme i Obres

Hisenda i Patrimoni

Sanitat

La Comissió Permanent

La constitueixen l'Alcalde més els Tinentes d'Alcalde esmentats.
Es reuneixen setmanalment, els dijous, a les 8 del vespre.

CONSELLERS:

EUSEBI CABEZAS i PÉREZ

JOSEP M.ª DUBÉ i ANDRÉS

MARTÍ FITA i CASALS

NARCÍS ANGELATS i QUINTANA

ISABEL CASAL i FÀBREGA

DOMÈNEC BOSCH i BONADONA

JOAN CANALS i PIGEM

EMILI CROUS i FONT

CARME CARBÓ i CASELLAS

CARME VIDAL i BURCH

Serveis Municipals

Promoció Ciutadana i Relacions amb Entitats

Serveis Socials i Ecologia - Medi Ambient

Esports

Relacions Brigades Municipals

Serveis Públics Mancomunats

Juventut

Jardineria

Els Plens Municipals

Els formen l'Alcalde i tots els regidors. Els Plens Ordinaris tenen lloc el segon dimecres de cada mes. Són oberts a tot el poble.

Periòdicament i en funció de la importància dels temes, se celebren Plens Extraordinaris.

XARPELL

Carrer Major, 131 - Tel. 23.69.59 - SALT
Ctra. Sta. Eugènia, 208 - Tel. 23.54.03 - GIRONA

Tenim la gamma més completa d'estufes i xemeneies dels mercats nacional i d'importació a llenya, carbó, gasoil i gas.

Instal·lació i post-venda garantits.
Consulteu a Xarpell.

POEMES DES D'UNA HABITACIÓ

Llegint Martí i Pol

Tot és tant suau i tant dolç!!

M'abandono en el llit,
i tota jo em preparo per a retrobar-te
dins d'aquest llibre que m'emborratxa
el cor...
no em sento els peus,
ni el pes del meu cos,
un xic cançat de caminar-te
tot avui...
els meus llavis s'adormen
i els ulls t'inventen en un mar...
perfilant-he
en un sol de ponent...
mentre una càlida brisa juga amb mi...

I, tot és tant suau i tant dolç!!

Fent i desfent somnis,
on t'espero, et trobo, et perdo...
i quan et trobo de nou..., m'adormo...
com fulles de tardor, es vencen les mans
i el llibre es queda obert
en el més volgut poema...

I, tot és tant suau i tant dolç!!

Cesca

Intendent
mercantil

C/. Sant Francesc, 21, 2n
Telèfon 20.76.06
GIRONA

**Jaume
Cases
Martí**

Suc. de M. Monteys

Cristalerías Gerona S.A.

c. Lorenzana, 41 - Tel. 20.29.90
Ctra. Sant Feliu, 22 - Tel. 21.38.16
GIRONA

Hogar del mueble

Carrer Major, 46-50 - Tel. 23.33.18 - SALT
C/. Sta. Clara, 53 - Tel. 20.06.93 - GIRONA

Els til.lers de la Rambla

Et despertarè demà
a l'hora en que el cel
barreja mil colors
indescrïptibles...
i l'aire està encara
per estrenar!!

perquè vull que t'ofeguis
amb el perfum que s'espolsen
els til.lers de la rambla...
i, vull que vegis,
com les garces confonen
les nines dels teus ulls
amb preciades joies de plata!!
i la porcellana del teu cos, ferm,
s'esquerda...
i s'esllevisca per terra!!...
empapada de l'aroma
dels til.lers de la rambla...

Cesca

No fos cas que per agonia d'aquest amor
foll despertés en deserts inconeguts...

Foto: Quim Curbet

Per... si m'arriba!!

Passaré en net
la meua vida!!
i estaré a punt
per si m'arriba
la veu llunyana
del qui avui, em fa viure...

no fos cas,
que per l'agonia
d'aquest amor foll-
despertés en deserts
inconeguts...
o en paradisos incerts...

Per... si m'arriba!!
passaré cada dia,
la meua vida en net!!

Cesca

FESTA MAJOR

**"la Caixa" s'uneix
a la vostra alegria**

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

AL VOSTRE SERVEI A SALT

Carrer Major, 169 - Tel. 23.77.11

SALT I LA SEVA CUINA DE FESTA MAJOR

Fa uns anys vaig escriure sobre un plat típicament saltenc, l'oca amb peres a l'estil de Salt. En aquell cas vaig fer menció de la Comtessa de Pardo Bazán que en el seu llibre "La cocina española antigua" diu: "La cocina es uno de los documentos etnográficos importantes". Ara, més que mai, quan Salt acaba de recuperar la seva identitat, és important que es posin de manifest una sèrie d'elements, accions, records, etc..., que serveixin per engrandir i fer reviure les arrels d'un poble.

Des de la meva òptica, la gastronomia i la cuina, intentaré, si la memòria no m'és traïdora, aportar el record del que era el menjar, millor dit la cuina d'un poble que celebrava de forma extraordinària la seva Festa Major, romanant les famílies al poble i rebent convidats de diferents llocs. Des de fa uns anys aquesta costum s'ha perdut i no és solament a Salt, sinó a la major part dels llocs, que la gent del poble espera la Festa per anar de viatge o de vacances. Possiblement s'ho passin millor o disfrutin amb diversions artificials, però sí que puc afirmar que no participar a la Festa Major i procurar que la taula sigui centre de reunió, sense necessitat de plats cars, però sí representatius i tradicionals, és deixar oblidat un dels elements, importants, que conformen la identitat d'un poble.

PERRUQUERIA

LEO

Carrer Major, 128
SALT

**Administració
loteria**

N.º 9

carrer Esteve Vila, 22
Telèfon 23.31.77
SALT

de Mª Carme Farre

A la cuina catalana has d'anar
si no hi vas avui, hi aniràs demà

CUINA CATALANA

Plats típics per emportar-se fora

Doctor Ferran - Cantonada Torras i Bages, 16
Telèfon 24.01.99 - SALT

Pels més joves o pels qui hagin vingut a viure a Salt fa pocs anys, els meus records comencen als voltants dels anys 60, els diré que la Festa Major de Salt durava pràcticament una setmana. Existien també certes diferències entre el Veïnat i Salt, les seves cosetes, però si bé això era a nivell d'organització, de cap de les maneres es reflectia a la taula. Tampoc explicaré dia a dia el que es menjava, sinó simplement, recordar, barrejant els àpats i els seus llocs, com si parléssim d'una sola diada gastronòmica.

Cal tenir en compte que el creixement de població encara no havia començat, per tant es tractava d'un poble força més petit del que és ara. Existien bàsicament dos sectors de població, ben diferenciats, però ambdós amb bon poder adquisitiu. Les famílies tradicionalment agricultores i les famílies obreres distribuïdes en algunes empreses de Girona; botigues, magatzems, bancs, etc... i en les indústries tèxtils de la localitat, que permetien ingressos importants a les famílies, ja que, en ocasions, treballaven en una mateixa indústria, tots els membres de la família.

La bona cuina era coneguda, no pels escrits dels mitjans de comunicació, sinó per la transmissió de coneixements culinaris de les àvies i el que s'aprenia de fora. Els agricultors en les seves sortides als mercats i els obrers i empleats, en les excursions que organitzaven una colla d'amics o bé a la fàbrica, coneixien algun plat nou en una època en la que es podia menjar alguna cosa més que patates, "farro", etc... Tothom va descobrir la sarsuela de peix, que una vegada a l'any s'anava a menjar a Ca La Neus de L'Escala, parada obligatòria abans d'anar a la processó de Verges.

Dos personatges influïen també en la bona marxa gastronòmica de la Festa Major. La "cuinera" que en el millor nombre de casos venia d'algun poble veí, i el "flequer del poble".

Contractar una cuinera era com portar el restaurant a casa, però apareixia un problema: les cuines domèstiques més petites i menys acondicionades que les actuals, no podien donar abast en la cocció dels diversos plats que es preparaven per un nombre elevat

Gassol, s.a.

Fábrica hilados y torcidos
Poliéster, algodón, acrílicas
y géneros de punto

Gassol Fibras, s.a.

Fábrica texturizados

Gassol Color, s.a.

Fábrica de tinturas de hilados

Monar Textil, s.a.

Fábrica de tejidos

Plaça de Salt, 21 - Teléfono 23.15.28 - SALT

d'invitats. Llavors, hi jugava un paper decissiu el forn o els diferents forns de pa del poble, que com a mínim eren els encarregats de coure els canalons de més de la meitat dels veïns, assumint la responsabilitat d'una cocció correcta. Peces de carn que podien ser rostides al forn, també anaven a parar a mans del "flequer" per la seva cocció.

Tant a les cases pairals com a les dels obrers, quines famílies m'honoren amb la seva amistat, i on vaig viure aquestes experiències de dinars de festa major, el dia que hi havia menys convidats no baixàvem de deu o dotze comensals a taula.

L'activitat començava al migdia amb una ballada de sardanes i a continuació l'aperitiu, que preniem en les terrasses dels bars, a la vorera, asseguts al voltant de petites taules rodones de marbre, vasos gruixuts i de poca capacitat. El vermut oferia dues opcions, el de garrafa o el de botellí. També alguna cervesa o algun preparat de taronja. Els aperitius actuals, inclòs el "whisky", no eren habituals i com a cosa excepcional hi havia qui prenia "picón". Les tapes eren senzilles, no passant de les patates rosses, les olives farcides, els calamarsos a la romana i accidentalment alguna llauna de cloïses.

Bàsicament preniem l'aperitiu els joves i els homes, ja que les dones es dedicaven a preparar el dinar. Eren poques les cases que una vegada a taula es repetia l'aperitiu. S'iniciava el dinar amb uns canalons o arròs a la cassola, seguia un guisat o un rostit, no mancava la sarsuela de peix, ni el "platillo". Les postres excepcionalment s'adquirien a la confiteria, a part de postres casolanes i fruita del temps.

Un dinar normal podia ser: canalons, pollastre o ànec farcit de botifarres, vedella rostida i com que encara quedava una mica de gana calia provar el "platillo", que malgrat seria per sopar, la mestressa de la casa s'empenyava sempre en què l'havíem de provar. Un altre era: arròs, sarsuela de peix, i sempre quedaven ganes de provar alguna cosa del dia abans. Es podien fer múltiples combinacions donat que les cassoles estaven plenes fins dalt de menjar, i l'arribada d'un convidat no esperat no suposava cap problema. Per sopar, un plat de brou per entrar en matèria amb un bon tall de rostit, una mica de guisat del migdia i també una mica de "platillo". Les postres com ja hem dit eren diferents, i poc a poc, en pla de sobretaula, es menjava una mica de tot. Els cafès i licors eren el colofó de la sobretaula i sempre hi havien coses curioses com el fet de descobrir algun licor. Crec recordar que en certa ocasió vàrem descobrir el Licor 43, quan un convidat que va aparèixer a l'hora de les postres —això també era comú, que alguna persona vingués només a les postres— obsequià als anfitrions amb aquesta novetat.

**TVC
HIFI
Autorradios
Videos**

Delegació - Servei tècnic:

Major, 383 - Tel. 23.56.61 - SALT

Les dessea felices fiestas

Frutas

Mercader

c. Angel Guimerá - SALT

**Fusteria
Ebenisteria
Decoració**

**JOSEP
CASAS**

Passeig d'Olot, 220
Tel. 23.79.14 - SALT

En el capítol dels vins, es consumia el vi a granel adquirit al magatzemista habitual que en la major part de les ocasions se

subministrava del Priorat. Al vi no se li donava excessiva importància, quant a una degustació específica, però era un element important dintre el banquet. El que mai podia faltar-hi era el xampany, que ara se'n diu cava, i que en totes les taules culminava els àgapes de la Festa Major, així com també les altres festes i en moltes cases tots els diumenges de l'any.

Bon profit!

Crec que alguna cosa m'hauré oblidat, o la memòria haurà modificat l'ordre cronològic, malgrat això aquí està la meua modesta aportació. En definitiva

els qui deuen reviure-ho i poder fer-ho són els habitants autòctons de Salt, que encara recorden, millor que jo mateix, aquests àpats esmentats i possiblement hi ha qui disposa de receptes ancestrals que es poden elaborar de bell nou.

És públic i notori que la tradició gastronòmica de les festes majors ha minvat quan la societat de consum ha ofertat altres alicients a la població, que juntament amb els moderns mitjans de comunicació ha disgregat a les famílies i al mateix temps ha fet que els llaços d'amistat es puguin reafirmar en qualsevol moment sense necessitat d'haver d'esperar a veure's el dia de la Festa.

És patrimoni de cada poble i de cadascun dels seus moradors valorar la importància del ressorgiment gastronòmic i culinari de les festes majors i avaluar la necessitat del seu acoblament a la forma de vida actual, a fi i efecte de revitalitzar i reconstruir la història d'un poble.

Hi han dues opcions, la de viure immers en els problemes i diversions artificials o bé rescatar qualsevol element etnogràfic que contribueixi a reafirmar la identitat del poble. En els moments actuals, des de fa un parell de mesos, Salt serà, sens dubte, el que els seus veïns vulguin que sigui.

JAUME FONT I ESTIVAL

Envelats

Ventura-Fàbregas

Telèfons 23.80.39 - 23.95.88

Lloguer de cadires
Pavellons impermeables
Adornaments, pista parquet

Àngel Guimerà, 112 - SALT

Envelats que paren la pluja

J. Barris

de Salt

Telèfon 23.13.68

Lloguer de cadires
Pavellons impermeables
Adornaments, pista parquet

Emili Crous

Sant Jaume, 14 - Telèfon 24.16.47 - SALT

Carrer Major, 119
Tel. 23.93.59 - SALT

*Elisenda Bernatallada i Pla
Cassà de la Selva
8 anys*

La flor

Ai! flor que en el prat et trobo
sembles una cuca de colors
que bo l'aroma, que bona l'olor
que trobo en llurs flors.

Quan et veig entre el verd
sembles un vestit estampat
no m'agrades en el balcó cobert
prefereixo en el prat.

El meu poble

El meu poble és bonic
l'església adornada
no és gros ni xic
hi ha molta mainada.

D'edificis n'hi ha molts
perquè hi ha molta gent que hi viu
i necessita cuidar els seus petits
com faria l'ocell al seu niu.

El cistell

En el cistell
estampat
i tinc un clavell
ben aixafat.

Ai carai,
com ha sigut
no m'ha agradat mai
un clavell eixut.

La tempesta

Peten llamps i trons,
quina por que fan!
Cauen pedres grosses com botons
i les basses que es fan!

Els llamps peten,
sembla que es barallen
i m'espanten!
Però s'han tornat amics perquè ballen.

La mar és bonica

La mar és molt bonica
sempre tan silenciosa
es veu una mica
la cua de la balena preciosa.

Surt de la mar el dofí
es llença com una llança
que n'és de fi!
sembla que a la mar dóna
[esperança.

El pagès

M'agradar llaurar
sembla que els ocells vull espantar,
també m'agrada portar a pasturar,
és perquè a les ovelles vull engraijar.

Plantar arbres també m'agrada,
perers per les peres, albercoquers pels
[albercocs,
quan menjo la fruita amb la boca badada
també vull tenir ple l'hort.

Accidentes
Vida
Decesos
Robo
Incendios
Combinado
Cosechas

Compañía fundada en el año 1922

*Agencias en todas las capitales
y pueblos importantes de España*

Agencia en Girona:
c. Santa Eugenia, 18, 1.º - Tel. 20.19.88

Juli Garreta, 17
Tel. 20.02.68
GIRONA

Major , 323
Tel. 23.78.96
SALT

Mancances de Salt...

(I després de la Independència... què...?)

La independència de Salt és ja una realitat constatable. Durant els 8 anys d'anexió forçosa a Girona, molts saltencs van lluitar, en un o altre camp, per tal que la segregació del nostre poble esdevingués un fet. De tot això no hi ha dubte; i si no hagués estat així, difícilment tornariem a tenir l'anhelada independència municipal...

Cal doncs estar satisfets per aquest èxit, un èxit lligat amb la democràcia i amb la voluntat del nostre poble de recuperar el que molts d'una manera escèptica mai s'ho havien cregut. No ha estat així, sinó que el que era impensable per a molts saltencs, ara ja és un fet. Tornem a tenir Ajuntament...!

L'any 1983, passarà a la història de Salt, com l'any de la recuperació municipal, i això sol, ja és positiu. Els llibres d'actes de l'Ajuntament així ho reflectiran, i les cròniques ciutadanes ho faran constar en el passat, com a recordança de la memòria popular...

No volem igualir aquest fet memorable, ja que els saltencs estem d'enhonorabona. Però sí que cal plantejar-se la situació del nostre poble avui, a l'any 1983. Quina és la situació, quins els problemes més acucians vistos des d'un prisma objectiu i sense triomfalismes?

Anant més al fons. Quines són les mancances més conflictives en què el nostre poble es troba, i que de rebot hauria de plantejar-se l'Ajuntament de la vila?

Volem deixar de banda en aquest escrit, trets positius, i n'hi ha molts, que té el nostre poble: la voluntat col·lectiva d'ésser poble, el paper que hi han jugat les entitats i associacions, tot allò, el treball i la voluntat comuna que ha forjat la nostra vila, i li ha donat una personalitat diferenciada d'altres pobles i barris...

Cal constatar sense amagar-se'n, que Salt té importants dèficits, greus mancances, i que cal fer un esforç col·lectiu per a redreçar aquest fet...

Si no fos així, amb la independència només hauríem aconseguit un pas, però no hauríem aconseguit tot el que caldria, per avançar més lluny.

La integració social...

A la nostra vila hi han tres sectors diferenciats de procedències diferents que cal cohesionar i fer-los unir en un mateix projecte d'identificació col·lectiva, sense que això vulgui dir que algun d'ells hagi de perdre la seva pròpia identitat...

Els nascuts a Salt, els saltencs de tota la vida, els vinguts d'altres comarques o terres catalanes per raons de treball, i els procedents d'altres terres de l'Estat espanyol, la gran majoria de parla castellana que han arribat al nostre poble en gran part per motius econòmics...

Organització Professional Immobiliària

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques
Gestoria administrativa
Declaració de renda

Podem solucionar els seus dubtes

Vivendes de protecció oficial:
Préstecs i exempcions d'impostos

Nacional Hispànica Asseguradora, s. a.

Assegurances, incendis, robatoris, vehicles, etc.

Només si s'aconseguís la cohesió i interrelació col·lectiva dins una voluntat d'integració conjunta podrem dir que la independència haurà estat totalment positiva i, ajudarem a redreçar el nostre poble.

El perill de la suburbialització

És un perill latent que planteja com una ombra sobre la nostra vila.

El Salt dels darrers anys s'ha suburbialitzat tant que serà difícil invertir uns fets gairebé irreversibles. La degradació urbanística, "els gratacels", els blocs inhumans, la planificació irracional van donar ales als constructors i propietaris del sòl, i moltes zones de l'eixample o inclús del Salt vell i del Veïnat han patit l'erosió urbanística del mal gust i la falta de sentiments per a fer de Salt una població millor, més humana i habitable.

El perill de la suburbialització és encara possible. I depèn de l'esforç col·lectiu, de l'Ajuntament, i les entitats, d'evitar que Salt se'ns torni més inhabitable. La població que volem no està renyida amb el creixement racional, sinó amb la destronació del teixit urbà, i amb les greus conseqüències socials, culturals i d'integració que això pot suposar per al nostre poble.

La manca d'òrgans d'opinió

Ens falten mitjans d'informació que creïn opinió pública, i que plantegin les necessitats de la gent. Pràcticament no tenim mitjans de difusió, i LA FARGA, fa un paper supletori, limitat als socis del Casal de Jubilats. No tenim premsa pública de quiosc o llibreria. Existeixen butlletins d'entitats o associacions, però ens falten, ens falta... revistes i una ràdio...

El perill de la suburbialització i els importants dèficits d'infraestructura són un repte important per a l'Ajuntament.

Foto: Quim Curbet

JOKKI
CONFECCIONS

*Vestits per ambdós sexes
i tota la moda en el vestir*

Carrer Major, 68 - Telèfon 23.23.56 - SALT

Drogueria

Plàstics

Perfumeria

PINTUR
i DECOR **EIÓ**
Eusebi Caberas
Plaça onze de setembre, 5
Tf. 231628 **SALT**

L'experiència, ben curta de Ràdio Salt, amb més "amateurisme" que professionalitat, va tenir una durada escassa. Va durar menys del que hom podia preveure... Es tornarà arrencar?

Si no incrementem els mitjans d'informació col·lectiva difícilment engrescarem gran quantitat de persones en el projecte de redreçament social i urbà de Salt, que avui n'estan al marge.

Els importants dèficits d'infraestructura

Els sabem, els coneixem, i valen molts de milions... El Pavelló Esportiu, Can Panxut, l'Escola d'E.G.B. al Veïnat, l'ampliació de l'Ajuntament, l'asfaltat de diversos carrers, l'arranjament de les nostres places, zones verdes, equipaments de tota mena, a diferents barris...

Anem, i estem, molt enrera quant a infraestructura d'equipaments... Tenim greus dèficits!... i Salt de moment té un Ajuntament pobre, un Ajuntament que s'està organitzant però que trigarà en estar totalment en rodatge... Hi ha el tema dels traspassos de Girona a Salt, el de l'aportació de l'Estat a les economies locals. Hi han mil coses que no depenen estrictament dels saltencs o dels seus representants al consistori, sinó de factors externs. Anar subsanant els importants dèficits col·lectius ha de ser una tasca tant de les institucions (Estat, Generalitat, Ajuntament...) com de la conscienciació dels veïns per tal que es posin en marxa aquests equipaments que necessitem.

Els lligams amb els pobles de les rodalies Els serveis mancomunats

¿Quins han de ser els serveis mancomunats amb els pobles i municipis del nostre entorn? L'aigua potable? La recollida d'escombraries? La incineradora? El transport públic?... Això exigeix un debat obert i uns plantejaments clars per a saber quins són els serveis que Salt pot assumir independentment perquè són rendables econòmicament i quins no... la qual cosa vol dir que cal fer una mancomunitat, però amb quins serveis, amb quins pobles i, fins a quines competències i atribucions?...

La participació ciutadana en les reivindicacions municipals

Podria passar que després de les reivindicacions ciutadanes que Salt ha plantejat de forma oberta tots aquests darrers anys, essent dia per altre tema a les pàgines dels diaris... creiéssim que en tenir ja Ajuntament la reivindicació i/o la participació dels veïns ja no fa falta, ja que entre tots hem triat un Ajuntament... que ens ho ha de solucionar tot.

La recuperació municipal, i la solució dels problemes de Salt no és ni ara ni mai un tema exclusiu de l'Ajuntament. És un tema que pertany a tots i cal la participació dels veïns; cal fomentar formes i grups que amb el seu treball cívic dins el poble empenyin a l'Ajuntament a plantejar-se els problemes de cada barri, de cada sector social, de cada entitat esportiva, cultural o recreativa.

Hem recuperat l'Ajuntament. Tornem a ser un municipi, però cal ser conscients que tenim importants problemes plantejats... Aquesta consciència, serà un primer pas a reconstruir el nostre poble?

Passeig d'Olot, s/n. - Tel. 21.59.43 - SALT

HOSTAL RIBOT

Accés Aeroport
GIRONA - COSTA BRAVA
Tel. (972) 47.72.25
RIUDELLOTS DE LA SELVA

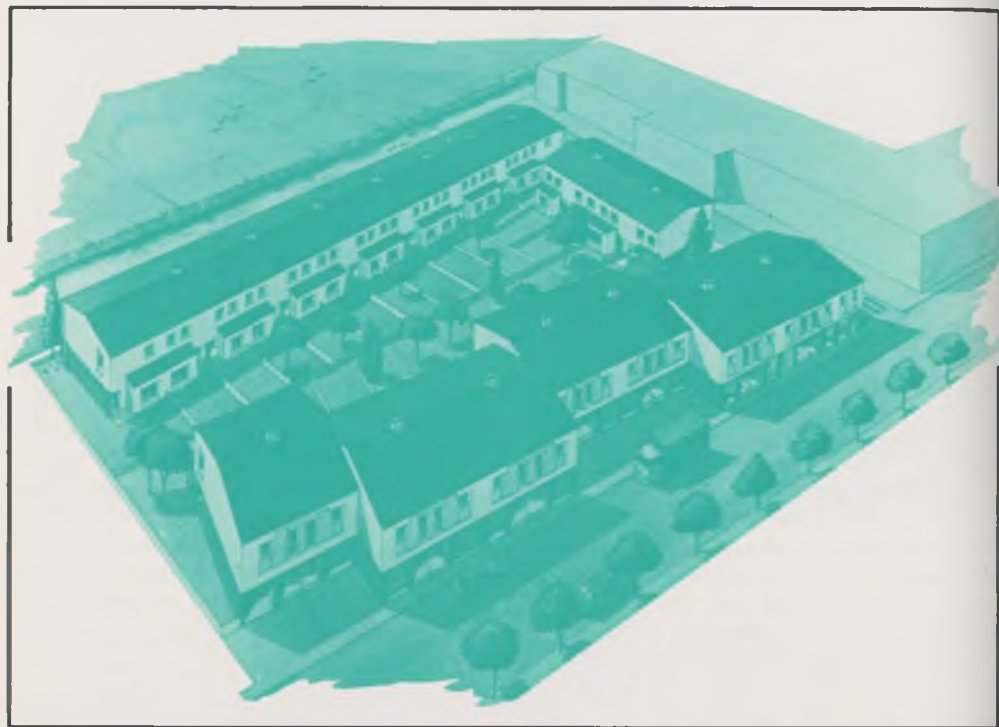
A LA GRAN FAMÍLIA DEL CASAL

Amb motiu de celebrar la nostra FESTA MAJOR, cada any surt al carrer aquest programa del Casal i que tots els socis rebeu puntualment, el qual enguany es fa unificat amb l'altre que feia la Comissió de la Festa Major de Salt, el motiu no és altre que abaratir costos i no abusar dels col.laboradors. Aprofito aquesta ocasió per a dirigir-me a tota la gran família del Casal per fer-vos arribar a tots els socis i simpatitzants els projectes que hem realitzat i els que volem realitzar.

Una de les coses que ja s'ha fet i que feia molta falta, era ordenar tots els fitxers, ja que per motiu del creixement de l'entitat i de les seves seccions ens era imprescindible, ara els tenim ordenats per entitats, socis i col.laboradors, gràcies a la CAIXA DE BARCELONA que ens ha fet el programa d'I.B.M. i la confecció dels rebuts d'enguany; que de cara els propers anys serà molt més simplificat perquè el programa ja està fet, i només posant el disc a la màquina sortiran fets els rebuts, i així ens estalviem aquella feina feixuga que representava fer tots els rebuts manualment.

Quan entrat a dirigir aquest Casal, he vist que la junta anterior havia fet tot el que va pogué dins les possibilitats econòmiques que tenia, doncs com tots sabeu les ajudes oficials que rebem són ben poques, malgrat això tot el que es fa, és gràcies a les ajudes dels socis i col.laboracions de les cases comercials. L'anterior junta tenia traçades unes línies que pels motius abans esmentats no va ser possible portar-les a terme, i ara nosaltres intentarem fer-les realitat. Una d'elles és la instal.lació de la BOMBA DE CALOR (aire fresc a l'estiu i calefacció a l'hivern), que realment és un projecte molt costós que si haguéssim de fer nosaltres sols no el podríem portar a terme, és per això que hem sol.licitat ajut econòmic al Departament d'Acció Social de la Generalitat de Catalunya i d'altres estaments oficials; per ara només hem rebut l'ajut econòmic de la Diputació de Girona, el qual agraiim aquest gest per aquesta entitat, esperant que els altres centres no ens oblidin.

En Salt viviendas individuales con garaje y patio

PROTECCIÓN OFICIAL

El precio y las condiciones de pago están al alcance de todos, ¡VISÍTENOS!

Seguro que Ud. elegirá y adquirirá la que más le guste... ¿Por qué?

Crédito al 11% — Plazo hasta 15 años

Información y venta: _____

INCOSASA

Carrer Major, 210 - Tel. 23.66.11 - SALT

La gran família del Casal és una família ben unida

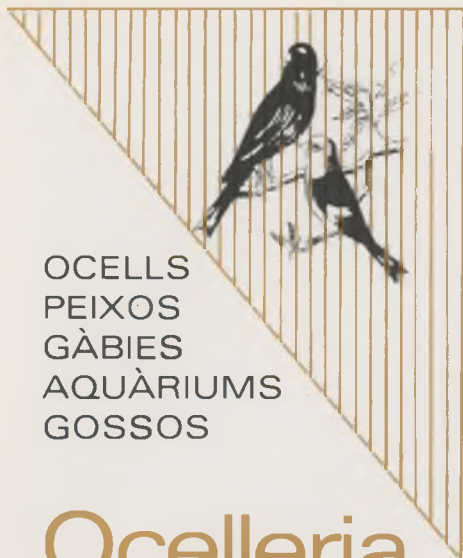
Un cop havem pogut fer aquesta instal·lació realitat, si ens queden diners, intentarem adecentar els locals per dintre que prou falta li fan, ja que com molts haureu pogut veure per fora ja s'ha fet.

Com tots sabeu el Casal celebra anualment la festa del jubilat de Salt, que es portava a terme el mes d'octubre, enguanyensem celebrar-la el dia ONZE DE SETEMBRE, diada nacional de Catalunya. El motiu de canviar aquesta data, està en el fet de que ja feia temps el nostre desaparegut company i amic Joan Santana, volia que el Casal tingués, no solament escut sinó també senyera, ara que tenim el disseny de la que ha de ser la nostra senyera, fet per en Lluís Mateu, aprofitem aquesta diada per a presentar-la als nostres socis, alhora que espero sigui ben rebuda i així haurem complert amb el desig del sempre recordat amic Joan.

Per acabar, vull felicitar i agrair a totes les persones, que d'una manera o d'altra, fan possible que el Casal i les seves seccions continuïn servint als socis i al poble. Avui dia que és més còmode quedar-se a casa a veure la "tele" o escoltar música, aquesta bona gent perd hores d'estar amb la família i de dormir, per tal de que els programes d'activitats de cadascuna de les seccions, d'aquesta gran família, continui la seva marxa normal, sense regatejar esforços ni interessos particulars. Són aquestes persones, treballadores i actives, les que fan que la vida tingui encara algun sentit.

Aprofito per desitjar-vos que passeu una bona FESTA MAJOR, i unes felices i esperades vacances a tothom.

JOSEP M.ª MACIAS i COLOM
PRESIDENT DEL CASAL DE JUBILATS DE SALT

OCELLS
PEIXOS
GÀBIES
AQUÀRIUMS
GOSSOS

Ocelleria

Passeig d'Olot, 130 - SALT

Disseny, decoració, adaptació i instal·lacions de mobles de cuina i gran assortiment de taules i cadires

Trav. Sta. Eugènia, 40
Josep M^o de Sagarra, 42-A
Tel. 24.00.74 - SALT

Josep Boada i Maurici

Pintor-Decorador
Pintura-Empaperats
Rètols i decoració

Carrer Surroca, 2
Telèfon 23.14.72 - SALT

Jordi Camps

Artística sa

Marc encàrrec - Olis
Porta fotos - Aquarel·les
Cornucòpies - Dibuixos
Fustes talla
Obres Originals

Exposició i venda
Passeig Marquès de Camps, 2
Telèfon 23.66.29 - SALT

JOAN SANTANA i PUJOL

L'any 1981 va morir l'amic Joan Santana, i crec que és just fer un reconeixement del seu reconegut amor i afecte que tenia envers el poble de Salt.

Va néixer a Sant Feliu de Guíxols l'estiu de l'any 1906 i per motius professionals va desplaçar-se de jove a aquest poble fins a la seva mort.

Era un saltenc de cos i ànima, que va integrar-se plenament en el poble i els seus problemes, sentint-se saltenc des del primer moment.

Fuster d'ofici amb un bon bagatge de coneixements del seu art, la seva fusteria instal·lada a la Plaça Verdagner, a vegades es convertia en un lloc de tertúlia i la seva botiga en un lloc d'informació ciutadana.

Li agradava parlar en públic, era molt agraït i cuidava els petits detalls, li agradava la pesca i cuidar la seva trivana. Tenia un geni fort i quan se'l contradia per alguna raó era agressiu i molt cridaner, però li passava aviat i si el seu to havia arribat un xic lluny quan s'havia calmat i amb tota humilitat demanava que se'l perdonés i li sabia molt de greu ofendre la gent, no tenia rancor.

Si seguim una mica l'ordre cronològic que el bon amic Santana va desenvolupar al poble de Salt, podrem valorar amb profunditat el seu esperit generós per a fer coses i portar-les a cap per la seva tossuderia.

QUICK SEC SALT

Superlavado en seco
listo en 1 hora
a menor coste

¿Por qué?

Servicio completo en 1 hora

Con la moderna maquinaria automatizada se consigue una reducción de tiempo de trabajo mejorando la calidad del mismo.

¿Por qué precios bajísimos?

En base al anterior se consigue un notable ahorro de mano de obra y administración.

PRECIOS:

Pantalón	160 Ptas.
Chaqueta.....	250 ptas.
Falda lisa.....	155 ptas.
Vestido Sra. liso.....	280 ptas.
Jersey	145 ptas.
Abrigo	430 ptas.
Chaquetón	390 ptas.
Americana.....	250 ptas.
Gabardina	415 ptas.
Mantas.....	según metros
Alfombras	según metros
Cortinas.....	según metros

**ESPECIALIDAD ANTE Y PIEL
LAVADO Y PLANCHADO
TALLERES PROPIOS**

La primera actuació seva va tenir lloc en els temps de la Cooperativa "La Constància Saltense", on essent ell president es va fer la reforma de l'edifici i foren els moments més brillants del cooperativisme aconseguint prestigi i bon nombre d'associats. També la mainada va agrair el seu moment a en Joan Santana i al Sr. Francesc Font (A.C.S.) quan l'any 1948 varen organitzar, que jo ho recordi, la primera cavalcada de Reis, que sortint del Mas Ribot arribaren fins el padró. En Santana amb la seva destresa i aprofitant la camioneta que el Sr. Font tenia per a repartir la llet, va adornar-la i muntaren una monumental estrella que portava una llarga cua, i tot seguit els tres mags amb la seva majestuosa indumentària caminaven en passos molt cerimoniosos voltats de la cridòria de la mainada que amb llurs fanals feien les visques als tres Reis, així era la festa sense torxes ni caramels.

Aquests mateixos senyors varen tenir l'atreviment, i amb molt d'èxit, d'organitzar a la Rambla del poble (avui Passeig Verdaguer) una festa hípica que, com podeu imaginar-vos a l'any 1949 va ésser una autèntica novetat.

Va fer una tasca molt important en la fundació del Patronat Parroquial l'any 1955, va ser un dels primers socis i col.laboradors, que juntament amb el Sr. Lluís Torregrossa (A.C.S.), varen tenir cura de l'arranjament d'un local destartalat convertint-lo en un teatre, construint l'escenari i pati de butaques amb pocs recursos econòmics. Malgrat tot, el seu esforç i constància no minvà, i assolien aquesta fita. Fins l'any 1968 varen portar ambdós la feixuga responsabilitat de la tramoia del dit teatre. És curiós que, poc temps abans de morir en Joan, el Club de Futbol Salt, editava un butlletí informatiu i feia palès el seu profund agraïment del Club a la persona del Sr. Joan Santana perquè feia molts anys que arranjava tot el que calia de fusteria i que mai no havia passat factura.

Amb il.lusió d'infant va acceptar l'any 1975 el càrrec de membre de junta que jo presidia per a constituir el que més tard va ser el Casal de Jubilats de Salt. Va acompanyar-me en tot moment, primer per la redacció i confecció dels estatuts i més tard per a cercar les ajudes econòmiques que mancaven per la realització dels actuals locals, puc donar testimoni que va ser un membre de junta eficaç, puntual, molt treballador i honrat.

I quan el Casal festejava la festa del Jubilat, acabades les sardanes i en el mateix lloc, a en Joan, acompanyat dels seus, li va sorprendre la mort.

Era un enamorat del Casal fins l'últim alè de la seva vida.

EMILI SERRA i SOLER

TARONGES

Plenes de suc, plenes de vida!!!

FOTOCÒPIES CÒPIES DE PLÀNOLS

PAPERERIA TÈCNICA MATERIAL PER A DIBUIX I OFICINES

A SALT:
Passeig d'Olot, 166
Telèfon 23.27.08

A GIRONA:
Avda. Sant Francesc, 4 - Tel. 20.39.44
Migdia, 11 - Tel. 21.35.65

El dia que Salt va semblar Nova York

Eren les vuit del vespre del dia 30 d'octubre del 1938, i el pànic s'havia apoderat de Nova York. A la seva novel·la "Fortuny", Pere Gimferrer descriu així la situació:

"Amb fusells de raigs mortífers, els habitants de Mart encerclen la nit. Els marcians homicides i verdosos davallen per la Cinquena Avinguda; homes i dones de Nova York, en una llum fluvial d'apocalipsi, s'estimben a l'East River oliós i platejat en la nit submarina de quitrà que fumeja. A l'estudi radiofònic de la CBS, davant el micròfon negre i blanc, Orson Welles, en mànigues de camisa, duu descordat el botó del coll, i una corbata fluixa i torta..."

Tothom coneix aquest episodi, famós en els annals de la radiofonia i de la psicologia de masses. Un guió ben calculat, una interpretació realista i uns bons efectes sonors van convertir la sessió setmanal número disset del teatre radiofònic de la CBS en una orgia de terror col·lectiu. L'obra adaptada per Orson Welles aquell dia era "La guerra dels móns", la novel·la de ciència-ficció de H. G. Wells.

Tot això s'esdevenia a les portes de la vigília de Tots Sants, equivalent al nostre Dia dels Innocents. El "New York Herald Tribune" del dia 2 de novembre assegurava que "res, en el radiodrama, era creïble", però el pànic s'havia produït. Els experts van dir que allò que més havia ajudat a crear l'atmosfera de realitat era la menció de noms topogràfics coneguts del públic. L'acció de la novel·la de Wells transcorre a Londres, però Welles la va traslladar a Nova York i als seus voltants, a indrets concrets i perfectament localitzables. I sembla que aquest va ser l'element clau per a desfermar el terror.

Imagineu, doncs, quin havia de ser el pànic a Salt i a la conca del Ter, a dos quarts de deu de la nit del dia 21 d'abril d'enguany, quan Ràdio Girona anunciava, no ja un fet tan improbable com la invasió dels marcians, sinó una catàstrofe perfectament possible i moltes vegades temuda: l'esberlament de la presa de Susqueda:

“¡Atención, por favor! ¡Atención, por favor! La ciudad debe ser evacuada. No se trata de ningún simulacro. Repetimos, no se trata de ningún simulacro. Salgan sin demora de sus casas, y atiendan las instrucciones que recibirán de la policía municipal. Acudan a los puntos de concentración que se les indicarán. No lleven bultos ni objetos pesados que podrían dificultar la necesaria rapidez de la evacuación”.

Van ser centenars, a Anglès, a Bescanó, a La Cellera, a Salt i a Girona, els qui es van creure la notícia. La zona es va cobrir de corredisses, de fugides a les muntanyes, de trucades als bombers, a la policia municipal i a les forces de seguretat. La ràdio s'afanyava a dir que tot era una ficció, però la gent ja havia tancat els aparells i sortia al carrer: la notícia, amplificada, corria de boca en boca.

Tot plegat, ja ho sabeu: una broma de mal gust, una irresponsabilitat professional, i la utilització indeguda d'una narració de Miquel Fañanàs que es volia convertir anticipadament en un “best seller”. Joc perillós i condemnable, aquest de jugar amb la psicosi col·lectiva.

El sobresalt ja ha passat, però el problema resta viu. La presa de Susqueda existeix, i la possibilitat prevista per l'escriptor no és cap utopia:

“Aquella gran onada de quinze metres d'alçada arrossegava arbres, cases, animals i cossos humans i destruïa tot el que trobava al seu davant. No fou tampoc una excepció el gratacels de l'Avinguda Canigó, de Salt, on diverses famílies havien cercat refugi en els pisos superiors. L'impacte d'aquella massa argilosa provocà l'esfondrament de l'edifici en pocs segons... L'aigua s'expandí llavors per tota la plana saltenca i inundà les hortes en el seu camí cap a Girona”.

L'any 1980, el Consell Municipal de Salt va recolzar un acord de l'Ajuntament d'Anglès que demanava la instal·lació a diversos punts d'una alarma connectada directament amb la presa. Però no s'ha fet res de res. El Servei Gironí de Protecció Civil diu que té calculat al segon un Pla d'Evacuació de la Ciutat per si arribés el cas d'emergència, però curiosament manté secrets els seus detalls a fi d'evitar, diu, l'alarma injustificada de la població. El cas és que la gent no sap què hauria de fer ni on hauria d'acudir ni com hauria d'actuar si de debó sobrevingués el desastre. I el Pla, a més, s'hauria de fer extensiu als pobles i a les viles esteses entre la ciutat i la presa, justament els llocs que es veurien afectats més aviat.

L'any 1959, l'enginyer Benito Izquierdo va redactar el seu famós i dramàtic dictamen sobre els perills que comporta la presa de Susqueda, dipòsit de 234 milions de metres cúbics d'aigua —cinc vegades l'estany de Banyoles— sostinguts per una paret de 130 metres d'alçària. Al Centre de Documentació de la Cambra de Comerç de Girona es conserva una gravació magnetofònica del dictamen llegit pel seu propi autor, i acompanyat d'una carta personal al senyor Pere Duran i Farell, Conseller Delegat d'Hidroelèctrica de Catalunya:

“La absoluta seguridad de que la presa-cúpula, presa-ojo o presa-papel de Susqueda no se derrumbe ni la derrumben sólo la habrá no haciéndola. Y, porque oigo como muchos respiran, mi consejo leal es que abandones esa delicadísima y peligrosísima construcción, verdadera quimera, por humanidad y bien general o público, y aun por el tuyo propio, terreno y del más allá”.

Però l'angoixa de l'oient o del lector creix quan escolta o llegeix la data del dictamen: 28 de desembre, Dia dels Innocents. En això, altra vegada, Girona i Salt tornen a semblar Nova York.

Narcís-Jordi Aragó

J. BOSCH

Construcció de canals

C/. Garbí, 48
Tel. 23.32.72 - SALT

Mobles

Vilanova

Passeig d'Olot, 95
Telèfon 23.53.29
GIRONA

Assessoria Codina

Narcís Codina i Surós

Professor - Intendent Mercantil
Economista

Tècnic d'Hisenda Excedent
Agent Propietat Immobiliària

SECCIÓ FISCAL:

Joan Roset i Roig

SECCIÓ COMPTABLE:

Josep Mª Girbau i Ventura

SECCIÓ JURÍDICA:

Agustí Codina i Negre

Plaça Bern, 3 - GIRONA
Telèfons 20.51.00 - 20.82.54

Eurokey, servicio general
de llaves duplicadas.
Artículos de: Bateria cocina,
alambres, tornillos, telas
metàllicas, herramientas,
pequeño material eléctrico,
pilas, bombillas.

Rieles Kirsch y Klein

Ferretería Doméstica

(J. ANTONER)

C/. Major 119
Tel. 23.93.59 - SALT

El dring de les onze ha llevat el tul...

Aquest sonet forma part d'un recull titulat "Galeria de mites". Està basat en un quadre de E. Hopper.

Josep Mª Fonalleras i Codony

“Eleven a.m.”, de E. Hopper

EL DRING DE LES ONZE HA LLEVAT EL TUL

de l'estança fosca. La darrera por
de la nit és lleu i no fa claror
el pàmpol de bronze. Ha insinuat el cul

amb delicadesa, cansament etern
i vigília tensa, al racó lilós
de la cambra morta, mentre el sol difós
deixa en la penombra un pintor modern.

Dos llibres anglesos, un tapet vermell,
cortines, cadires i un bufet de pi,
envolten la nua, llarga absència d'ell.

Ja no plovinaja. No ha tornat en Bob.
I malgrat l'espera, el vestit de lli
encara es manté una mica xop.

I això perquè un raig de sol
que hi havia en aquell volt,
procedent d'un cel rosella,
li caigué dins la ribella.

Josep Carner

CARNIS

Rostisseria de:
Cabrits - Porquets
Xais - "Pavos"
(se serveixen en troços de quart)
Pollastres de pagès
Faisans - Pintades
Perdius - Conills...

PERE
RIGAU

Varietat de mariscs
Vins nous i vells
Espumosos nacionals
i d'exportació
Obrim tots els dies

Carrer Major, 220 - Telèfon 23.11.69 - SALT

*Si ha pensat en aprendre a conduir,
recordi aquesta Auto-Escola,
LA DEL BON CONDUCTOR*

GIRONA

Ctra. Sta. Eugènia, 50 - Tel. 21.47.37

Av. Sant Narcís, 85 - Tel. 23.31.56

SALT

Av. Menéndez i Pelayo, 11 - Tel. 24.01.90

Passeig d'Olot, 58 - Tel. 23.29.41

PARLEM DEL TREN

A l'anterior programa, just ara fa un any, donàvem coneixement del que varen representar els trens petits —tres— pel desenvolupament del tros de la província de Girona dintre la que estem inclosos. Aquelles breus pinzellades ens portaven a la conclusió de què sens dubte els carrilets de via estreta foren uns bons servidors que dintre el context de circumstàncies que a cada un d'ells voltava, compliren amb la feina i el servei pels que s'havien creat, i ja que la complexa evolució dels temps ha sentenciat la seva desaparició, així ho hem d'acceptar guardant d'ells, però, el bon record que mereixen.

Pel servei de la nostra comarca en tenim un altre de tren, en plena activitat, el que durant molt de temps es coneixia com "el tren gros", al que avui dedicarem unes ratlles per donar-se a conèixer l'origen i curiositats fins al seu pas per la veïna Girona, i el que els saltencs hem utilitzat des de sempre. Per cert que fa poc es compliren 157 anys de la circulació del primer tren viable del món, ja que el 27 de setembre de 1825 va començar un servei sobre carrils a Anglaterra, amb la línia Stockton-Darlington. Vagi, doncs, aquest petit treball com homenatge a aital mitjà de transport i a totes les persones que el fan possible.

Donem-nos compte, en primer lloc, que durant molts anys gaudírem de quatre trens, cas potser únic a l'estat espanyol per una ciutat de l'entitat de Girona. Recordem tan sols que les dificultats de comunicacions que llavors hi havia, convertiren en molt afortunades i privilegiades les poblacions que disposaven d'estació de ferrocarril.

Anem, doncs, a veure les circumstàncies, particularitats i alguna curiositat de que tenim coneixement a l'entorn de l'arribada a Girona del que s'anomenà "tren gros" i que segueix servint a les relacions humanes d'una de les més boniques províncies de la pell de brau.

* * *

L'invent de la màquina de tren, com la majoria de les novetats que sempre es van perfeccionant, no va ser cosa d'un dia ni d'un sol investigador, sinó la culminació d'una llarga sèrie d'idees per a fer útil i rendable la utilització del vapor. De la caldera de James Watt a la primera màquina que correu sobre carrils de Richard Trevithick, hi ha molts noms de nombroses nacions que si bé no varen atinar amb la solució que es cercava, sí que cada un d'ells hi posava el seu granet de magí que d'altres recollien per a millorar un sistema d'aprofitament del vapor que tantes dificultats presentava, essent Stephenson qui va tenir l'encert de trobar la manera de fer-los viables amb la seva indubtable imaginació i mitjançant el recull d'idees de molts altres inventors.

James Watt havia arribat a la seva màquina de vapor a partir de l'estudi i millorament d'una altra màquina, que el 1705 havia construït Tomàs Newcomen, que per falta de força no donava prou rendiment per treure l'aigua de les mines. L'aplicació dels seus coneixements —cada millora era un veritable invent— va fer-se en primer lloc a la indústria tèxtil i més endavant a la tracció sobre rodes.

A fi de treure més profit d'aquesta tracció, Stephenson va utilitzar, també per primera vegada, carrils de ferro, ja que fins llavors les proves s'havien fet sobre llistons gruixuts de fusta, i així eren els que havien servit el febrer del 1804, en què la màquina ideada per Richard Trevithick va arrossegar algunes plataformes buides entre Pernydarren - Merthyr - Tidfyl i Abercynon, però malgrat la notable millora aconseguida, davant els nombrosos perills que presentava, va optar-se per abandonar el projecte.

Calle Màrtires, 2
Tel. 23.07.84

Particular:
JOSE VALL-LLOVERA
Calle A. Guimerà, 7

Selecti

REGOVANO S.A.

Servicio oficial:

Sauber

NEW POL®

C/. Pacheco, 17
Tel. 23.47.07 - SALT

Màquines d'oficina

MADOF

*Venda i reparació de
màquines d'escriure,
calcular,
enregistradores i
mobles d'oficina*

Plaça Antoni Gaudi, 1
Telèfon 23.10.79 - SALT

FLECA

Currius

Llarg, 4 - Telèfon 23.83.71

L'estació del Veïnat també ens recorda que pel Passeig d'Olot hi passava el tren...

Foto: Quim Curbet

Molts d'altres noms posen fites al llarg camí de la tracció a vapor. Als ja nomenats, no és possible deixar d'afegir-hi el francès Nicolàs Cugnot, que entre els anys 1760 i 1771, amb una gran caldera sobre rodes, va aconseguir una acceptable força d'arrossegament, però com hem dit abans, va ser Stephenson l'heroi de fer útil l'invent que havia de representar una autèntica revolució dintre els sistemes de transport de la seva època. Per fer-nos-en una idea, permeteu-me que transcriuï el deliciós relat que de l'aconteixement en fa l'historiador anglès J. K. Bridges:

"El 27 de setembre de 1825, data memorable dins la història del ferrocarril, la Stockton-Darlington Railway Company, societat per accions fundada per Pease, va vendre el seu primer bitllet ferroviari i el primer tren de viatgers de la història va començar a moure's, amb grans bufets i xerries, davant la incrèdula mirada dels meravellats espectadors. El tren, precedit per un home a cavall a manera de batedor, el menava el primer maquinista del món: el mateix Stephenson en persona. La màquina que l'inventor anglès havia preparat per aital ocasió tenia una potència extraordinària, per això va poder arrossegar sis vagons carregats amb ferro i carbó, trenta-cinc diligències i vint-i-una carrosses amb 400 passatgers i, a més, un vagó especial per als directius, a la velocitat de 20 quilòmetres per hora, passant al davant, durant el trajecte, a una diligència de cavalls que corria per una carretera paral·lela al ferrocarril".

Amb aquest èxit i d'altres que se succeïren, va començar el progrés del nou mitjà de transport a tot el món. Tècnics, enginyers i inventors de diferents països trobaven noves idees i la construcció de màquines i material ferroviari aviat va deixar de ser una exclusiva anglesa, essent alemanys i belgues els qui més sobressortiren per la qualitat dels seus productes.

Donada, com a proemi, aquesta ràpida pinzellada que ens acosta una mica al coneixement de l'evolució per l'aprofitament de la força del vapor, un cop vençudes tantes i tantes dificultats com es presentaven, el nou sistema de transport anà estenent-se arreu del món i no va ser el nostre país dels últims en posseir-lo, puix que l'estrenàvem el 28 d'octubre de 1848, amb la línia de Barcelona a Mataró.

ATRAYENTES.

Son los Talbot Horizon. Una gama de coches económicos, potentes, fiables. Conózcalos.

Atractivos por sus diversos motores y modelos de gasolina normal, super o diesel desde 589.900 Ptas. F. F. Atractivos por sus bajos consumos. Sólo 5,5 litros a los 100 Km. en los modelos de gasolina y 4,5 litros en los de gas-oil.* Admirarlos es normal. Conducirlos es un placer.

Porque vale la pena conducir el Horizon LS y disfrutar del ahorro que supone usar gasolina normal, la menos cara. O llegar a los 83 C. V. de potencia con el modelo GLS. Incluso, acercarse a los 160 Km h. con los diesel LD, GLD o EXD.

*A 90 Km/h.

También hay un Talbot Horizon con ordenador de viaje para el control instantáneo del consumo.

Entre las distintas cajas de cambios de los Horizon, hay modelos de 4 ó 5 velocidades y automáticos.

TALBOT HORIZON

**CONCESIONARIOS TALBOT:
ACELERAMOS**

Utilizamos solo lubricantes

GERAUTO

Ctra. Vilablareix, s/n. - Tel. 23.28.11 SALT

Sta. Eugènia, 7 - Tel. 20.65.35 - GIRONA

Per haver-ne estat en certa manera el seu origen, hem de fer esment, però, que el primer ferrocarril espanyol s'havia estrenat el 10 de novembre de 1837 a l'illa de Cuba, que servia el trajecte des de L'Havana a El Bejucal (19 quilòmetres) que al cap d'un any es va allargar fins a Güines, a fi d'atendre les necessitats de les plantacions sucreres.

D'entre els nombrosos catalans que havien emigrat a Cuba, cosa que llavors es portava molt, hi havia el mataronès en Miquel Biada i Buñol, que pel seu bon fer com a persona i treballador mereixé l'amistat i confiança del general Facón, qui el va convidar a la inauguració del nou i progressista mitjà de transport. Aquest va ser el motiu de que el primer tren espanyol fos a Catalunya i en el trajecte de Barcelona a Mataró. He der fer constar, però, que abans s'havia sol·licitat, concedit i deixat perdre tres altres concessions d'establiment de ferrocarril a Espanya. La primera, sol·licitada pel senyor Josep Díaz Imbrechs, per una línia de Jerez de la Frontera al moll del Portal, que tenia per objecte l'aprofitament del transport que generava el dipòsit franc creat a Càdis el 1829, però la manca de recursos va obligar al senyor Díaz a transmetre els seus drets al senyor Marcel·lí Calero i Portocarrero, que el 1830 aconseguia un altre permís per la construcció d'una altra línia des de Jerez de la Frontera a Port de Santa Maria i Sanlúcar de Barrameda.

El tren cada dia evoluciona més.

A desgrat de les avantatges donades pel rei a l'empresa sobre ús de terrenys particulars i comunals i eliminació d'impostos pel material que s'havia d'importar, l'intent va fracassar el 1838, després d'haver-se cedit els drets al senyor Francesc Fasió el 1834. La tercera concessió va correspondre a Catalunya i va ser atorgada el primer d'octubre de 1834, al nomenat senyor Fasió, per una línia de Tarragona a Reus. Aquesta concessió va caducar el 1838 sense ni tan sols haver-se començat les obres.

Donada la difícil situació en que Espanya es trobava, l'estat, si bé donava algunes facilitats, no hi posava diners, i tractant-se d'unes obres molt costoses és natural que es repetissin els fracassos a desgrat de les bones intencions i bones voluntats que les feien néixer.

La compra d'un pis, és un pas molt important. Abans de donar-lo, cal ens visiti i vegi les nostres realitats d'avui...

CONSTRUCTORA-PROMOTORA

ARFIXSA

Menéndez i Pelayo, 20 - SALT - Tel. 23.81.90

CONSTRUÏM I VENEM PISOS BEN FETS!

Tot aquest preàmbul ve al cas per ajudar a comprendre la il·lusió, constància i sacrifici que foren necessaris per part del senyor Biada per portar a bon terme i fer realitat el desig de comunicar per tren Barcelona amb la seva ciutat natal, Mataró. El primer èxit del senyor Biada fou interessar en l'assumpte al seu amic en Josep Maria Roca i Cabanes, industrial, que per raons del seu ofici vivia llavors a Londres i coneixia les avantatges de disposar d'un mitjà de transport com era el ferrocarril, qui el 30 de juny de 1843 va presentar a l'estat la sol·licitud de concessió, essent-li atorgada el 23 d'agost del mateix any. El senyor Roca va morir a Barcelona l'any 1885.

D'aquestes dificultats pel començament de l'obra que s'intentava, en dona una idea l'article aparegut al Diari de Barcelona el 14 de setembre de 1848, del que en trec el següent paràgraf: "De la visita de la comissió reial delegada pel govern de S.M. per a inspeccionar el creixement i veritable situació de la indústria nacional, no era possible deixar aquest país sense haver vist el primer camí de ferro que s'ha establert a Espanya, a despit de ser el menys protegit i el que més enemics s'ha vist obligat a combatre, el que és prova de la constància i geni emprenedor del caràcter català, que ha arribat a aixecar un monument que ha de perpetuar la seva memòria fins les últimes generacions venideres. Aquest monument és el camí de ferro que des de Mataró porta a Barcelona i viceversa".

Faré un petit parèntesi per a recordar, tal com abans queda dit, que el primer ferrocarril del món s'havia inaugurat a Anglaterra l'any 1825, entre Stockton i Darlington. Tot just, les primeres màquines de vapor llavors es començaven a instal·lar a les noves fàbriques tèxtils de Catalunya, essent l'aprofitament del vapor pel transport del tot desconegut, tenint-se'n sols les bones referències que es donaven a conèixer per mitjà de la premsa o explicaven les persones que havien vist córrer algun d'aquells "rapidíssims" trens.

Tornant a la nostra línia de Barcelona a Mataró, direm que fou escripturada la societat el 6 de juny de 1845, amb un capital d'un milió de duros, repartit en deu mil accions de dos mil rals cada una, subscriptes per meitats entre catalans i anglesos per a la seva construcció i explotació. Tenia una llargària de 28.6 quilòmetres, triant-se l'ample de via d'1,671 metres per consell dels enginyers, a raó de les dificultats orogràfiques del país. El nom oficial de la societat era GRAN COMPAÑIA ESPAÑOLA DEL CAMINO DE HIERRO DE BARCELONA A MATARÓ Y VICEVERSA, BAJO LA PROTECCIÓN DE S.M. LA REINA MADRE, DOÑA MARÍA CRISTINA DE BORBÓN.

Al gran nombre d'actes festius amb què va celebrar-se la inauguració, es tingué el sentiment de què no hi poguéu assistir el seu noble promotor, el senyor Miquel Biada, que havia mort a Mataró, el 2 d'abril de 1848.

Diari de Barcelona del diumenge 10 de setembre de 1848, deia: "Es troben ja ací a Barcelona tots els aparells loco-motors pel ferro-carril de Mataró, i segueixen sense parar els treballs encaminats a acabar-lo, esperant-se encara que pugui començar a funcionar d'avui a demà, en què aconsegueix anys S.M. Hem vist preparats a l'acreditada fàbrica del senyor Garona els rellotges que d'ací a pocs dies s'han d'instal·lar a totes les estacions".

Pel retruc que més endavant va tenir en l'arribada del tren a Girona, hem de fer esment de la fundació d'una altra línia, la de Barcelona a Granollers, de 28,5 quilòmetres, encapçalada per la firma "Girona Germans, Clavé i Cia", que va començar el servei el 23 de juliol de 1854. Els seus promotors havien sol·licitat l'ample que més endavant se'n diria europeu (d'1,435 m.) per la possibilitat d'enllaçar amb França, però aquest desig no es pogué fer realitat per la negativa del govern que, per no considerar-ho a bé va emetre informe desfavorable. Per aquesta decisió sens dubte també degué pesar el que estés fent servei la línia de Mataró, que tal com ja s'ha dit, era d'1,671 m. Mentrestant, aquesta línia de Mataró s'allargava fins a Arenys, on va arribar el 10 de gener de 1857, després de vèncer moltes dificultats, tant per part del terreny com de l'oposició dels pescadors i de la Comandància de Marina de la zona, que es consideraven perjudicats a l'instal·lar-se els carrils en part de les platges.

Bodega

La Tòria

Carrer Major, 110
Telèfon 23.40.93
S A L T

BAR

VILANOVA

Carrer Major, 113
Telèfon 23.30.26
S A L T

Construccions.

Dilmé s.a.

C/. Xavier Montsalvatge, 5
Telèfon 23.09.08 S A L T

Bar Ideal

Carrer Major, 52
Telèfon 23.01.47
S A L T

Des d'ací i perquè arribi el tren a Girona es produeix un notable retard degut a les inacabables discussions entre les dues concessionàries, Barcelona - Mataró i Barcelona - Granollers, puix que ambdues pretenien el dret d'execució i propietat de l'obra. A aital litigi va posar-hi fi una ordre del govern disposant que les dues entitats allarguessin la seva línia fins a trobar-se a la Rambla de Santa Coloma (actual Massanet - Massanas), i des d'aquest enllaç, que se'n va dir Empalme, fos construïda en comú una sola línia fins a Girona, essent les despeses repartides a mitges.

Arribaren a un acord el 8 de febrer de 1857 i arran d'aquest i en previsió de noves desavenències, també acordaren la seva fusió el 8 d'agost de 1860, que va tenir efectivitat des del primer de gener de 1861, prenent llavors el nom de COMPANIA DE LOS CAMINOS DE HIERRO DE BARCELONA A GERONA, i entre les dues ciutats va quedar en disposició de servei el dia 3 de març de 1862.

Altres contrarietats fins arribar el tren a la frontera i que per aquest apunt no fan al cas, obligaren el canvi de nom pel de COMPANIA DE LOS FERROCARRILES DE TARRAGONA A BARCELONA Y FRANCIA (T.B.F.) i més endavant, el 2 de maig de 1891, per absorció, fou la COMPANIA DE FERROCARRILES DE MADRID A ZARAGOZA Y A ALICANTE (M.Z.A.). El daltabaix de la guerra civil va enfonsar les explotacions ferroviàries, i per disposició del govern totes les línies de via ampla passaren a anomenar-se RED NACIONAL DE LOS FERROCARRILES ESPAÑOLES (R.E.N.F.E.) i amb aquestes sigles ens segueixen servint amb les contínues millores que tots podem veure.

Ja tenim explicat el fet de l'arribada del "tren gros" a Girona, gràcies a la força de voluntat d'un català que amb el seu treball i sacrifici va aconseguir que la nació no es quedés enrera en un aspecte tan important com és el transport. Ara, a títol sols de curiositat, podem llegir un retall del comentari que de la inauguració feia Diari de Barcelona a l'endemà dia 29 d'octubre de 1848: "Ahir va tenir lloc el memorable succés que havíem anunciat. Ja està solemnement inaugurat el primer ferro-carril d'Espanya, i Barcelona i Mataró ja no són més que un sol poble. En molt poques, potser en cap ocasió, hem assistit a un espectacle tan sorprenent com nou, tan grandios com interessant..

...i no hem de passar per alt una curiosa observació. Quan el tren corre per la via fèrria, fugen espantats els cavalls, els bous, els ramats que van pels camins i camps veïns, com per a donar un testimoni de la debilitat de les seves forces davant el poder humà. Les aus fugen també, però el domini de l'aire que elles utilitzen, l'home ha provat inútilment fins avui de travessar-lo en direcció determinada. Qui pot assegurar si multiplicant esforços no ho aconseguirà algun dia?"

* * *

Per satisfacció dels aficionats a conèixer dates importants en la història de la humanitat o sols per curiositat, acabarem contestant la pregunta d'aquell cronista, dient que el primer vol humà en direcció determinada i vehicle més pesat que l'aire, va tenir lloc a les 10 hores i 35 minuts del dia 17 de desembre de l'any 1903. El succés es va produir a Kitty Hawks, Carolina del Nord, i l'avió, pilotat per Orville Wrigt, va volar una distància de 36 metres i per un espai de temps de dotze segons.

EMILI TORRENT i ALGANS

RADIO
FRIGERADORS

TELEVISIÓ
ALTA FIDELITAT
AMPLIFICACIÓ
ELECTRODOMÈSTICS
PETITS DOMÈSTICS
DISCS I CASSETTES

Distribuïdor de:

TVC
HI-FI
VIDEOS
CÀMERES TVC
PANTALLES GEGANTS TVC
MATERIAL PROFESSIONAL

SONY®

Carrer Àngel Guimerà, 63 - Tel. 23.52.15 - SALT

UNA AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA A SALT?

Sí! això és el que ens proposem un grup de joves, i d'altres no tan joves —socis de "SALT SARDANISTA", aficionats a la fotografia— que a la nostra Vila hi hagi una Agrupació fotogràfica oberta a tot aquell que estigui interessat en aquest art.

El poble de Salt, d'uns anys ençà, ha crescut molt en nombre d'habitants, però, en canvi, en l'aspecte d'associacions culturals, creiem que encara no ens hem posat al dia, si en realitat volem fer un SALT ENDAVANT, caldrà que entre tots ens proposem omplir aquest buit cultural que tenim al nostre poble. Som conscients de què això és molt difícil en una societat que es passa masses estones endormiscada davant d'aquesta "Caixeta" que gairebé tots tenim a casa nostra (DONYA TELE), però malgrat les dificultats que ben segur trobarem, volem intentar-ho.

Ferrer

PERRUQUERIA

Tractament del cabell

Depilació

Manicura

Maquillatge facial

Pedicura

Torres i Bages, 28
Telèfon 23.33.25
S A L T

CONSTRUCTORES, S.A.

Una empresa jove

al servei del poble

Us desitja bona festa

Processó, 57 - Tels. 23.43.59 - 23.88.94 - 23.86.02 - SALT

PROCTI

“SALT SARDANISTA”, que amb tres anys de vida, ha donat proves de la seva maduresa i capacitat d’organització, i que les seves successives juntes directives han sabut donar-li un segell de serietat, col·locant-la entre les societats capdavanteres de la nostra Vila, ara es disposa a donar cabuda dintre l’entitat (si el soci ho recolza) a un grup fotogràfic, atenent el suggeriment d’uns quants socis aimants de la nostra dansa i alhora de la fotografia.

Potser que algú es pregunti què pinta un grup fotogràfic dintre d’una agrupació sardanista?, de pintar, no hi pinta res, però sí que hi pot fotografiar molt, jo per experiència puc dir, que dintre el món de la sardana, la fotografia hi té un camp molt ampli. Si la sardana és cultura, i cultura és la fotografia, crec que és lògic que es donin les mans i caminin juntes.

La nostra il·lusió és la de poder organitzar un grup fotogràfic obert a tothom, un grup on ens hi podéssim fer intercanvis d’idees i d’experiències, organitzar xerrades, con-

Exposició a les Bernardes de les fotografies del 2n Concurs Fotogràfic de Salt Sardanista.

Foto: Antoni Bonadona

Reparación
de automóviles

**TALLER
HERNANDO**

C/. Guimerá, s/n.
(Esquina Picasso)
Tel. 23.15.18
SALT

**Electricitat
de l'automòbil**

Electromotor

Patricio Amat

Passeig d'Olot, 340
Tel. 23.25.61
(Davant zona esportiva)
SALT

JOIERIA - RELLOTGERIA
TROFEUS - GRAVATS
PLAQUES HOMENATGE
TALLER PROPÍ

ESPECIALITAT
EN PECES D'ENCARREC

Joyeria

Clujuso

Rambla Verdaguer, 7 (Pl. Catalunya)
Tel. 20.40.43 - GIRONA

MADEPSA

C. Processó, 43 - Tel. 23.21.99 - SALT

Palet 4 entrades 90 x 90
100 x 100
etc. fins a 120 x 100

**Fustes - Serrador - Fàbrica
d'embalatges i palets - Em-
balatges marítims per a
exportació - Explotacions
forestals**

2n Concurs Fotogràfic de Salt Sardanista. El Batlle de Salt, Sr. Salvador Sunyer lliurant el primer premi en blanc i negre del tema: "Sardana i folklore de Catalunya" al Sr. Manuel Miralles de Cassà de la Selva.

Foto: Martí

cursos i exposicions, és a dir, aprendre l'art de fer fotografies; i si fos possible disposar d'una petita biblioteca amb llibres del ram, i d'un modest laboratori, millor que millor, que potser somniem truites? tal vegada.

Podeu estar segurs que nosaltres estem disposats a fer el que calgui per tal que la cosa vagi endavant, trucarem les portes que siguin necessàries, si aquestes ens són obertes, Salt tindrà juntament amb la recobrada independència, una agrupació fotogràfica. La gent del poble té la paraula!

En nom de la futura (?) agrupació fotogràfica de "SALT SARDANISTA", **BONA FESTA MAJOR A TOTHOM!**

ANTONI BONADONA i CAPELL
Soci promotor

reverter

PASTISSERIA

Àngel Guimerà, 86 - Telèfon 23.05.09 - S A L T
Rda. Pare Mª Claret, 19 - Telèfon 21.60.01 - GIRONA

EL CARRER MAJOR DE SALT

En voler parlar d'un tema que afecti a Salt, em trobo amb dificultats perquè, no sé si explicar les intervencions dels Marquesos de Camps (Pelagi i Carles) en el Senat Espanyol durant el seu mandat senatorial, o exposar l'evolució que ha sofert el Carrer Major quant a nomenclatura. Finalment he considerat parlar de la carretera per ser un tema molt important a Salt.

CARRETERA DE GIRONA

Salt està atravesat de dalt a baix pel carrer Major. Aquest carrer és l'espina del teixit urbà de Salt. En aquests moments aquest vial encara és una carretera, malgrat que darrerament no sentim tantes protestes. Abans se n'havien fet moltes campanyes, quan era Batlle Ignasi de Ribot, perquè es treïés del centre del poble, i se'n fes una derivació o desviament. En canvi ara han minvat les queixes públiques i el problema és idèntic al d'abans.

Doncs bé, seria interessant de saber què va ser primer, si la carretera o el poble. És a dir, es va fer passar la carretera per allà on hi havia el carrer més important de Salt, o més aviat, va ser l'inrevés. Que de primer es va construir la carretera d'anar a Anglès o El Pasteral, i un cop feta s'anà poblant de noves cases fins a fer un "continuum" en tota la tirada de la carretera, de forma que de la Plaça Marquès de Camps fins a Can Pixera, es convertís en un carrer llarguíssim i amb paral·lel al Rec o Sèquia Monar.

Aquesta carretera, oficialment s'anomena de Girona a Lleida, i té molta categoria (cosa que no es veu enlloc), ja que és carretera nacional. Abans s'havia dit de Girona a Manresa passant per Vic. És gairebé segur que aquest nom i aquesta categoria la va assolir quan es modernitzaren les carreteres el segle passat, ja que abans la carretera de Girona a Vic passava pel Pla de Girona.

Quan es projectà l'Eix Transversal hi havia la possibilitat de resoldre aquesta carretera. Ara ha estat transferida a la Generalitat en el tram que va del Pasteral fins a la Intersecció de la N-II a Girona, en conseqüència la resolució dels problemes depenen del Govern Català.

Després d'aquesta explicació, no és estrany que l'Ajuntament de Salt bategés aquesta carretera amb el nom de Girona. Ben segur que el nom de "Carretera de Girona" va sorgir de la veu popular, perquè era la via que els comunicava amb Girona. Aquest nom va durar fins l'arribada de la República en el 1931.

Venda i reparació de bicicletes, velomotors i motos
Montesa ★ Ducson ★ Derbi ★ Honda ★ Gimson
Ducati ★ Vespino ★ Peugeot ★ Puch

MOTOS
CATALUNYA
PERE TEIXIDOR

Carrer Major, 307
Telèfon 23.93.67
S A L T

LA TECA

JOSEP M.ª DUBÉ

ENCARREGUEU AMB ANTELACIÓ:

Sarsueles i paelles

Pollastres a l'ast

Conills a l'ast

Ànecs a l'ast

Canelons

Calamars a la romana

Plats cuinats

Tripades, cargols, etc.

EXTENS ASSORTIT DE VINS I ESPUMOSOS

Carrer Major, 9 Telèfon 23.94.79

S A L T

CARRER PI I MARGALL

Quan a la segona República es configuraren els Ajuntament Constitucionals, i els edils de Salt varen acordar que el carrer més important del poble s'anomenés "Pi i Margall", era el carrer principal i va ser natural que se li posés un nom republicà clàssic.

Francesc Pi i Margall, gaudia de gran predicament entre els republicans dels anys trenta, per considerar-lo un històric en els antecedents de la primera república, i ser un federal convençut. Però sobretot, és segur que el seu nom va ser proposat perquè Pi i Margall va ser un polític molt honest i honrat. És coneguda la seva actitud respecte al Fons de rèptils de governació quan va ser Ministre de l'Interior, que no va utilitzar-los mai per pagar als confidents, ni per altres despeses inconfessables.

Pi i Margall era un teòric molt estimat entre els catalanistes d'esquerra per les seves idees federalistes, i al mateix temps, els anarquistes se'l consideraven seu per la seva concepció de l'Estat. És a dir, aquest nom gaudia de general acceptació per gairebé tot l'espectre polític.

CARRER GENERALÍSSIMO

Després de la maltempsada que provocà la guerra civil, els republicans hagueren de marxar de l'Ajuntament, per l'entrada dels Militars en el 1939.

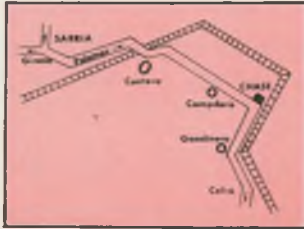
Una de les primeres feines que feren els que entraren al govern del Municipi, va ser canviar els noms posats pels republicans. I com és evident, varen suprimir el de Pi i Margall, polític vell del segle passat, home honest i honrat, mort feia temps, per un nom d'un nou vingut, d'una persona viva, del qual només se'n coneixia la seva actuació en una guerra cruel i incivil.

És actualment quan el carrer té el nom que més li escau,
el nom de Carrer Major.

**REPARACIÓN DE ELECTRODOMÉSTICOS
CALEFACCIÓN - REFRIGERACIÓN
AIRE ACONDICIONADO**

J. CHAVARRIA

Ctra. Girona a Palamós, s/n.
"Can Pau" - Tel. 20.29.61
CAMPDORÀ

**Servicio Oficial
Autorizado de:**

max-term®

Vestfrost

SCANDINOVA

hydromotex

CALDERAS MURALES A GAS

Especializados en las marcas: Garza, Junkers, Climagas, Oertli, Master, Grahuer, Norge, Philco, Calorex,

Garantizamos nuestras reparaciones

SNACK - BAR

CANDILEJAS

Variedades en tapas de cocina
Granizados

República Argentina, 9 - Tel. 23.51.46 - SALT

Heus ací, que aquest nom de "Generalíssimo" va durar molt de temps, tot el temps que el General va ser viu. I com ja ho diu ben clar l'adagi, "morta la cuca, mort el verí", un cop traspassat el General, també es canvià el nom. No hi ha més cera que la que crema. Els sistemes polítics que s'aguanten sobre una persona s'esllavissen tan bon punt cau aquell home. I quan ell cau també marxen els noms dels carrers.

CARRER MAJOR

Amb la reinstauració de la democràcia, també s'ha arribat a la normalitat. I ara no cal fer el gara-gara a ningú, ni respallar a cap governant, per por de ser perseguits o represaliats.

La gent de Salt en aquell moment, potser varen pensar que es podria tornar al nom original de Carrer de Girona. Però com que jurídicament s'estava dins de l'Ajuntament de Girona no es pogué fer.

Per altra banda, era ben clar que l'antiga carretera N-141 que ens portava a Girona i imaginativament a Manresa, a Vic, i a Lleida, ja no era una carretera com cal i com ara s'estila. També era un carrer, a trams una rambla, i un bon troç un boulevard comercial, amb la qual cosa, era evident que amb els anys s'havia transformat totalment.

Però aquesta transformació operada a tot Salt, no va ser capaç de construir un nou vial alternatiu, com podia ser el Passeig d'Olot. I per aquesta rao, la carretera continua essent el carrer més principal, el més important, i en conseqüència el carrer major.

* * *

Un cop examinada l'evolució que la nomenclatura ha sofert en la carretera de Salt, podem treure'n algunes conclusions. En primer lloc que actualment és quan el carrer té el nom que més li escau, carrer Major, per tradició catalana, per principal, per llarg, i per vertebrador del poble.

També es pot concloure que els noms de persones no són prou aptes per durar en el temps, i que perquè en els nostres carrers hi perdurin s'ha de ser molt mediocre, per tal de què no facis nosa a ningú.

En definitiva conèixer l'evolució dels noms al carrer Major, és conèixer la història del País, la qual cosa ens hauria d'ajudar a evitar-ne els problemes passats, i a projectar-nos cap a l'esdevenidor, nets de tot inconvenient viscut.

FRANCESC FERRER I GIRONÈS
Senador per Girona

Del mar a la taula
passant per
MARISQUERIA

JHON MAIKEL

Dr. Ferran, 13 Telèfon 23.07.45 S A L T

FESTA MAJOR DE SALT

Dies 22, 23, 24, 25 i 26 de juliol 83

Programa d'actes

Divendres, dia 22

A les 7 de la tarda, pregó a càrrec de l'Alcalde de Salt en sessió pública a la Sala de Sessions de l'Ajuntament.

A 2/4 de 8 de la tarda, Sortint de l'Ajuntament, cercavila, obertura de la Festa Major, animada pel Grup Setrill, que desfilirà per diversos carrers del poble. Traca final.

A 2/4 de 12 de la nit, a l'envelat, extraordinari ball, inici de la festa amb la presentació a Salt de l'Orquestra Plateria.

De 7 a 11 del vespre, al Club Tramontana, eliminatòries Junior de Fútbol Sala.

Dissabte, dia 23

A les 10 del matí, exhibició de Tae Kwon-do i de Hapki-do a càrrec del gimnasi Choi's-lee de Salt.

A 2/4 d'1 del matí, a l'envelat, magnífic concert que ens oferirà l'Orquestra Marina: primera part, Suite Espanola de Albéniz, Granados i Falla, Sardas de Monti. Segona part, Historia de Catalunya d'Antoni Ros Marbà. (A l'entrada s'oferirà programa de mà detallat).

A les 6 de la tarda, al Casal de Jubilats "Les Bernardes", representació teatral "Els perjudicis del Tabac" a cura d'en Xicu Masó.

A les 7 de la tarda, a la plaça del Padró de Salt, audició completa de sardanes per l'Orquestra Marina.

A les 8 de la tarda, a la plaça Guimerà, espectacle infantil "La comèdia de l'olla". Cloenda Casal de Mini-Basquet al carrer.

A les 9 del vespre, a la sala d'actes del Casal de Jubilats, projecció de la pel·lícula "Expedició a l'Hindu-Kus (Himalaya), presentada per Josep Aliu i organitzat pel C.E.S.

A les 10 del vespre, a la Plaça del Mercat, audició completa de sardanes per la Cobla Farnense.

A les 10 del vespre, a Can Panxut "Si vols viure un gran amor".

A les 10 del vespre, a la plaça del Veïnat, cantada d'havaneres pel grup "Els Pescadors de L'Escala".

A les 11 de la nit, a l'envelat, extraordinari ball de fi de festa que serà animat pels Conjunts de màxima actualitat Cimarron i Slalom.

Dimarts, dia 26

Matí, a les deveses del Ter, Feixina, organitzada pel Club Petanca Salt i patrocinada per la Comissió de Festes i l'Ajuntament de Salt. (Hi haurà servei de bar i entrepans).

A les 5 de la tarda, actuació a la Feixina de Xesco Boix i audició de sardanes per la Cobla Maxim's.

A les 10 del vespre, a la zona esportiva i per primera vegada a Salt, gran castell de focs artificials.

A 3/4 d'11 de la nit, com a cloenda de la Festa Major, espectacle fi de festa, Ricard Ardevol presentarà el Show "Toma Risa" amb José Luis Moreno, Lita Claver "La Maña" i un estol de figures del món de l'espectacle i revista.

De 10 a 1 del matí, al Club Tramontana, triangular de Handbol i lliurament de trofeus Marxa Popular.

NOTES:

- El dia 31 de juliol, a 2/4 de 9 del matí Concurs Internacional de Petanca —trofeu Festa Major—, a la zona esportiva del Club Petanca de Salt.
- Sala Municipal, plaça del Pi, Exposició Antològica Homenatge a Fornells Vila. Horaris: Feiners de 6 a 8 i festius de 12 a 2.
- Les Bernardes, exposició de fotografies de l'Agrupació Fotogràfica de Salt Sardanista.
- Casal de Jubilats, dies 23, 24 i 25, I mostra de Ràdio-Afició. Hores de visita d'11 a 1 i de 4 a 7, organitza Comissió Gestora de Ràdio Club Salt.
- A l'escola de Belles Arts, exposició dels Treballs del curs, cada dia a partir de les 7 de la tarda.

PRODUCTOS CÁRNICOS

Paratge La Farga
Teléfono 44.80.01
LES PLANES (Girona)

SALT (Girona)
Fábrica de Embutidos
Teléfonos 23.75.31
23.74.29

PRODUCTOS CÁRNICOS

AJUNTAMENT DE LA VILA DE SALT

ESCOLA MUNICIPAL DE BELLES ARTS

CLASSES DE DIBUIX ARTÍSTIC

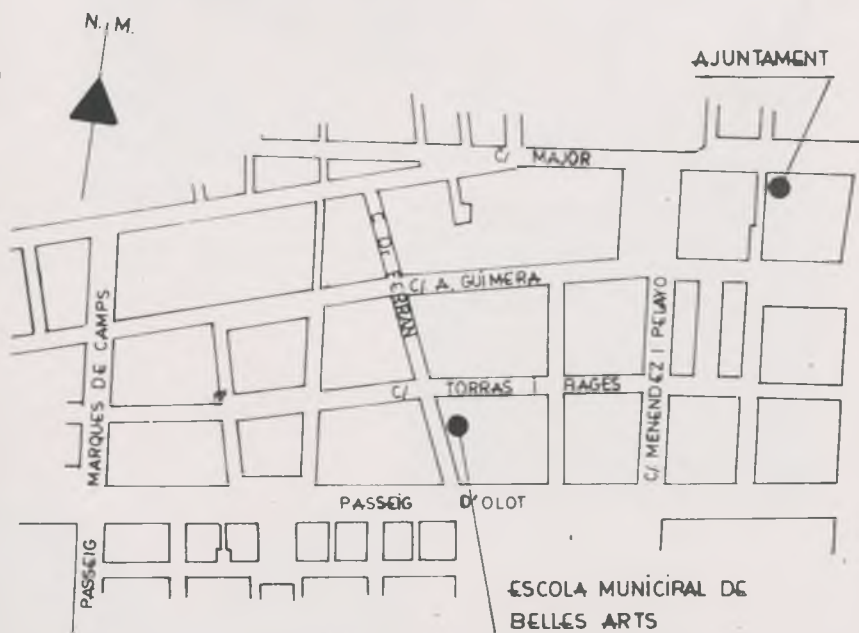
i

DIBUIX LINEAL

CARRER Dr. FERRAN Núm. 21 BAIXOS

HORA DE 7 A 8 $\frac{1}{2}$ NIT

DE L'1 D'OCTUBRE AL 15 DE JUNY

EL PEIX DE RIU I LA FESTA MAJOR

Parlar de Festa Major és parlar de bona taula, ja que molt sovint han anat aparellats i a una bona taula que no hi faltés el rostit. Amb tot ara no tothom pensa igual, serà per a conservar la línia o pel maleït "colesterol" que tantes preocupacions ocasiona a les persones que els agrada atipar-se de bona carn i el picant que no hi falti és motiu de que el peix vagi ocupant un lloc preferent en les taules de la Festa Major.

Quan es parla de peix tothom s'entén, vol dir peix de mar. No és que el peix de riu no sigui peix, no és que el peix de riu sigui diferent, però tothom quan parla de peix vol dir de mar. La moda, les comunicacions i el nivell econòmic han fet possible que el peix de riu hagi perdut interès, no trobem cap peixateria que en vengui.

No és que el peix de riu, a casa nostra, hagi estat un plat predilecte de cap festa major, però amb tot tampoc era desestimat i una bona fregida, amb amanida, servia per a fer algun berenar-sopar en més d'una ocasió. A Salt tenim el Ter a prop i algun cop d'enfila subministrava el peix necessari per a satisfacció dels membres de més d'una família o colla d'amics. Més d'un, si llegeix aquests comentaris, farà una contracció de boca i dirà ECS!!, menjar peix de riu.

*Les vostres vacances són importants,
no les deixeu a l'atzar.*

*Us preparem tota mena de viatges,
creuers, viatges organitzats,
o si ho preferiu, us lloguem apartaments,
us reservem hotels, bitlles d'avió,
de tren, d'autocar, lloguem autocars,
cotxes...*

Tenim ofertes especials.

Veniu a veure'ns, ens trobareu a

viatges
bravatur s.l.

Major, 170 - Telèfon 23.02.08 - SALT

Encara que el peix de mar s'emporti la fama no podem oblidar que el peix de riu ben condimentat no té perquè envejar-lo, el peix petit fregit n'hi ha prou i el més gros, amb suc, és de molt bon passar. Explicaré una anècdota: Ve a Girona una família, el cap de la qual és un alt càrrec de l'Administració Central, parlant un dia amb la seva dona, m'explicava amb nostàlgia els succulents plats de carpa que menjava a la seva terra, un poble atravesat pel Tajo i com sabia que m'agradava la pesca em digué, quina llàstima que no n'hi hagin de carpes aquí; li vaig explicar que sí que n'hi havien, però que la gent no en feien cas, que si volia li'n portaria de la mida que em digués, de 200 grs., de 350, de quilo, de tres quilos... al primer concurs de pesca que fem a l'Onyar li'n vaig portar dues, vives encara, les quals em volia pagar; no cal senyora, n'hem agafat més de quaranta i si un altre dia en vol només té que dir-m'ho i li'n portaré deu. Més tard em digué que les havia trobat tan bones, que les havia fet amb suc i no sé quantes coses més. Vàrem perdre el contacte i a partir d'aquell dia les carpes una vegada pescades tornen al riu.

Els temps van canviant, els rius s'havien embrutit molt i la gent ha agafat una mania al peix de riu, segurament que també per aquest motiu moltes enfiles s'han anat endreçant a les golfes. Que consti que estic contra de les enfiles i de tota classe de pesca que no sigui amb canya, cada vegada som més habitants per metre quadrat de riu i amb les enfiles s'arrassa tot. Amb canya pesques quan el peix vol picar, és la manera més fraternal (encara que amb engany) de les possibles relacions persona-peix, que són aliment de boca.

Poc a poc els rius tornen a ser nets, parlo de l'Onyar i del Ter fins a l'entrada de Girona. Al seu pas per Salt l'aigua del Ter és transparent com feia temps no es veia, però el riu no té acceptació perquè el mar està de moda, els pescadors de canya en diem bé perquè estem més tranquils encara que continuem tornant a l'aigua moltes de les espècies de peix que hi agafem, si s'ha desvaloritzat encara sort, no n'hi hauria pas per a tots i aniríem a estira cabells.

No em féu cas si no voleu, però el que no ha menjat un "platillo" d'anguiles amb tomàquet, no pot parlar de menjars excel.lents i assequibles que no desdiiu del millor plat de cap festa major.

RAMON TORRAMADÉ

Carnisseria
Cansaladeria

Us desitja bona
festa major

N. VICENS

Carrer Major, 263
Telèfon 23.83.98
S A L T

Plaça Mercat
Llocs 68 al 72
Telèfon 23.07.16

me
ca
grà

Maquinària.
per a
manipulats
del paper

C/. Lluís Millet, 1 - SALT
Tels. 20.31.22 - 20.19.55

**Fusteria
Mecànica**

**Joaquim
Bober**

Àngel Guimerà, 96
Telèfon 23.62.52
S A L T

CARTA D'UN RECTOR AL SEU ALCALDE

Distingit i benvolgut amic:

És la primera carta que li adreço, senyor Batlle, des de que Salt torna a ser Salt. I no puc menys de felicitar-lo i felicitar-me'n: hem reestrenat el nostre Poble.

Aquesta recuperació del propi pols transcendeix, al meu entendre, el simple problema polític. Jo, senyor Alcalde, de política, ni en faig, ni en sé, ni dec, ni vull fer-ne. Però em sembla que aquesta retrobada identitat té unes connotacions que s'arrelen en els més clars principis de la Doctrina Social de l'Església: una entitat major no ha de fer allò que és a l'abast d'una de més petita; i aquell que viu més de prop els problemes està en millors condicions de solucionar-los que el que n'està més lluny. Són els principis de subsidiarietat i el principi d'immediatesa.

Per això, senyor Alcalde, estic content. La immediatesa fa que ens coneixem pel nom, pels cognoms i pels "motius". Ara, a Salt, una audiència municipal pot tenir lloc a peu dret, en una cantonada. Allà, si s'escau, podré parlar-li d'aquell vellet solitari que s'hauria d'inscriure al padró de beneficència, o contar-li que els objectius educatius del Casal d'Estiu també són susceptibles d'interessar al Consistori, o bé plantejar el problema d'una més eficaç cooperació de serveis assistencials. Ara, la vida podrà tenir, fàcilment, dimensions més col·loquials, més humanes.

És cert, també, senyor Alcalde, que d'ençà que Salt torna a ser Salt, les coses han canviat. Vostè és president d'un Ajuntament aconfessional, i jo, col·laborador del Bisbe en una porció de territori saltenc. La història, tanmateix, no pot ser ignorada, i la simbiosi Poble-Església oficial forma part de la configuració de la nostra fesomia com a Poble. Recordi l'últim número de "La Farga", on el nostre Arxiprest, Mossèn Lluís, publica una relació ininterrompuda de rectors i vicaris, de fa més de 400 anys. Però també és cert que estrenem un nou estil de convivència, emmarcat en uns principis jurídics extremadament interessants: els recents Acords entre la Santa Seu i l'Estat Espanyol. En les línies orientatives d'aquesta relació hi destaquen la "mútua independència, en el seu propi camp", i una "sana col·laboració".

Estic pensant, senyor Alcalde, que la reestrena del nostre Poble és, psicològicament, un moment dolç per tal d'aprofundir en la fidelitat a aquests dos principis, plens de fecunditat per a la vida col·lectiva. La immediatesa fa impossible l'ignorar-se. La proximitat no deixa caure el diàleg. El respecte creixerà amb la distinció de les autonomies dels respectius nivells d'influència. L'expressió de la llibertat religiosa serà tutelada pels responsables del bé comú. El gran Bisbe Torras i Bages feia l'elogi del dret que sorgeix, no de les cambres legislatives, sinó de la vivència popular.

Els grans principis serien vans sense aquesta experiència quotidiana que s'ofereix, als saltencs, com una nova i apassionant singladura. Jo volia dir-li, senyor Alcalde, amb tot l'afecte, que en aquest desafiament històric, l'Església i els catòlics hi tenen un lloc de servei.

ÀNGEL CALDAS

PRÉSTECES PER A L'HABITATGE

ACCÉS O CONSTRUCCIÓ PRÒPIA

CONDICIONS

INTERESSOS

16'50% Sense diferencials ni altres càrregues.

IMPORT

Fins al 70% del valor de l'habitatge.

TERMINI

Fins a **21 ANYS.**

AMORTITZACIÓ
LLIURE

Quan i com vulgui, fins i tot al final del termini.

ASSEGURANÇA
DE VIDA

Totalment gratuïta per a l'amortització del préstec, complint condicions.

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

CATALOGUEM TAMBÉ EL PATRIMONI INDUSTRIAL DE SALT

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya ha publicat recentment un llibret on es recullen les normes subsidiàries de planejament dels municipis de Fornells de la Selva, Girona (amb Salt i Sarrià), Quart d'Onyar, Sant Gregori, Sant Julià de Ramis i Vilablareix. En aquestes pàgines hi surt també una relació-catàleg dels edificis mereixedors de protecció pel seu valor artístic, històric i arquitectònic.

El nombre d'edificis o conjunts arquitectònics inclosos és de 147, i Salt n'hi aporta un total de 14. Són els següents:

L'església parroquial de Sant Cugat.

El conjunt de cases que formen la plaça de Salt.

Les cases i la plaça del grup Sant Cugat.

El Manicomi Provincial.

La masia del Club Petanca.

La masia fortificada de La Farga, que hi és batejada amb un nom incompreensible: Torre de Fagès, que no ha tingut mai aquesta denominació.

La masia del Sitjar.

Can Devesa.

La Casa del Marquès de Camps (Mas Ribot).

L'edifici que fou de les Bernardes (Can Tarrés).

Can Mut.

Can Pous, del Veïnat.

El Mas Llorenç.

La Torre Mirona.

El lector perpicaç que contempla aquesta llista hi trobarà sens dubte mancances importants: per exemple, l'església de Sant Jaume. Però en aquest paper voldríem cridar l'atenció sobre un tipus d'edificació que ha passat per alt als savis que han confeccionat la llista reproduïda.

Si traiem l'església de Sant Cugat i algun altre cas, els edificis citats com a mereixedors de protecció són antigues masies o cases de pagès, que ens parlen del passat agrari de la població.

Però la nostra vila no ha estat només un nucli rural i camperol. Salt ha estat també un centre industrial, d'una categoria prou significativa dins la comarca del Gironès. Les fàbriques tèxtils —des de la meitat del segle passat— han tingut una importància transcendental en el desenvolupament social del poble saltenc. Per tant, oblidar aquests edificis és un error imperdonable i incompreensible.

LLIBRES PER A TOTS
FILOSOFIA - ASSAIG -
NOVEL·LA - POESIA -
LLIBRE INFANTIL -
- PAPERERIA -
LLIBRE DE BUTXACA -
CIÈNCIES SOCIALS -
ETC.....

Carrer Major 163 Salt ~

**CENTRAL DE
GESTIONS**

G. CANIGÓ

Cia. assegurances G.A.N.

Subdirecció:
Gran Via Jaume I, 82, 2^{on}
Tel. 20.60.50* - GIRONA

Fàbrica de miralls
Col·locació i instal·lació
Especialitat en vidrieres artístiques
Finestres de Celosia
Mampares per a Bany

C/. Bolívia s/n. (Cant. Passeig d'Olot)
Tel. 23.58.11 - SALT

SOLAR S.A.

DISTRIBUÏDOR

VENTIKLAR

VENTIKLAR

VENTIKLAR

Aquest oblit resulta encara més sorprenent a hores d'ara en què l'arqueologia industrial —disciplina preocupada per salvar i refer el patrimoni industrial del país: fàbriques, màquines, barris obrers, sistemes de transport, etc.— ha aconseguit d'introduir-se a Catalunya i ha engrescat una colla de professors universitaris a constituir una associació. I això amb força anys de retard en relació amb alguns països estrangers com Gran Bretanya, on l'arqueologia industrial és una assignatura a la universitat.

Vista panoràmica de la fàbrica "Coma i Cros" a l'any 1931

Edificis com les fàbriques Coma i Cros, Gassol, la central del Molí, l'estació del ferrocarril d'Olot, l'escorxador,... són, a nivell de Salt, elements indispensables del paisatge urbà que cal respectar amb el mateix entusiasme que hom es preocupa per la vella masia o l'església parroquial. Perquè són també monuments —monuments industrials—, testimonis excepcionals d'un temps i d'unes formes de vida, i posseeixen també la seva estètica, el seu encant, el seu sentit peculiar en un conjunt urbà massa despersonalitzat per edificacions monstruoses i especuladors empedreïts que només valoren els interessos particulars.

No deixem perdre, doncs, el patrimoni industrial del poble i cataloguem-lo també a l'hora de planificar i dictar normes.

JOSEP CLARA

RADIO GIRBAU

Distribuidor PHILIPS desde 1928

Televisores color
Videos
Alta fidelidad
Frigoríficos
Lavavajillas
Lavadoras
Cocinas

Visítenos sin compromiso en: C/. Major, 89 - SALT

Pl. Calvet i Rubalcaba, 12
Rambla, 37 - GIRONA

Desde 62.900 PTAS.
ó 3.011 PTAS. AL MES

MOSSECS D'ENYOR

IRENE MORATÓ és una jove aprenent de poeta (l'aprenentatge és persistent, inacabable) que acaba d'obtenir un accèssit al 2n Certamen de Narració i Poesia Sant Jordi, organitzat per la Generalitat, amb un recull titulat "Mossecs d'enyor".

És de Palafrugell i estudia Filologia Catalana.

La seva és una poesia intimista, que arrapa les vivències quotidianes i n'extreu un discurs lúcid i tèrbol a la vegada. Certifica una realitat concreta amb pulcritud i afany microscòpic, i el labora un món reduït d'experiències que oscil·la entre l'anyorança i l'esperança, entre l'aventura compartida i la reflexió individual, conscientment, volgudament distanciada.

Tenim aquí una petita mostra del seu treball. Referències constants a la nit (que esdevé mare de quasi totes les imatges, i receptacle de l'evolució ètica del poema), als "suggestius narcòtics", a la melangia per tot allò que ja s'ha perdut conformen un microcosmos de versos cisellats en economia, asprius, penetrants, que acostumen a acabar en un directe a la mandíbula del lector, una mena de fado punyent, concís, sempre definitiu.

D'aquella nit,
de la que pendolen
cançons i paraules
amb l'alba oblidades,
vull fer-ne
testimoni
del tan poc frangible
amor meu.

Aquesta tarda,
dormia
sota els xiprers
de la memòria,
quan, vi amb poesia
—gin flamant,
suggestiu narcòtic—
sota disfressa
d'enyor
del vidre bru
d'un cos amant,
han clamat:
maleïts sien
els dies
dels llavis tímids
que l'alcohol
entreobria!

El sol,
fins fa un instant,
em distreia els sentits
quan,
assegada al balcó,
llegia.

Ara,
fosc,
i després
de dues nits
de força narcòtics
i poc dormir,
d'un poc de poesia
la nit primera,
i d'un molt de vi
la darrera
em supura la són
en forma
de falsa melangia.

Dispersaré amb subtileza,
uns pensaments tots rovellats
per unes ja caigudes llàgrimes,
en uns paranyes massa antics.
I podré dir: t'he oblidat
per fi.

Encuadernaciones
de libros
y revistas

C/. Industria, 28
Tel. 23.51.86 - SALT

Tot per regal

Juanita

c. Àngel Guimerà, 31
Telèfon 23.48.29
S A L T

S A L T

Esteve Vila, 10
Àngel Guimerà, 69
Avda. Olot, 128

VALVI

CENTRE COMERCIAL

G I R O N A

Sèquia, 9
Pere Compte, 5
Maluquer Salvador, 6
Sant Ignasi, 29
Trav. de la Creu, 15
C/. Emili Grahit

*Recordeu que...
si voleu estalviar aneu a VALVI a comprar*

Els dits de les mans

Aquest és el pare,
aquest és la mare,
aquest fa les sopes,
aquest se les menja totes,
aquest fa piu, piu,
qui no treballa, no viu.

MANERES D'ANOMENAR-LOS

Gairebé sempre en diem dits, però quan parlem d'un dit gros, gruixut, llarg... llavors diem que és un: ditàs, ditarro, ditot, ditarràs, ditarrot. I quan el dit és petit... ditet, ditó, ditoi, ditingo, ditonet, ditonetxo, ditoneu, ditarró, ditarri, ditarringo, ditarroi, ditarronet, ditarrojet.

Cada un dels cinc dits de les mans tenen, però, a més, els seus noms particulars.

NOMS DE PILA I DE PROFESSIÓ

Els dits de les nostres mans són, cal fer justícia, força educats. No us hi heu fixat mai, amb quin afecte, amb quin respecte, amb quin amor estrenyen els dits de les altres mans?

Bé, no puc estar-me'n de presentar-vos-els.

Dedicada a la construcció de:

Xalets

Habitatges unifamiliars

Naus industrials

Blocs de pisos

Reformes

Per construir: BORRELL & VALENTÍ, s.a.

Demaneu pressupost

Vendes

Construïm cases individuals a Quart de protecció oficial. Hipoteques a l'11% i la resta a convenir.

Un àtic a la carretera de Barcelona, al costat de la telefònica.

Estudis a la Platja d'Aro amb aparcament. Facilitats de pagament.

Passeig d'Olot, 225 - Telèfon 23.83.61 - SALT

Comencem pel dit gros. També té dues maneres de dir-se: polze i dit pols. És un dit important i humil alhora. S'ha dit —perdoneu que interrompi la presentació, noto que m'està escoltant— deia, doncs, que s'ha dit que és el més important de tots. Sí, perquè ¿què passaria si ell, humilment i amb afany d'ajudar, no anés contínuament a auxiliar els altres quatre? Els altres sempre l'esperen, se'n refien. Si cada vegada que han d'agafar alguna cosa, ell no hi anés, com s'ho farien?

I passem a l'índex. També té més maneres de dir-se: dit apuntador, dit saludador, dit mestre. És, com tothom sap, molt treballador, molt dinàmic. Quantes vegades, ell tot sol, no ens ha estalviat una llarga explicació? Si nosaltres diem aquí o allí, per exemple, ja s'encarrega ell d'acabar-ho d'aclarir assenyalant el lloc que hem indicat. I tothom ho entén. Ell no falla mai.

Algunes vegades, però, l'espantem, el pobre. Nen, treu-te el dit del nas! se sent a dir. I ell, sense ser culpable, li sap un greu... I és que els nens —i els grans!— sempre el fan servir, precisament a ell, per aquesta feina tan lletjota.

I ara ve el grandot de la colla, el del mig. No sé si li agrada que li diguin el dit del mig. Si notéssiu, alguna vegada, que se us enfada, també li podeu dir: el dit gran, el dit del cor, el dit llèpol, el dit mitger, el dit mitjancer, el dit llarg... Vosaltres mateixos escollireu.

És seriós, enigmàtic. Sembla que sigui el cap dels altres. Qui ho sap? De fet, no fa cap feina especial. Una mica bromista, sí que ho sembla. Ell i el seu veí —l'índex— a vegades imiten les persones quan caminen.

I ara us presento, millor dit —com que és molt presumit—, tinc el goig de presentar-vos: l'anular. Si el voleu fer content, podeu dir-li el dit de l'anell i, si el voleu fer enfadar, digueu-li el dit gandul.

Que és un presumit, no es pot negar. Sempre porta algun anell. Fins sembla que se senti neguitós quan no en porta cap.

I de gandul també n'és, si hem de dir la veritat. No vol treballar. Ell no està per orgues. És indòmit. Si es tracta d'escriure a màquina, per exemple, i no l'hi heu acostumat des del primer moment, pobrets dels seus companys perquè s'hauran de passar la vida tocant les seves tecles.

Bona Festa Major!

BANCA CATALANA

I finalment, el petit de la colla, el menut, el xic, el menovell, el menuell, el gorri, el gorrinet, el gorrinxet... Sí, de totes aquestes maneres l'anomenen. Què se n'ha de dir, del més petit? Ell sembla que, pobret, fa el que pot. Quanta gent no troba consol, quan estan preocupats, mossegant-li l'ungla.

I PARLANT DE DITS...

No us penseu, però, que els dits només serveixen per agafar les coses, per a assenyar-les, per a fer-les. No, els dits també serveixen per a parlar-ne, de les coses.

Quan un és pobre, per exemple, ha de dir: "No tinc més que els cinc dits de la mà per a treballar". Tothom l'entendrà de seguida. El que no s'ha de fer mai, per pobre que se sigui, és "fer córrer els dits", o sigui, robar. I si ho sap algú, ja sempre més li diran que "és llarg de dits". Els pobres dits han de fer el que els manen, sigui bo o dolent, però ells, de fet, no són mai culpables.

Si alguna vegada sentiu a dir: "Donaria un dit de la mà", ben segur que la persona que ho diu està disposada a fer un gran sacrifici per obtenir alguna cosa.

Una cosa que tampoc s'ha de fer mai és "ficar el dit a la boca" aalgú, perquè això vol dir que el provoqueu que us expliqui alguna cosa que ell vol guardar en secret. Si alguna vegada, però, ho feu sense adonar-vos-en, li heu de dir: "posa't el dit a la boca", perquè això voldrà dir que ha de callar.

I si, mentre esteu parlant sentiu que algú diu al seu veí: "Si és com el dit, posa-m'hi braç i tot", és que el que ho diu pensa que esteu explicant algun sopar de duro.

I "em ve com anell al dit" dir-vos que si coneixeu algú que us sembla que no és massa llest, no li digueu pas que "no sap quants dits té a la mà" perquè se us enfadaria i potser "us estamparia els cinc dits a la cara". Sobretot, si "us té el dit ficat a l'ull".

GRUNDIG

Distribuïdor

RADIO
INGELATS

TELEVISIÓ
ALTA FIDELITAT
ELECTRODOMÈSTICS
PETITS DOMÈSTICS
DISCS I CASSETTES

Carrer Àngel Guimerà, 63 - Tel. 23.52.15 - SALT

LES BIBLIOTEQUES I EL POBLE

Elogi de les Biblioteques Populars

Entenem la Biblioteca Popular com una entitat cultural al servei del Poble. La Cultura és prou rica i inabastable per a poder-la assolir tot d'una i de cop. Si no s'aprèn primer en les vivències quotidianes i a l'abast del País i del Poble, rarament s'aconsegueix mai. És una porta oberta al Món, a les idees, on només de sortir al seu lllindar ja s'albira l'horitzó insondable i inabastable. S'ha de començar a caminar sentint el bategar proper i càlid de la Terra a través del medi que ens envolta, la família, els costums, els homes, el pensament, la història.

Entenem la Biblioteca Popular com una Escola de convivència, pluralisme, tolerància i respecte. Des del moment en què es trien els llibres —si sabéssiu amb quina il·lusió, quin sentit de responsabilitat i equanimitat han estat triats tots i cada un d'ells!— fins quan es posen a l'abast del lector, que els pot escollir lliurement, sense cap entrebanc, segons necessitat o preferència. O quan es demana silenci a la sala de lectura per tal de respectar el treball dels companys, o responsabilitat, a l'hora de tornar un llibre deixat en préstec.

Entenem la Biblioteca Popular com una entitat prompta a desvetllar inquietuds culturals, el gust per la lectura, per les arts, els coneixements tots en general. Quin misteri de fecunditat d'idees! Quin devessall d'imaginació! Quanta saviesa i riquesa a l'abast del Poble!

Entenem la Biblioteca Popular com un esplai per a l'esperit: hi podem trobar una bona novel·la, un llibre d'espiritualitat, un atinat article sobre la societat de consum, un fascinant llibre de viatges!

Entenem la Biblioteca com una eina de servei a les necessitats del Poble. Volem que la gent hi trobi una recepta de cuina. Els patrons per fer-se un vestit. Una guia de pediatria. Les lleis de la propietat horitzontal... o com criar un canari!

Entenem la Biblioteca Popular com una font d'informació i treball per a estudiants i estudiosos. Compte, però, no ha de suplir la Biblioteca Escolar!

A les Biblioteques dels pobles hi ha d'haver suficient documentació sobre la població i els seus habitants. Hom hi ha de poder descobrir les arrels profundes de la història dels avantpassats i poder-ne seguir les seves passes fins als nostres dies, és per això, i recordant-ho, que la Biblioteca de Salt, enguany, el primer de febrer, va convocar el Primer Concurs de Monografies sobre el Poble.

A Salt tenim una Biblioteca Pública. Intenta d'ésser popular. De tots plegats depèn que sigui lloc de convivència, eina de treball, esplai per l'Esperit, font d'informació, CASA I ESCOLA DE LA CULTURA DEL POBLE.

CARME BOVER i CALVO

Promoció, venda i lloguer de pisos,
locals i plantes baixes.

TRACTE DIRECTE

Camí antic de
Vilablareix, s/n.
Tel. 23.18.90
S A L T

Talleres
mecánicos

Sotor, s.a.

Camí antic de Vilablareix, s/n.
Tel. 24.03.60
S A L T

ESPORTS

Articles d'esports,
fotografia i joguines

Menéndez i Pelayo, 10
Xamfrà Guimerà
Tel. 20.76.51
S A L T

FUSTERIA - EBENISTERIA

Pedra Aliu

Prudenci Bertrana, s/n. - Tel. 23.59.72 - SALT

IMPRESSIONS DE CUBA

Celebració del 1r de maig, L'Havana

Cuba, l'illa més gran del Caribe és com 3 vegades Catalunya, allargassada i prima, dóna la mà a tot un altre reguitzell d'illes, totes molt grans: Les Antilles.

Es pot anar a Cuba per molts motius i de moltes maneres, però actualment el més lògic és anar-hi per les vacances i en avió.

Si voleu amb Cubana de Aviación, ja estareu en la salsa abans de sortir de Madrid. Algunes cues als taulells de la companyia i les camareres de l'avió amb el seu accent característic, els seus uniformes i sobretot la marca de l'aparell: un ILHUSHIM soviètic, acabaran de posar-vos a punt.

Si teniu unes vacances, per Nadal o durant l'hivern, aneu-hi, el clima és temperat, el sol us torrarà de ple i les platges us esperen netes, immenses i acollidores.

Però no hi aneu per judicar una forma de vida, un sistema polític fent comparacions amb Catalunya o amb la vostra pròpia vida.

Vàrem anar amb molts turistes que feien una crítica demolidora de Cuba, només basant-se en el servei que els hi havia ofert Cubatur, la companyia turística Cubana. Que si el menjar, la neteja, la lentitud, etc.

Galeries Bellmirar

entre Passatge Marquès de Camps, 8
i Plaça 11 de setembre, 7 - SALT

saltronic

Ràdio - T.V. - HIFI - VIDEO
Electrodomèstics

Tel. 23.22.14

**l'encant
femení**

peruqueria i bellesa

Tel. 23.54.35

FLECA

MARGARIDA

Tel. 23.37.04

Llanes

**Maria
Moré**

Tel. 23.66.57

Merceria Perfums

MARIA

Tel. 23.53.83

Ferreteria

Tot-Bric

de M. FELIP

Tel. 23.54.14

Quan hom va a un país estranger, cal que s'adapti al seu sistema i accepti de bon grat les limitacions i modes de vida propis. Si no, que es quedi a casa o, com a màxim: Canàries.

Les ànsies de conèixer i aprofitar al màxim el temps de les vacances, pogueren més que el cansament del viatge i a l'hora d'haver arribat a Villa Bacuranao i haver-nos instal·lat en la nostra habitació en un bungalow, ja eren al centre de L'Havana.

La primera sensació és estranya, una immensa zona colonial, mal conservada però molt bonica, molta gent pels carrers, els nens i nenes amb els seus uniformes i fulards al coll, la gent fent cua en algunes botigues abans d'obrir, els cotxes, velles "haigas" americanes dels anys 50, destartalades i un fum i una olor a la qual costarà adaptar-se. La del "petroli" que deixen anar a escap lliure les centenars de guaguas que corren per L'Havana, a tot drap i plenes de gom a gom.

L'observació meticulosa de la vida al carrer, permet veure'n els trets essencials de la vida cubana i dels 70% de blancs, 12,4% de negres i 17,6% de mestissos que formen la població.

Tothom té feina, això no vol dir que tothom treballi, el treball dins les societats socialistes és d'uns ritmes més suaus que els nostres. Hi ha molta més gent de l'estrictament necessària per feines concretes, i evidentment es nota perquè tota la vida esdevé més reposada. La seguretat de tenir un lloc de treball, no angoixa a la gent.

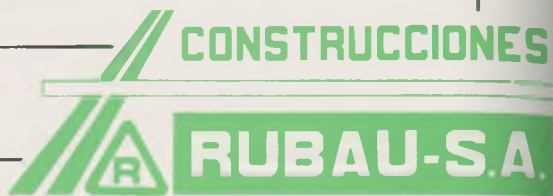

Mecanització de la collita de la canya

Central:
GIRONA - Pont Major, s/n.
Oficines i tallers: Tel. 21.45.50
Pedrera i plantes: Tel. 20.96.62

Delegació:
BARCELONA - Parets del Vallès
C/. Evaristo Juncosa, s/n.
Tels. 562.08.52 i 562.09.98

Domicili social:
C/. Comerç, 42
FLASSÀ (Girona)

“Els seus ulls són la seva vida”

JAUME TARRUS GALTER

Llicenciat en Ciències Físiques
Òptic Diplomata

OPTICA TARRUS, s.a.

Santa Clara, 54 - Tel. 21.37.50 - GIRONA
Dr. Ferran, 1 - Tel. 23.06.61 - SALT

Màxima varietat i qualitat en models de montures — Graduació de la vista — Adaptació de Lents de Contacte — Lents de Potència Progressiva — Vidres Zeiss.

Descompte del 10% per a jubilats socis del “Casal de Jubilats”

Una característica de les nostres societats capitalistes són els aparadors, les botigues plenes de productes, els anuncis lluminosos i la publicitat. Tot això no hi és a L'Havana. Ni els mercats setmanals dels nostres pobles, es poden veure.

UNA PINZELLADA HISTÒRICA

Després de la revolució del 59 i la impossibilitat de continuar amb l'existència d'un capitalisme progressiu, ja que els nord-americans ho varen impedir amb els seus intents d'assalt a l'illa (durant l'època del progressista? Kennedy) que foren frustrats pel poble cubà. Fidel Castro, El Che Guevara, etc. no tingueren més remei que cercar mercats per vendre el seu sucre i comprar els productes industrials que necessitava el país. La Unió Soviètica fou i era l'únic país que podia substituir els nord-americans, i així va passar, però tot això tingué com a conseqüència que la població estigué durant molts anys amb l'alimentació mínima i calgué fer un gran canvi de forma de vida. Per un altre costat augmentà la dependència Cubana enfront la Unió Soviètica (militar, econòmica, cultural) que ha arribat a notar una gran presència russa pels carrers de Cuba i un cert descontentament de la població d'aquests russos altius, que menyspreen el poble cubà.

Cal tenir en compte aquesta sèrie de fets per comprendre el que dèiem més amunt.

Ingeni sucrer. Gravat del segle XIX

En definitiva avui a Cuba no hi ha atur, l'índex de mortalitat infantil és més baix que l'espanyol i no hi ha analfabets. Si aquestes tres coses no són importants, comparem-ho amb els països de l'àrea caribenya on, per exemple a Haití, els nens encara es moren pel carrer. Tornem després d'aquest breu repàs històric a la vida del carrer.

La presència catalana a Cuba havia estat molt gran i la prova són els noms dels carrers i algunes botigues.

Sopant un dia amb uns amics en una terrassa a l'aire lliure s'acostaren uns músics, ja grandets, però molt bons, que cantaven per als clients. Els hi vàrem dir que erem catalans i un d'ells, de cognom Forcada, ens digué, amb accent cubà, que la seva mare era de Tarragona. Molts catalans hi feren fortuna, d'altres només hi deixaren el nom. A la guia telefònica de L'Havana hi ha moltíssims noms d'aquí.

LA BODEGUITA DEL MEDIO
LA HABANA, CUBA

ESPECIALIDADES EN COCTELES

MOLTO CRIOLLO
PRESECUTOS
CHAPARRA
CUBA BELLA
CUBAN MANHATTAN
MARTINI
BODEGUITA
CUBA LIBRE
TOMI COLLINS
RON COLLINS
D'ARQUI
CHICLET
VERMOUTH BATIDO
LIMONADA CLARETE

RONES HAVANA CLUB

CARTA BLANCA
CARTA ORO
AROLD
EXTRA BECO

CEPILIAS

CLARA
OCOURA
SIDRA DE IMPORTACION

ESPECIALIDAD EN COMIDA CRIOLLA

FRUJILES NEGROS
PIERNA ASADA
LECHON ASADO
MASAS DE PUERCO FRITAS
POLLO CACEROLA
PICADILLO AL JUGO
APORREADO DE TASAJO
MOROS Y CRISTIANOS
ARROZ BLANCO

VINOS DE IMPORTACION

TINTO
ROBADO
BLANCO

COMIDAS

TRIPLE SEC
CACAO
MENTA
CAFE
PLATANO
PIRA

LA BODEGUITA
La Bodeguita es un bar tradicional,
una de las mejores de Cuba en su ambiente, según
los más famosos de la Bodeguita.
La Habana de hoy es mejor gracias
a la Bodeguita.
Wladimir Castellón

MULTIPLIQUER DE TARRAGONA / 1984

El món cubà també pateix greus problemes que s'observen al carrer. Passejant per la zona moderna, se t'acosten xicots joves i et diuen: "Cambio, cambio a 4". És el mercat negre, el canvi oficial del "peso cubano" equival a 1 dòlar, però al carrer te n'ofereixen 4 ó 5 pesos per un dòlar. I, què en fan d'aquests dòlars els cubans?. Doncs, compren a través d'algun amic estranger en les botigues per a turistes dels hotels, els objectes que per a ells són inaccessibles: texans, espadenyes d'esport, radiocassettes, roba occidental, licors i també els havans de bona marca.

Aquest fet molt generalitzat a les ciutats, és un problema molt difícil de solucionar, a menys que el govern augmenti el consum i permeti un mínim d'implantació de l'economia individual.

L'altre gran problema pels cubans, és el control ideològic i polític. Molts tenen una doble personalitat, al carrer diuen una opinió que a casa seva, amb tranquil·litat serà diferent.

Una bona part de la població té família als Estats Units i això marca molt l'estil de vida.

La vida cubana, diguin el que diguin, ha millorat molt si ho comparem amb 30 anys enrera. Tenen grans i greus problemes que si no els resolen (mercat negre, vigilància ideològica, baix nivell de vida, ...) poden portar molts maldecaps en el futur.

Cal però, per tenir una visió molt més ampla de Cuba, que aquest petit article llegiu i, si podeu, anar-hi. Allà, si sabeu fugir de les rutes oficials per a turistes i fer la vostra pròpia ruta, coneixereu la vertadera Cuba i els Cubans tal com són. I us agradarà la seva amabilitat i us fareu amics de seguida.

I el dia de marxar no sabreu el com ni el perquè, marxareu amb recança i poques ganes, perquè haureu començat a estimar aquesta illa com si fos una mica la vostra terra.

Xavier Coromines

Estudiant d'Història Moderna

Fa poc temps va fer un viatge a Cuba del que ens ha narrat les seves impressions i formes de vida.

BANC DE
SABADELL
amb la Festa Major

Bona
Festa Major!

BANC DE
SABADELL

Carta als Ministres de l'O.P.E.P.

Excms. senyors:

Ara farà 10 anys, va començar la crisi del petroli. Una crisi importantíssima en la que la vostra organització hi té molt a veure. Era, si no recordo malament, l'octubre de l'any 1973. Aquesta crisi encara l'està patint tot el món, però d'una manera més acusada el món occidental en el que cal incloure-hi Espanya.

Sabeu: Ningú dels milions d'espanyols que aleshores es guanyaven força bé la vida, podia esperar de vosaltres una cosa així.

Eren temps en els que tothom parlava del miracle espanyol: les hores extres permetien la compra de la televisió, els "sis-cents" o l'"Ondine", les lletres a "plaços", l'adquisició d'una parcel·la en alguna urbanització de muntanya; els electrodomèstics, l'espectativa d'un xalet o un bungalow a la costa, les vacances passades per primera vegada a l'estranger, el canvi sovint de vivenda, la capacitat de la pesseta en la inversió, el negoci rendible a curt termini... tantes i tantes coses que se'n van anar en orri aquell octubre de 1973, quan esclatà la crisi energètica, i la vostra organització, unilateralment, sense comptar amb els altres, va decidir tot de cop doblar els preus del petroli i dels seus derivats...

Més tard els preus es triplicaren, i mesos després tornarien a pujar... i així fins avui. Si llavors la gasolina no arribava a les 20 pessetes, i això, la súper...!

Senyors de l'O.P.E.P., la vostra política sobre el petroli, que dèieu s'esgotava va acabar amb el somni daurat de milions de famílies i el "boom econòmic" espanyol va fer fallida.

Van començar les veritables dificultats econòmiques, el "crack" de moltes empreses, l'acomiadament de centenars de treballadors, el fantasma de l'atur... les cues a l'oficina d'"empleo" per a cercar treball i les cues a la mateixa oficina per a cobrar el "desempleo"... i van començar els tancaments de centenars d'empreses, i paralització de la inversió industrial.

Entrava en contradicció tot un puixant model de vida... Havia estat tot allò un simple miratge? El desenvolupament de l'economia espanyola estava assentada sobre peus de fang?

Les inefables estadístiques d'informació i turisme, van fer fallida també. El triomfal creixement anual del producte nacional brut, es va traduir en estadístiques de creixement zero i d'augment incessant de la corba d'aturats...

I es va posar en qüestió tot allò del turisme... el turisme com a panacea del creixement espanyol... Recordeu, que comptàvem els turistes, els rics i els d'espardenya... El turista "25 milions" i després el turista "30 milions"... Després de la vostra decisió, els turistes, senyors de l'OPEP, ja no van venir tant!

I els milers d'immigrats que a Catalunya o a l'estranger cercaven un futur més estable, i que s'hi havien traslladat amb els mobles a coll, arribant amb el "Sevillano", trampejant les despeses perquè havien d'alimentar altres boques, també van veure tallades les seves il·lusions...

Molts, no sé si ho sabeu, havien deixat un petit hort, o una gran finca com a jornalers, i de l'àrida Extremadura o de la seca Andalusia (el vostre Al-Andalus), havien vingut a les nostres ciutats per oferir-se com a manobres de la construcció o com a mecànics en camí d'aprenentatge, dins qualsevol dels engranatges industrials de les nostres fàbriques...

I avui molts d'ells han tornat ja a les seves terres o bé malden d'empresa a empresa a la recerca d'un lloc de treball... Tal vegada es troben cobrant uns baixos subsidis de desocupació —si és que en cobren—, dins l'incert futur econòmic que preveuen gris o negre...

○ ○ ○

Ben cert que dins la vostra organització hi han hagut sempre postures i faccions diferents... És veritat que uns països han estat més falcons i que uns altres més temeraris... Però els falcons sempre, gairebé han guanyat. I la postura agressiva d'arruïnar com fos, el món occidental va perdurar a cadascuna de les vostres interminables conferències negociadores.

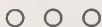
Cada cop que us reuníeu, teníeu el món industrialitzat amb l'ai al cor! Les ràdios i els diaris, tothom, estava pendent de les vostres decisions... Aquesta vegada, a quants dòlars el barril, pujaria el petroli? Ai la... la decisió era important!

En els països subdesenvolupats, si bé també estaven pendent dels vostres acords, la preocupació no era tan angoixosa com la dels països industrials... I és que, ja se sap, la crisi en el tercer món, encara no ha arribat com a tal crisi, perquè la permanent misèria, difícilment els podia fer tastar l'abundor... La misèria i la pobresa ja la viuen cada dia...

Tot i que les grans multinacionals petroleres (l'Exxon, la Shell, la Texaco, la Gulf Oil o la British Petroleum...) no han deixat de guanyar grans diners, importants diners, la veritat és que teníem els líders occidentals preocupats... En Carter o en Reagan, la Thatcher, l'Smith, els fèieu trontollar de neguits i preocupacions... La seva continuïtat política perillava... els problemes econòmics els posaven malalts... No els deixàveu dormir...

I vàreu estendre la fortalesa dels petro-dòlars... i el també mite de la prosperitat i la riquesa dels àrabs... la influència dels xecs, dirigents àrabs a les terres occidentals era un fet... S'invertia importantíssimes sumes en altres països... El rovell del món es traslladava per moments als països del golf pèrsic... El petroli de Kuwait, de Qatar, de l'Aràbia Saudí vessava generosament de les canonades i les grans flamarades dels pous (els pous de riquesa negra) no s'extingia ni de nit ni de dia... Eren les mil i una nit fetes realitat.

I els països que teníeu riquesa petrolífera vàreu conèixer el boom econòmic... l'abundor... el ràpid progrés material... I en canvi la recessió econòmica era evident al món occidental... Vosaltres, ja ho intuïeu!...

Ara, deu anys després encara no hem sortit d'aquella crisi, i la vostra organització ha decidit últimament baixar en part els preus del cru...

S'ha dit que els països industrialitzats no podien pagar l'alt cost del producte, i havent de reduir les importacions, en el mercat hi havia stock abundant de petroli sense exportar...

De totes maneres els preus encara són exorbitants, i al nostre país ben poc s'ha conegut... la gasolina està al mateix preu... i no la baixaran pas!

De totes maneres darrerament no heu estat gaire de sort... Alguns països de la vostra organització, també han entrat en la crisi general; Nigèria, Veneçuela, i molt especialment Mèxic, que ha hagut de fer suspensió de pagaments, per l'enorme deute amb l'exterior...

Altres països de la vostra òrbita com l'Iran i l'Irak es troben enfrontats des de fa temps en una guerra brutal, per qüestions de fronteres i per raons religioses propiciades per l'ayatollah Jomeini... I altres països han explorat nous recursos energètics o inclús han trobat grans bosses de petroli com les del Mar del Nord.

La vostra organització per primera vegada trontolla i es torna inestable. Ja no hi ha aquella fèrria disciplina... l'acabament d'una voluntat unànime, en pujar i pujar el preu del petroli... Ara és el dòlar el que es dispara... el que cada dia estableix un nou rècord de cotització.

De totes maneres, encara teniu molt de poder. Penso que massa. Gran part de la reactivació econòmica mundial passa encara per vosaltres...

Espero, doncs que sereu més raonables i que el preu de l'"or negre" (petroli) resti estabilitzat per una temporada. Si no és així tots sortirem perdent. Ja ho sabem que el petroli s'acaba, i que cal buscar noves fonts energètiques, però no es pot abusar en els moments delicats...

Ah! Desitjo que trigueu a reunir-vos i a decidir coses i més coses. Ben segur que en els vostres països també teniu problemes dins a casa, i ara cal que hi poseu fil a l'agulla. Us demano que no ens falleu i ens deixeu un temps en calma. Us ho agraiem...

Res més... Amb tot respecte...

Salam...

MARTÍ FITA i CASALS

MECANICA - XAPISTERIA - PINTURA
RENTAT - GREIXATGE - CANVI D'OLI
Departament especialitzat de reparació RENAULT

COMPRA-VENDA D'AUTOMÒBILS

Travessia Sta. Eugènia, 18-22 - Tels. 23.44.32 - 23.63.71 - GIRONA

BUSQUETS

**ENGUIXATS
DECORACIÓ**

Travessera de la Creu, 13, 2.^{on}, 1.ª - Telèfon 21.83.51

GIRONA

Agencia de seguros

**José
Parramón
Maurici**

Passeig Verdaguer, 11, pral. 1.^a
Tel. 23.13.45 - SALT

Salt Sardanista

Secció curset de sardanes

La mainada en el món de la sardana

La sardana en el món infantil ha de tenir una importància vital envers la formació de l'infant cares a ajudar a conèixer la seva pròpia identitat. D'aquí ve la importància de l'ensenyament de la sardana, sigui mitjançant cursets, a l'escola, etc.

Salt sardanista cada any fa un curset de sardanes per a nens i nenes, això vol dir que a Salt hi ha molta mainada que sap ballar, en canvi a les audicions no es gaudeix mai de la presència dels infants. No us sembla que hauríem d'estimular una mica a la mainada que quan hi ha ballades

PRODUCTES CÀRNICS

Brugués s/a

R.S.I. núm. 104265/CAT

Carrer Pere Coll, núm. 1
Telèfon 23.84.24 - S A L T

Talleres

C. Ordoñez

*Reparación
de planchistería*

*Pintura y mecánica
del automóvil*

Turó, 11
Massana s/n.
Tel. 23.33.88
STA. EUGENIA DE TER
Girona

VIDRIOS PLANOS
ACRISTALAMIENTOS DE EDIFICIOS
ESPEJOS
ALMACENISTA
CLASIFICADO

Critalerías

Sagarra
Sociedad anónima

Faseo de Olot, 164
Tel. 23.42.48 - SALT

Coqueles

SELECTOS

®
unpanara

AIGUAVIVA - Tel. 24.19.11

...quan volen entrar en una rotllana els hi hauríem de deixar posar... la sardana és una cosa de tots.

Foto: Antoni Bonadona

La sardana és una cosa de tots i per això quan algú demana per entrar en una rotllana tant si és petit com gran, tant si en sap molt com poc té tot el dret de posar-s'hi.

La sardana és quelcom més que una dansa ballada al só d'una cobla, conèixer la sardana és estimar el nostre país i el nostre poble.

Salt Sardanista
Monitors del curset de sardanes
Juliol 1983

de sardanes anessin a la plaça i que quan volen entrar en una rotllana els hi hauríem de deixar posar?; no com moltes vegades que quan un nen demana per ballar, se li diu que no, perquè tenim por que no en sàpiga prou o que no ens deixi ballar amb els braços enlairats.

IXè curset de sardanes de Salt Sardanista en el pati de les Dominiques.

...a Salt hi ha molta mainada que sap ballar sardanes...

Foto: Josep Pons

FONT TRIAS-2
Pl. Veinat, 7 - Telèfon 23.24.04 - SALT

FOTO CINE-3
C. Prudenci Bertrana, 5 - Tel. 24.02.04 - SALT

Li ofereixen

Recollida de rodets (servei 24 hores)
Venda de tota classe de material fotogràfic
Fotografies carnet
Fotografies estudi

Especialitzat en reportatges
Casaments - Bateigs - Comunions - i a domicili

Escatidor

Cárnicas
Gerona, s.a.

José Vila Planella

Paseo de Olot, s/n. - Tel. 23.74.29 - SALT

ANANT PER AQUESTS MONS DE DÉU, QUE SÓN ELS NOSTRES

A la raconada de Sant Aniol de Finestres hi trobem, a fe meva, un grapat de bocins de paradís. Un d'ells és la Font dels Sucals (per si vingués de suc) o dels Socals (per si vingués de soc). No sé com s'escriu. Només l'he sentit dir. Per atènyer-la podeu anar fins a cal Sastre, un dels hostals del poble, o fins a can Tura, l'hostal de Baix. Podríeu anar amb el cotxe, si ho preferiu, un xic més enllà, però va més bé deixar-lo aquí per mor de poder fer un vol com d'una anella. Amb el cotxe a l'ombra del campanar de la parròquia, podeu començar la caminada. Tres o quatre hores si us afanyeu i no us entreteniu; quatre o cinc, si us agrada fer parades intermitents per tal de gaudir de la panoràmica feréstega dels cingles de Finestres, i quedareu plenament satisfets de l'excursió.

Molt aviat, a peu de carretera veïnal, trobareu un casalot. Sembla més una cort que un habitatge mig passador. Molt menut. Esquerdat i abrigat de romagueres i d'altra malesa. A poques passes d'aquí us sorprendrà una casa amb vidrieres al Sud, gran, tota blanca, amb unes alzines de molts anys i un roure amb mil braços estesos per a saludar-vos cordialment. La seva pell reguerada de cos, mans i dits us dirà riallera que fa segles que vigila i assenyala el trencament del camí cap a la Font dels Sucals, el camí que passa per la part del bac, fins a les Canaletes, un altre mas feixat que es troba més amunt, al peu del cingle. A la part soleia, a la banda dreta del riu, hi passa un altre viarany que enllaça amb el de l'obaga, sota mateix de les Canaletes. També es podria pujar pel llit del riu, però té tants saltants i gorgues, que quan van plenes, fan molt difícil l'ascensió.

Aquest és un camí d'aventures o de persones a les que agrada de fer camins extraordinaris. Nosaltres hem seguit per la part obaga. Uns metres per sobre mateix del riu, fins a uns camins escalonats des del bosc fins a la margenera amb avellaners, boixos i didortes que s'estimba fins el riu. A la punta d'una d'aquestes feixes, de les del mig, comença a enfilarse molt suaument el camí. El terra és molt fressat, segons a quins indrets, però els brucs, les romagueres, els arboços i d'altres lilaines boscanes, que creixen a banda i banda del camí, s'arramben tant unes contra les altres que a voltes et cal caminar de quatre grapes per a poder avançar. No et descuidis d'un tallant ben esmolat. No portar aquest estri company ens ha costat més d'una hora saltar un petit caire de muntanya que no val la pena gastar-hi més de vint minuts. A trossos, dret com un home, a trossos, fent el gat i la rata, esgarrinxats de braços i amb els cabells barrejats amb tota mena de menudalles d'esbarsers i brucs,

AJUNTAMENT DE LA VILA DE SALT

ESCOLA MUNICIPAL DE BELLES ARTS

CLASSES DE DIBUIX

ARTÍSTIC I LINEAL

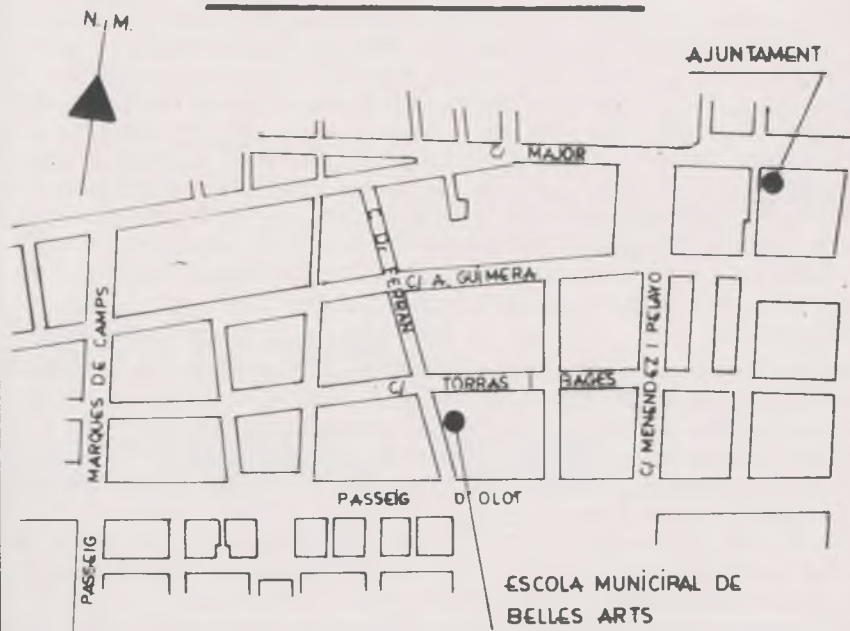
EXPOSICIÓ DE TREBALLS

CARRER Dr. FERRAN Núm. 21 BAIXOS

DIES 22-23-24-25-26 DE JULIOL

HORES DE 7 A 9 TARDA

ANY 1 9 8 3

hem sortit al que en altre temps eren les feixes de les Canaletes. Ara és una estora de llistó alt, planter menut, i no tan menut, de trèmols, castanyers, matolls rasposos d'alsinots nualluts amb un enterenyinat de didortes, i romagueres farsides de móres, i reganyant les pues de cap a peus. Sobretot romagueres pessigants. A voltes les atuïm a cops de vara de freixe. En una clariana del bosc ens n'havíem proveït d'una cada u. Del contrari hauríem hagut de claudicar miserablement. A voltes no ens quedava altre remei que doblegar el genoll i morrejar el terra, com aquell qui diu. Amb aquestes, hem passat per sota les branques d'un cirerer. N'hem gaudit d'una fresca reconfortant. No hi hem apagat la set perquè el temps de les cireres ja havia passat, però més tard ens han dit que eren de les grosses i d'aquelles tan dolces.

Molt aviat a peu de carretera veïnal, trobareu un casalot.

Mirant de no deixar el rastre que les guilles, senglars i d'altres habitants del bosc tenien ben petjat, hem arribat a les parets de la part del darrera de les Canaletes. En saltar unes lloses que tapaven un rec d'escorrialles, ens han fregat els nassos, per entre les branques d'un pressaguer i unes falgueres, uns penjolls de raïm. Hem fet un salt i hem engegat un "carai" sonor i a una sola veu. Però la coral no ha pres volada. El so desmaiàt d'un "són verdes", ha tirat, com aquell qui diu, músics i berra tot per terra. S'estroncà la salivera que ens havia provocat el pensament de menjar i xupar del fruit de la parra. Què hi farem! Ja beurem aigua més enlaire. Seguidament s'arriba al corriolet que et porta fins al riu i al bon camí. Bo, certament. Les romagueres s'han quedat enrera, a la part obaga. Ara ja enfilem el camí dret i encabriolat com una serp llarga, recargolada i amb el cap que li arriba fins al forat de bassalt d'on surt un doll d'aigua fresca i regalada. Quasibé al mig del riu es donen les mans els camins germans, el de l'obaga i el del solei. La següent vegada agafarem aquest. No hi ha espines i ens

GAS

GAS

Distribuidor
oficial
para Girona:

Carretera
Velomotor
Tot terreny
Trial - Cross

Benelli - Laverda - Morini
Harley-Davidson
Motobi - Lambreta - Merlin

Importador para España

Hernán Cortes, 121
Tel. 23.10.61
SALT - Girona

REMOTO

CENTRO RECAMBIOS MOTO

Ramón y Cajal, 4 - Tel. 24.00.61 - SALT

**VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ**
Importador per a Espanya

CHIARAVALLI

LA CORONA DEI CAMPIONI

ACERBIS
PLASTICA ITALIA

BUZZETTI

polini
motor
SPECIAL TUNING

han dit que és molt ben fressat i ample. Es pot fer tot dret i amb el cap ben alt, que és com dóna gust d'anar pel món. A més s'enflaira millor l'aroma del romaní mesclada amb la dels plançons d'alzina.

L'última pitrada és per eixerreir-te les glàndules del suar i escrostonar-te els ronyons. Pots arribar a quedar-te com un còdol del riu: xop per fora i ressec per dins. És com un camí de cabres que diu la gent del país. Més que estirat per terra es pot dir que està estintolat a l'esquena de la llenca de lava rogenca i bassalt d'un blau fort que es va aturar allí, qui sap els segles que fa, tot baixant dels cràters de les Medes, germans bessons dels d'Olot. Mitja hora d'anar trepitjant el camí-serp i d'arrapar-te pels arboços de les vores quan has de pujar els peus als tres o quatre escalons que de tant en tant trobes, i comences a sentir la cantarel·la de l'aigua fresca que cau pedres avall. Això t'anima a aixecar el cap i tibar l'espina com una ballesta per a disparar amb força les comes que ja es comencen a fer "figa" —s'ha de tenir en compte que passant de la mitja centúria les molles grinyolen i ja han perdut la virior dels quinze anys—. Però, ací un bufet i allà un saltiró i t'estasses de boca terrosa al doll de la font dels Sucals. Ningú aniria a cercar aquell bé de Déu de l'aigua de la vida en aquells clotarals encinglerats. Serviria d'escenari d'un conte d'aquells que per casar-te amb una princesa, de les d'abans de la Maria Castanya, havies de portar la flor de l'alegria, després d'haver atuit dracs amb set caps folrats d'ullals decantats cap el defora de la boca i que formaven una trampa de doble serra obrint-se i tancant-se contínuament i petant com un fuet de carreter.

En un girar d'ulls, fas el pas d'un forn a un frigorífic; de l'infern al cel que diria un predicador ben intencionat. Certament, arribar a dalt, sembla un salt del dolor al goig a desdir. Si no us ho creieu, us convido a anar-hi. Sabreu de quina terra som fills. Us ho deixareu dir tot mentre no us distreguin de la verdor, ni del sol, ni de l'aigua, ni de les pujades i baixades d'aquestes nostres muntanyes regalades. Us parlo dels jardins empedrats, enflorats i ruixats, que són a tocar els nostres nassos i, sovint, en desconeixem la seva existència. El dia que se n'enamori segons qui, d'aquests indrets, serem a l'olla: els empastifaran de pega negra. Llavors, adéu tartana. Aneu-hi abans que no us estripin la postal feta de rocs, d'ombres, de colors, d'alts i baixos amb espines al natural, que tampoc mosseguen tant com per morir-hi. Encara s'espavilen.

Un cop refets de l'embardissada i dels camins de cabres, hem anat a fer una petita exploració. Cap dels dos no ho coneixia de debò. Solament hi havia sospites —més tard confirmades per l'hostaler de Sant Aniol— que aquell camí, ara molt fressat i ombrejat, ondulava suaument, com un vol ras d'oreneta per sobre d'uns camps de blat, fins a Font Pobra. Ens han dit que amb tres o quatre hores podíem anar a can Xel a fer-hi una capbussada a la piscina i una xafada de costelles de xai al menjador dels bateigs i casaments. L'exploració s'ha acabat amb el suc de tres peres de colló de frare (remenudes i molt dolces) que hem abastat d'un perer de les feixes de la Plana. Un mas que, a jutjar per la terra, ara prats naturals, per la cabanya amb arcs i pel pou d'uns seixanta metres de fons i amb aigua i tot, deuria ser un mas dels de dos mossos, criades, ramats d'ovelles i vaques, potser dida i tot, i molts fills i filles per anar pujant la casa i fer fort l'exèrcit del rei.

Hem retornat a la Font dels Sucals i hem seguit cap a Sant Aniol de Finestres vorejant la cinglera que esguarda i encercla els camps, masos i cases del poble, a la part oposada del Santuari de la Mare de Déu de Finestres, que es retaliava sobre la cresta a l'altre costat de la fondalada. Una carretera de carros,

Gestoría

Santa Clara, 15
Carrer Nou, 18, pral.
Tels. 20.83.58 - 21.58.04
GIRONA

Fincas - Seguros

Oficina técnica automovilista

Teixidor

Especialitats carbòniques

Promptut en el servei

Rosa Costa

C/. Torras i Bages, 35
Tel. 23.63.81 - SALT

Helados
Bombonería

Pastelería

Armengol

Angel Guimerá, 57
Ramón Sambola, 2
Tel. 23.77.01 - SALT

Construcciones

Xifra, s.a.

Passeig d'Olot, 250
Tel. 23.79.29 - SALT

vinguda a menys en passar a camí enroquissat, amb moltes ombres i de molt bona petja, ens va acostant cap al poble. Sovint trepitges, durant una bona estona, llargues llosardes piquellades, per l'erosió de l'aigua, d'un ruixim de granets com de sucre tirant a cendra. És molt maco i de bon fer. De tant en tant es veuen, ben lluentes encara, unes fletxes pintades amb groc. Deixem el camí ample i tan ben pintat i ens enfonsem per un corriolet estret que s'esmuny cap avall. De seguida arribem al clatell d'un collet amb dues vessants: l'una cap a la dreta, pel solei, i l'altra cap a l'esquerra, per l'obaga. La del solei ja la coneixem. Hi ha el camí que s'estira, ara amb revolts, ara amb saplanets i graonades, fins a la carretera de bosc que empalma amb la d'asfalt, on hi hem deixat el cent trenta-tres. Com que avui estem de "bagues" i anem per camins nous, després d'un intercanvi de preguntes i respostes, ens hem decidit pel camí de vaques que s'endinsava per l'esquerra de la muntanya. Al cap de poc, ja fèiem el geperut per sota i per entre les mates de bruc, d'arboços i d'altres vegetals grossos i petits. Allò semblava un formiguer de plantes. Cap no pessigava. Totes et volien amaganyar. Però tenien una pell aspra a més no poder. És clar, la rosada i l'aigua batent de les tronades no tenen aquests unguents finolis i greixosos dels nostres xampús. Elles es renten al natural. Si no plou, ho fan amb la pròpia saliva, o no ho fan.

Per allà aquells sotes, encara hi hem collit una flotarada de bequetes —en d'altres indrets en diuen rossinyols— que han anat a raure al sarró a cantar amb les que portàvem de l'embaridssada del matí. Les manyagueries rasposes han durat poca estona. Ha sigut com un somni ben natural i sense ensurts grossos. Només algun panxec espasmòdic i alguna estrabada sense complicacions de mala llei.

Al cap de poc, el cingle ens ha tallat el camí que, a clapes a clapes, anàvem baixant. El pensament de tornar enrera ens ha afinat la vista i hem començat a examinar els relleixos, plens de plançons retorts, fins que ens hem quedat amb el que es retirava més amb una escala; estrafeta i maç escalonada, però suficientment apta i segura per despenjar-nos avall. Al cap de pocs minuts ja rossolàvem per un caminet que ens ha menat de dret a un safareig d'aigua verdelosa, amb una goma que gitava aigua clara, però no tan fresca com la que havíem deixat a dalt dels cingles. Però Déu n'hi do. Hem descarregat els matxos i hem cremat un parell de celtes mentre ens amaràvem d'un airet ressuscitador d'allò més. Mitja hora més de carretera planera, fresca, ombrejada i pendent en avall i ens seguèrem al menjador reconfortant de Cal Sastre. Acabàvem de cloure l'anella i recomponíem la trescada amb les dades i referències que ens anava donant l'hostaler mentre ens mesurava el vi al porró i ens capbussava una Sant Miquel al got. L'hostalera, a la cuina, anava per l'amanida, el xai i els bolets que ja tenia a la cassola. Fantàstic! D'onze a quatre de la tarda es poden fer moltes coses sense fer cap mal a ningú i deixar l'esperit més esponjat que una màrfaga de pallons.

La següent podria ser: sortida del poble de les set fonts, cal Sastre, la Font dels Sucals, la Plana, Ventós, can Tià, can Bernadella, Font pobra (que no en té res de pobra), can Xel. I pels valents i amb dèries geològiques, el volcà de Santa Margarida, un embut de mig quilòmetre de diàmetre clavat a la gorja del monstre de foc adormit.

Qui s'hi apunta!

COSTABALLA

PASTISSERIA

Ctra. de Palamós, 30
Telèfon 81.96.97
LA PLATJA D'ARO

Carrer Major, 16
Telèfon 23.35.33
SALT

El meu Cinema de Salt

No em sap cap greu confessar que tota, o pràcticament tota, la meva cultura general i fins i tot la meva fantasia o el meu ésser o la meva personalitat, digueu-ho com vulgueu, és cinematogràfica.

Per a mi el cinema Núria de Salt, va ésser la meva escola de la vida. I estic molt d'acord, amb una frase del director francès, François Truffaut, quan diu que el "cinema és més important que la vida". Fins i tot n'hi ha una altra, que varen fer famosa els empresaris del Cinema Modern, en la seva primera època —i que un d'ells és el mateix empresari dels dos cinemes de Salt— i que deia "Qui estima la vida, va al cinema".

Ara no em posaré nostàlgic ni "carrossa", evocant aquells diumenges després de dinar, a les tres de la tarda i després d'haver recollit els diners necessaris —set pessetes— i anar corrents cap el cinema Núria a fer cua per entrar primers i poder veure els programes dobles amb "No-Do" incluíit, i que a la mitja part ens en portàvem "El Capitán Trueno", "El Jabato", "El Mendoza Coit" o "El Cachorro" i ens posàvem a llegir, esperant el començament de la "bona".

No voldria pas, però, oblidar que per aquella època hi havia el cinema de Can Panxut i que es feia després de què en Junquera, en Torragrossa, en Sori i altres homes importants del patronat d'aquella època, sortissin de "Funció" a l'església de Salt. He de dir, però, que mai em va agradar el cinema del Patronat, eren velles i no eren bones, a més no hi havien ni "quadres" ni "programes". Per a mi el cinema era "El Núria".

Però he dit que no em volia posar "nostàlgic" i aniré a parlar del cinema, ara a Salt, partint de les dues sales comercials que hi ha actualment. El Núria i l'Esplai. Deixeu-me fer un incís, el cinema Esplai crec que mai ha arribat a identificar-se com el cinema de Salt, ja eren altres temps i com que al principi era una Sala de Ball, sempre ha quedat com l'altre cinema de Salt i llavors jo ja anava a Girona, que en el fons era la meva il·lusió.

Actualment tenim, he dit, aquests dos cinemes, que estan ben acondiciats, cal recordar que l'Esplai va ésser el primer cinema amb aire condicionat, abans que qualsevol de Girona capital, amb una programació podríem dir per adults, encara que per un bon cinèfil de vegades les pel·lícules tenien molt que desitjar, aclarint que no és ben bé culpa de l'empresari, perquè per exemple amb la pel·lícula "L'home elefant" hi varen anar-hi

El cinema Núria, avui...

dotze persones i no parlem de “La Plaça del Diamant”, així com d’altres, moltes altres, com per exemple ara últimament “La Mujer del Lado”, una pel·lícula “exquisita”, en canvi quan fan “El Manolo Escobar”, “Els Kun-Fus” i “Todos al suelo”, necessiten posar-hi més cadires. L’altra, el de sempre, des de fa molt de temps està portant una programació de Cinema Infantil-Jovenílvol, i que de vegades fan pel·lícules d’una gran qualitat.

He de dir que, ara fa pocs dies, en aquest cinema, el Núria, ha estat de reformes tècniques. M’explicaré, la pantalla que hi havia, tenia cap a 20 anys o més i ja no sé si era una pantalla o un drap brut. Finalment ara s’hi ha posat una pantalla —encara que de segona mà— però com cal i de les bones, així com el sistema de projecció de carbons —i que moltes vegades no s’hi arribava a veure del fosc que quedava la pantalla— i s’hi ha posat el sistema actual de làmpares, així com el cinema continu i sense canviar tant “els rotlles”.

Resumint i concretant, a Salt, tenim dues sales de cinema, una infantil i l’altra per a adults, amb unes condicions gens envidiables dels cinemes de Girona, i que no els saben aprofitar. Amb això vull dir que no hem de deixar que aquests cinemes esdevinguin cinemes de barriada, sinó d’un poble viu i que estima el cinema i aprofitem la sort de tenir-ne un per als joves, perquè aprenguin a estimar-lo, cosa que a Girona no tenen.

P. D. Demanaria als empresaris dels cinemes, que rotullessin els dos cinemes, ja que la gent de Salt sabem quin són el Núria i l’Esplai, però la gent de fora, no.

GUILLEM TERRIBAS

Construcciones

FRIGOLÉ, S.L.

Avda. Generalísimo, 50
Teléfono 44.02.08
BESCANÓ

**Cerrajería y carpintería metálica
de hierro y acero inoxidable**

MOBRA, S.A.

**Canales para la construcción y lampistas
Doblado de chapa y corte**

TALLER:

Camino Antiguo de Salt a Vilablareix, s/n. - Tel. 23 53 17 - SALT

ACTIVITATS DEL CASAL

EXCURSIONS: Les excursions que organitza el Casal, és de les activitats que més hi participen els nostres socis, val a dir que el fet de que tinguin tant d'èxit és degut a que darrera d'aquesta programació, hi han uns homes que treballen ordenadament perquè tot surti bé, sigui buscant llocs a l'agrat de tothom, i a l'hora econòmics.

Un d'aquests homes era el malaurat company en Joan Roig, que durant anys ha estat al front d'aquesta tasca, últimament com que la salut ja no li permetia de dur a terme la programació, l'ajudava el seu amic Josep Gassiot, que des de llavors fins ara, és l'organitzador d'aquestes sortides.

Les excursions que ja s'han fet són moltes i diverses, la prova d'això és l'elevat nombre de participació que tenen totes i cadascuna d'elles, ja que sempre s'emplena l'autocar, i que ara i aquí nombrar-les totes se'ns faria molt llarg, però sí que voldria deixar constància d'una que es féu a Navàs, a la comarca del Bergadà, que hi assistiren cent disset persones.

Esperem que les que ja tenim programades siguin del mateix agrat de tothom i que l'assistència sigui tan nombrosa com fins avui.

CINEMA: El Casal organitza també dues sessions de cinema al mes, i com molts sabeu, es feien els dissabtes a la tarda, però ara es fan els dijous a dos quarts de set de la tarda, ja que sembla que aquest dia té més audiència. Algunes de les projectades i que han tingut més acceptació han sigut: Río Grande, La Huida, El jorobado de nuestra Señora de París, Las largas vacaciones del 36, Sopa de Ganso. Us avancem que el mes de juliol i agost estan programades per fer les següents: La Isla del Tesoro, Sol de sangre, Furtivos, i El autobús atómico.

Agraïm al company Guillem Terribes la seva col.laboració per tal de passar-nos aquestes pel.lícules i la seva bona elecció.

Us fem saber que les sessions són gratuïtes per a tots els socis! Us hi esperem!

NUEVO

La buena esencia...

En la nueva versión LX del Autobianchi A-112 todo un lujoso equipamiento *de serie* se guarda en su reducido tamaño:

- 5 velocidades
- Encendido electrónico
- Elevelunas eléctrico
- Reloj digital
- Vacuómetro
- Cristales atómicos.

Autobianchi
A112 LX
de LANCIA

FIAT

VITSA

CONCESSIONARI OFICIAL

FIAT LANCIA

PER A GIRONA I PROVÍNCIA

CONCESSIONARI OFICIAL

FIAT - LANCIA

Per a Girona i Província:

Avda. Sant Narcís, 28 - Tel. 24 12 12

GIRONA

SERVEI OFICIAL

GARATGE INTERNACIONAL

Ctra. Girona - Anglès

Tel. 23 15 61

SALT (Girona)

CONCURS DE TREBALLS MANUALS: La Junta va encetar aquesta nova activitat especialment dedicada als jubilats, per tal de poder fer l'estada més curta, alhora que és una distracció per la gent de la tercera edat. Els treballs poden ser fets en qualsevol tipus de matèria i tècnica, com per exemple ganxet, punt, fotografia, dibuix, pintura, llumins, escuradents, taps i d'altres, en definitiva qualsevol tècnica és vàlida, ja que el que es tractava era fer que aquestes persones presentessin uns treballs manuals d'artesanía.

Amb aquests treballs presentats, s'organitzarà una exposició, on seran guardonats els millors treballs en diferents premis, a criteri del jurat, que es nomenarà a l'efecte. Els treballs s'exposaran a la sala d'actes del Casal la setmana de la Festa Major.

INSTALLACIONS I MILLORES AL CASAL: Com ja heu pogut veure els qui freqüenteu el Casal, el mes de maig passat, es procedí a la pintada de les façanes, treball que calia fer-lo i que ha millorat molt l'aspecte exterior del mateix.

També ens convé molt agençar l'interior, però estem esperant solucionar l'aire condicionat que ja fa temps que s'hi dona voltes, però no ens acaben d'arribar els diners, un cop instal·lat aquest, que portarà bastant d'enrenou, ho pintarem, ja que sinó seria llençar els "calers".

També hem instal·lat una nova il·luminació dintre els locals, que hi feia molta falta, ja que l'anterior era precària, a la sala d'actes s'han instal·lat uns nous altaveus, per la millor sonorització de la sala i concretament de cares al cinema, i per al que calgui.

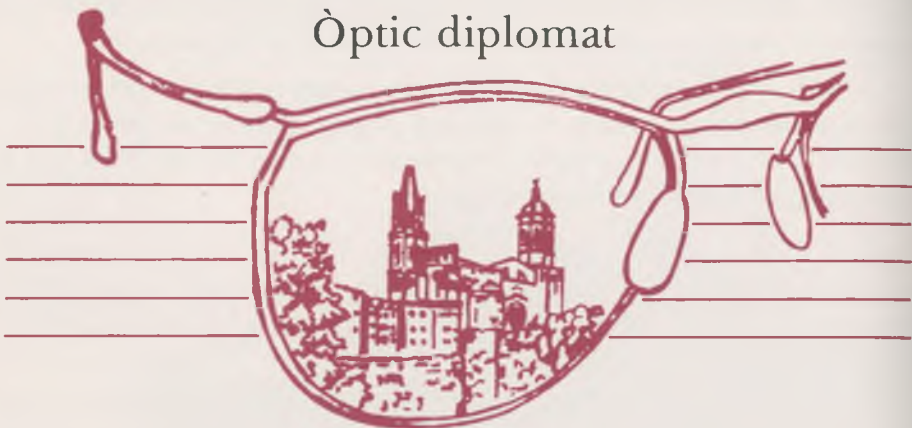
Volem deixar constància en nom de tots els socis del Casal, agrair a la família Moré, la seva desinteressada col·laboració a l'assistència sanitària, que estan portant a terme durant molts anys a tots els socis que ho necessiten, esperem que aquesta valuosa aportació per molts anys la puguin fer.

JOAN ROS

Òptica

AMADEU AGUSTÍ

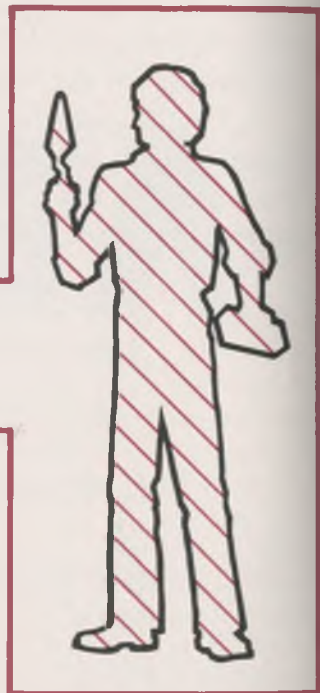
Òptic diplomad

Rambla Verdager, 8 - Telèfon 20.42.28 - GIRONA

ENGUIXATS I DECORACIÓ

JORDI POU

Garbí, 47, 2.^{on}
Telèfon 23.68.68
SALT

Patinatge artístic a Salt

Amb motiu de la Festa Major de Salt i celebrant el 2n Aniversari de l'Agrupació Esportiva Salt, (Secció Patinatge), es portarà a terme a la Pista Municipal, el Diumenge 24 de juliol a les 7 de la tarda un Festival de Patinatge amb l'actuació dels següents Clubs:

C.H. Girona
C.P. Lloret
U.E. Sarrià
A.E.S. Salt

S.H.U.M. Maçanet
C.O. Farnés
C.P. Palafrugell
C.H. Blanes

C. Soler

CONFITERIA

PASTISSERIA

MARGENAT

Telèfon 23 06 79

Especialitat en gelats

Abad Oliba, 10 (Plaça Veïnat)

VEÏNAT DE SALT

(Girona)

FUNDADA EN 1929

CAFETERIA - GRANJA

Carrer Major, 57

Quan em jalo la madalena

Un envelat és la primera imatge que em retorna recordant la Festa Major de Salt. D'Això deu fer uns deu anys: tornant d'una excursió familiar i amb una calor que retinc amb incertesa, vaig observar força meravellat com unes nenes s'enfilaven als laterals de la lona (verda?) per veure de prop l'ídol juvenívol d'aquella temporada, en Camilo Sesto.

Un altre dels records d'aleshores és l'estranya sensació que em va produir escoltar a ritme de vals, amb tota la tranquil·litat, amb tota la deixadesa d'una nit d'estiu, l'ex-cançó de revolta que en Lluís Llach cantava amb metàfores expressives i poc enlairades referències a estaques corcades.

El neguit d'aquelles noietes, el brogit de l'equip de veus d'en Camilo, l'avi Siset a Viena, i la fressa dispersa de parades, paradetes i tómboles són aquelles coses que permeten a gent com Fellini refer la seva infantesa amb notes de Nino Rota. Cadenciosament lànguid, com intentant retrobar a la cantonada un d'aquells amors de cucurutxo de vainilla i xocolata amb cirereta al damunt. Conscient que inventar "Amarcord" ja és impossible, i refer el meu exigü passat a base d'enllustrades dames franceses de berenars delicats m'és una empresa, ara per ara, dificultosa, el meu particular exercici "camp" passa, indefugiblement per tarda-nits de Sant Jaume, amb olors de pomes ensucrades i flocs de cel barats i enganxosos.

Si voleu és una memòria minsa, dispersa, de flaixos retallats i poca consistència. Potser és la descoberta d'una varietat lúdica, l'arribada de la qual una Girona enclaustrada s'estesteva en demorar.

Potser són aquelles vetllades de difícil emboirament quan teníem la pretensió de portar números de Broadway (?) a Salt, o quan intentàvem acabar cançonetes italianes que havíem començat amb notables esgarips, garlandes de paper i camises blanques.

És un camí entatxonat de ballades emotives (allò que algú va dir dels boleros,

—“¿Por qué te gustan tanto?”

—“Porque dicen las verdades, Molina”), Estrelles Daurades i xafogors discretes.

És una madalena de Proust que ara m'estic jalant mentre em dispo a convidar-vos, amb els meus companys del Talleret de Salt, a un Music-Hall —“Si vols viure un gran amor”— que tenca el cercle començat amb Camilos Sestos, noies enfollides pels pantalons estrets i patates del xurrero, oleïoses, tan salades.

Oficina: Carrer Major, 316
Magatzem: Carrer Colòmbia, 16
Telèfon 23.75.02 - S A L T

Construccions

AURICH, S.A.

**Construcció de xalets i
obres de paleta en general**

comercial

salt

salt

salt

josep altarriba

**electrodomèstics
lampisteria
làmpares**

Carrer Torras i Bages, 8
Telèfon 23.74.15
S A L T

“O TÉMPORA! O MORES!”

L'encertada i plausible iniciativa de la comissió de la Festa Major, de celebrar de manera popular, germanívola, la tradicional faixina, a les deveses de les Fonts, amb l'infalible aglutinant d'una bona audició de sardanes i altres esplais, ha suposat per molta gent, sobretot, pels inquiets menja-quilòmetres, enamorats de les rutes asfaltades, el feliç descobriment d'uns paratges inèdits, malgrat tenir-los a l'abast de la mà, d'un reconfortant repòs sota el tàlem verd de la natura. Però, pels que des de petits vàrem fer de les Fonts, com una mena de prolongació de la nostra casa, representa l'habitual trobada entre vells amics.

Quan amb el pas del temps els carrers del poble esdevingueren estrets pel nostre esbarjo, perquè somniàvem un horitzó més dilatat, el vell pont del rec com un portal sense batents ens obria el camí de les fonts amb les deveses, les hortes, el Ter petit. Ben aviat tot plegat se'm féu tan familiar com el pa que cada dia pastava el meu pare.

Quan a l'Escola Nacional el mestre Lluís Moreno ens explicava ciències naturals i molts de nosaltres ens sentíem una mica entomòlegs, ala nostra manera, és clar, les deveses foren les magnànimes proveïdores d'aquelles rústegues capses de cartró replenes de trèmols i infortunades papellones que omplien la casa d'una escandalosa ferum de naftalina.

A l'estiu, sobretot al mes d'agost, únic mes oficial de les vacances escolars, la nostra vida a les vores del Ter gros, era gairebé d'anfibis.

Les dues branques del Ter eren, com ja es cosa sabuda, la bifurcació del riu a partir aproximadament del Pas d'en Prats i la nova unió es feia potser un quilòmetre més lluny. Al mig quedava una extensa i àmplia illa roblerta en molta part d'exuberant vegetació.

La segona branca era pròdiga en extenses platges de sorra neta i fina que hauria envejat qualsevol badia mediterrània, i unes gorgues d'aigua clara i transparent que permetia veure el fons net i sorrenc malgrat les fondàries.

Ara fa 50 anys hi havia aquestes recollides platges en el Ter petit. En aquell temps la casa nord-americana "Jantzen" inundà totes les platges d'Europa de vestits de bany alegres i multicolors.

De la gran colla d'aprenents de peix, sobresortia entre tots l'Agustí Sambola, un noi d'envegable complexió atlètica i dotat d'una caixa toràxica capaç d'emmagatzemar oxigen per resistir qui sap quant sota l'aigua. Era l'únic que travessava de cap a cap la gorga del "Cervell del Gat", sense sortir a respirar. Pocs anys més tard, en ocasió d'una de les més intenses riudes, es llençà a les aigües boges i bramulants d'un Ter eixit de mare orgullosament, que arrossegava arbres, cairats, animals morts i inflats com un bot, taules i cadires, per salvar la vida a un matrimoni solitari que vivia en una casota vora el riu anomenada la barraca d'en Genura. La revista quinzenal "El Poble de Salt", que sortia llavors a la Vila, es féu ressò amb paraules laudatòries d'aquella gesta.

Sí. No ens hauríem mogut mai del riu. De vegades ens hi atrapava la vesprada i la lluna com un gran fanal ens guiava per corriols estrets i serpejants fins arribar el Ter petit d'aigua mansa i poc profunda, talment fet a posta per mainada i gent molt gran. I ja trobàvem les hortes ubèrrimes curiosament mimades, que en aquella hora foscant engolien àvidament l'aigua de les regueres, després d'una tarda de foc. Tot seguit les deveses amarades d'humida frescor, immersides totes en una impressionant foscó. El pont del rec ens reintegrava altra volta als convencionalismes i limitacions de la vida ciutadana, amb l'angúnia dels carrers i cases reververant encara l'enganxosa escalfor canicular.

Amb el temps, la gran colla dels enamorats del sol i el riu i l'aire lliure, s'anà reduïnt. En aquella època, mes de maig de

L'illa que hi havia entre les dues branques del riu Ter era un deliciós, encara que petit, parc natural. Aquesta fotografia d'ara fa mig segle n'és una bona mostra.

Quan vulgueu ser ben atesos...

Pressupostos sense cap compromís...

Disseny de marques i anagrames...

Impresos de qualitat...

Lliurament al vostre domicili...

Tot això i més ho trobareu a Can

Grafis-Sant
INDUSTRIA CREATIVA GRAFICA
Societat Anonima

Ctra. Barcelona, 425 (Avellaneda) Km. 720'800
☎ 21.38.58 / 21.38.62 - Apartat 204 - GIRONA

mig segle endarrera, es començava aviat a treballar, generalment als 14 anys. Units per afinitats diverses i per raons de veïnatge, quedàrem tres amics: En Gregori Pardo, en Marià Comas i jo, enyoradissos impenitents d'aquelles tardes abrabdades, d'aquella intensa vida d'animalets en llibertat. Vàrem decidir una primavera practicar l'atletisme encara que fos d'una manera molt modesta, molt d'estar per casa. Bon punt sortia el sol anàvem cada dia a les platges del Ter petit i damunt la sorra fresca i esponjosa que frenava dràsticament el nostre ímpetu juvenil, fèiem salts d'alçada, de llargada, salts amb la perxa, els cent metres, etc. Després corríem una llarga estona per dintre les deveses. Fèiem, doncs, allò que ara en Pere Tàpies ens ha cantat amb força assiduitat: Anàvem fent footing, footing, anàvem fent footing, footing. Acabàvem amb una bona capbussada al riu. Els primers dies quedàrem cama-trencats i les cuixes dolorides. Però fòrem d'una constància exemplar. Un matí, ja molt entrada la tardor, ens esperaven,

Aquesta fotografia d'ara fa 50 anys, mostra tota l'espectacular bellesa d'una de les platges del Ter gros al seu pas per Salt.

fantasmals, unes grosses llenques de boira com parracs escampats arreu. Aquell matí tot semblava sobtadament canviat, resultava tot poc acollidor. Era com si no ens haguéssim anat donant compte del lent despullament de la natura fins ara. Per aquell any vàrem dir adéu a les activitats atlètiques vora el Ter. Cada diumenge al matí, però, els tres amics donàvem una llarga passejada per les deveses després d'haver escollit amb les amigues, la pel·lícula que aniríem a veure a la tarda. Era a les acaballes del cinema mut, però aquest no va pas despedir-se sense deixar-nos, entre altres, una obra mestre del cinema universal: "Amanecer", del director alemany F. W. Murnau, resident llavors a Nordamèrica, amb George Obrien, Janet Gainor i Margaret Livingstone, com a protagonistes principals. Tot un bell poema en imatges, una reixida conjunció de direcció, d'art interpretatiu, de ritme cinematogràfic, d'ambientació, d'expressivitat fotogràfica.

Un tercet amical. En Marià Comas, en Gregori Pardo () i en Pau Masó en un bell escenari: les deveses ara fa 50 anys.

El primer en deixar aquest tercet amical perdurable al llarg de molts anys i de moltes contingències ja històriques, fou en Gregori Pardo. Morí a Girona el setembre de l'any 1977, i en Marià Comas i jo l'acompanyàrem en el darrer viatge l'endemà al matí, un diumenge de blava senyor. Era l'11 de setembre, Diada Nacional de Catalunya, i un sol flamejant feia guspirar l'or i la sang de centenars de banderes catalanes posades en balcons i finestres. A en Gregori li hauria agradat de veure-ho perquè sempre havia estimat molt a Catalunya. Sempre havia estat també un devot de la nostra dansa. De molt jove ja comptava i repartia la sardana amb una perfecció absoluta. I era el seu, un ballar natural, equilibrat, sense estridències ni exageracions que no fan més que estrafer i enlletgir la

sardana. Treballava d'impressor i durant la dictadura primoriverista va confeccionar, d'amagatotis, és clar, i només per a uns amics més dilectes, mitja dotzena de tires de paper on sobre el fons de les quatre barres s'hi llegia un inflammat clam de protesta: Visca Catalunya lliure. Sigilosament me'n va lliurar una i durant temps i temps vaig tenir-la damunt la meva tauleta de nit, al peu d'un retrat del poeta Àngel Guimerà, que feia anys havia retallat del setmanari "En Patufet" i que jo mateix havia acolorit amorosament.

En aquell temps la censura era severa. Tots els diaris i revistes anaven plens d'espais en blanc, amb una nota ben vistent: "Aquest número ha passat per la prèvia censura". Encara no he pogut comprendre mai com va poder sortir indemne del cedaç vermell de la censura una gran il·lustració del dibuixant Opisso, a la doble pàgina central del setmanari "L'Esquella de la Torratxa". Hi havia un home blanc, uns quants personatges del "Directorio Militar" li anaven arrancant peces de la boca. Una representava el dret d'expressió, l'altra el dret d'associació, l'altra el dret de vaga, etc. Estoic l'home deixava fer, però al peu del dibuix deia textualment: "Arrenquin tot el que vulguin, però vagin amb compte amb la llengua".

Es feia córrer molt llavors "sotto voce", és clar, que en un viatge que el rei Alfons XIII va efectuar a Barcelona, acompanyat del General Primo de Rivera, aquest tot cofoi va dir-li: "Veieu Magestat?, abans quan vos veníeu a la Ciutat Comtal, sempre havíem de fer tractes amb els catalanistes, perquè al costat de la bandera catalana hi possessin la nacional. En canvi ara només es veuen banderes nacionals a per tot". Però el monarca, que en la qüestió catalana tocava més de peus a terra que no pas el general dictador, li respongué: "Sí, Miquel, però en tota aquesta colla de balcons i finestres hermèticament tancats, sense emblema de cap mena, jo només hi veig la bandera catalana".

La maltemsada també arreplegà al Patronat de Sant Lluís. Amb l'excusa de què l'Orfeó Rossinyolenc, fundat i dirigit pel malaguanyat Dídac Bover, havia cantat en un concert "El Cant de la Senyera", el governador civil de Girona, el Sr. Rodríguez Chamorro, va decretar la clausura del local social per temps indefinit. Era una mesura draconiana que es veia venir perquè amb anterioritat quan l'estrena de "La Balanguera", varen sorgir dificultats de tota mena. Com a muda però eloqüent protesta, jo vaig sentir la necessitat vital de treure aquell crit vindicatiu de l'interior de la meva habitació, projectant-lo espais enlaire vers l'infinit i en un pany de pared d'una galeria de casa que donava a l'exterior vaig pintar-hi un gran escut de Catalunya i aquelles paraules anti-opressió.

Succeí en aquells dies que en Josep Gironès, més conegut per en Panxut, home dinàmic, cordial i comunicatiu, comprà el tros de terra que anava des de les parets de darrera casa, fins el carrer de Sant Jaume, per bastir-hi un estatge amb botiga i magatzem de vins. L'arquitecte encarregat de l'obra era un senyor castellà, molt amic pel que es veia del governador civil. Es deia Echevarría.

Un dia, remenant per l'obra s'adonà de l'escut i les lletres que destacaven rutilants damunt la blancor de la pared. Es posà les mans al cap, esgarrifat, i es dirigí inquisitorialment a en Panxut: "¿Pero quién es este loco separatista? —Como yo dé parte, al gobernador civil ya verá usted como le van a zurrar la badana". En Panxut, que sempre m'havia demostrat molta amistat, veient un brill d'iferent en els ulls d'aquell home habitualment temperat i amable i preveient una pedregada, intentà restar importància a la cosa, aclarint malífluament: "Va, Sr. Echevarría, no en faci cas, es tracta d'una criaturada. Si el seu pare se n'hagués donat compte, aquest vailet hauria rebut una bona estirada d'orelles". L'arquitecte insistí encara que no tan impetuosament: "Pues diga usted a este mozalbete que lo quite cuanto antes o que se atenga a las consecuencias". Força preocupat en Panxut vingué a trobar-me. Ell creia molt convenient esborrar l'escut. Jo, obstinadament, amb tosuderia gairebé femenina, que ja és dir, anava fent que no amb el cap. En Panxut es mig enfadà: "Que tant dellonses, aquí. Home, Pau, no siguis ruc, a tu com que ets menor d'edat, és clar, ningú et dirà res. Però al teu pare, si s'hi posen, el poden marejar de valent". I amb cert aire de complicitat afegí maquiavèlicament: "Si tant et dol no el treguis. Pots tapar-lo ben tapadet amb un llençol blanc i des de casa ni es notarà. I reblà amb casolana filosofia: "Pecad amagat és mig perdonat". Comptat i debatut vaig creure que era el millor.

Quan passat molt de temps, les obres mai s'acabaven, en Panxut i la seva família estrenaren la casa, jo vaig córrer cap a la galeria i d'una revolada vaig destapar l'escut, oferint-lo de bell nou a la vivificadora llum del dia, al bes enamorat del sol.

Si jo hagués estat un bon fumador hauria encès un gros cigar havà d'aquells de fum aromàtic i blavós i tan espès que talment sembla que tingui mandra de fondre's en l'aire. O bé si hagués sigut un bevedor sibarita hauria enlairat una copa de flairós vi ranci, clar i transparent igual que un matí de tramontana. Però als 15 anys jo no era més que un míser i pecador llaminer, i així doncs vaig encetar un pot de préssecs tan grocs i lluents que semblaven una col·lecció d'unces benamades. I dret davant l'escut, en una mena de brindis insòlit, me'ls vaig anar cruspint a poc a poc tot xarropant de tant en tant una mica de suc, un nèctar dolç com una dona enamorada.

Pocs dies més tard, en Panxut, tot picant l'ullet i amb inflexions de capità expert en la veu, em deia: "Veus, Pau, operació perfecta. Missió complida. Recorda-ho sempre. Pecat amagat és mig perdonat".

O temps!, O costums!, exclamem amb el nostre amic Marc Tulio Cicerón, el romà, però aquesta vegada, nosaltres, en to nostàlgic. Temps i costums del que, per cert, no hem pas d'anar a la seva recerca, perquè estan presents encara en qualsevol racó de la casa, en qualsevol indret del poble, de les deveses, del riu. Et criden, t'anomenen. Llastimosament, és clar, que aquest riu depauperat, trist aprenent de claveguera, no és aquell Ter majestuós, de vegades agressiu, d'aigua clara i nítida. Tampoc l'erm pedregam semi-desèrtic recorda res del que ha sucumbit míserament sota el pas del "progrés" i la humana desídia.

Visquem però amb l'esperança de què la Natura, tan sàvia, tan pròdiga, amb el temps ens restituirà el perdut esplendor vegetal d'abans, que convertia aquells paratges en petits parcs naturals, amb menuda però activa vida animal. Avui per avui, però, sota el cel immutable afortunadament, encara hi han les Deveses constantment renovades. I afortunadament també, per ara, encara hi som nosaltres. Tant de bo Déu vulgui que d'aquí 50 anys els joves d'avui puguin repetir el mateix.

PAU MASÓ i FÀBREGA

1901 - 1983

FLECA MASÓ

*tancarem per vacances des del
diumenge dia 24 de juliol al
diumenge dia 21 d'agost.*

Salt, juliol del 1983

Carrer Llarg, 14

Telèfon 23.42.86

Festa Major de Salt, per Sant Jaume, com cal

Gosem la gran festa d'aquest any — bella etapa—
dels que enrera han quedat retuts,
i avant la carrera, que el dia s'escapa
llevant la fumera del record dels temps perduts...

Com l'aire que oreja l'ofec de la vida,
com flama que aviva el caliu del record,
FE en nostre INDEPENDÈNCIA que no s'es esvaïda,
fidels a treballar per ella fins a la mort.

Trescant per les rutes de passades anyades,
la rella amb mà ferma hem emprès plegats,
treballant sense pausa per SALT en aquestes jornades
la collita abundosa serà de roselles i blat...

Tothom cap a casa que és franca la porta,
quan més gent s'hi aplegui, més cors diran,
la volta que aguanta la casa i la fa forta,
és la unió d'ànimes nobles per fer un bell poble i gran.

La força del roure i el llor de la glòria,
—imatges i símbols que es donen les mans—
escrivint en OR el full d'història
d'aquest homenatge a SALT dels seus estadants.

Any 1983 Tevlac

Transportes Llaurado, s.l. AT 327

AGENCIA EL RAYO

FIGUERES: San Antonio, 93
Tels. 50.17.29 y 50.19.85

BARCELONA: Tànger, 34
Tels. 300.88.61 y 300.89.01

SALT: Pio XII, 21
Tels. 23.66.80 y 23.66.81

ROSAS: Julio Garreta, 4
Tel. 25.60.80

Servicios regulares de mercancías

Recogida y entrega diaria a domicilio

Servicios directos para toda España

C/. Prudenci Bertrana, 1
Telèfon 23.19.10
SALT

Construccions

Fraixinó

Prudenci Bertrana, 2
Telèfon 23.14.69
SALT

Delegados para Girona
y provincia de

Comercial Blasco

Equipos, productos
y maquinaria para la
limpieza industrial

DOSIFICADORES
SECADORAS
PORTARROLLOS
PARA LAVABOS

C/. Montnegre, 2
Teléfono 23.31.91
GIRONA

LA SENSIBILITAT, UN DRET DE TOTS

La sensibilitat és una facultat que tots la tenim, però que crec no la fem servir massa, no cal dir que si fóssim més sensibles al que passa al nostre entorn, potser no ens caldria penedir-nos tant, del que està passant arreu del món.

El nostre poble és i ha estat un poble sensible per diverses raons, una d'elles fou el fet de reconèixer que encara podfem tornar ésser independents, fet que s'ha aconseguit gràcies a la sensibilització de la majoria de ciutadans de diverses condicions, els polítics, que crec són els que més facilitat tenen per fer-ho, varen ser els primers i més endavant vindrien o els acompanyarien les entitats, que juntament amb la gent que va a peu han aconseguit per a Salt el que es veia com un somni impossible.

Però les coses no es fan soles, ha calgut l'esforç de molta gent, en diversos camps, la premsa, ràdio, TV., han jugat un paper molt important a sensibilitzar als que tenen el poder a les seves mans, les entitats saltenques hi han posat el seu suport, els estaments oficials la seva comprensió, i la comissió, el seu esforç.

Tota aquesta barreja de sensibilitat, germanor i solidaritat que s'ha fet a Salt cal que no es perdi mai; al contrari, convé que s'engrandeixi, hi han encara moltes coses a fer per al nostre poble, la nostra Nació i aquest món on vivim. Hi ha una infinitat de notícies que llegim, veiem o escoltem cada dia, en els diversos mitjans de comunicació, injustícies que no podem deixar passar de llarg, com si no ens afectessin, l'atrefegament, la comoditat o el passotisme no són excuses vàlides, no ens quedem asseguts a casa. Aixequem-nos i anem a plantar o sembrar com diu la cançó d'en Lluís Llach ("Cal que neixin flors a cada instant").

Què podem fer per al poble?. Demanar al nostre Ajuntament que no quedi cap nen sense escola, que s'intenti treure l'atur, que ens facin un poble més humà i habitable.

Què podem fer per al nostre país? Reivindicar la nostra cultura, la nostra llengua, millors serveis en tots els aspectes, protegir la nostra ecologia, una televisió autònoma, etc...

Què podem fer per aquest món on vivim i que és nostre? Lluitar per la pau i el desarmament, defensar els drets humans, aturar la fam del tercer món, intentar radicar el terrorisme, i fer desaparèixer l'egoisme que tots portem.

Tots aquests problemes i d'altres que s'han quedat al tinter els veiem o sentim cada dia, però per una orel·la ens entra i per l'altra ens surt, i ja no en fem ni cas, tot és començar a sensibilitzar als demés a que participin, la unió fa la força i fa poble, i de ben segur que si tots empliéssim un parell d'hores a la setmana a defensar aquestes injustícies tots apreciarfem i estimaríem molt més el que tenim perquè estaríem més orgullosos de viure en el poble, país i en un món més solidari, humà i natural.

Però no vull amargar la festa a ningú amb aquest sermó, que són dies d'esclat i de joia, encara que les dues coses són ben compatibles, la Festa Major que és un motiu de germanor és ben compatible amb l'alegria i la diversió, solidaritzem-nos tots per celebrar-la, que és la nostra FESTA MAJOR.

EUGESA

Constructora immobiliària

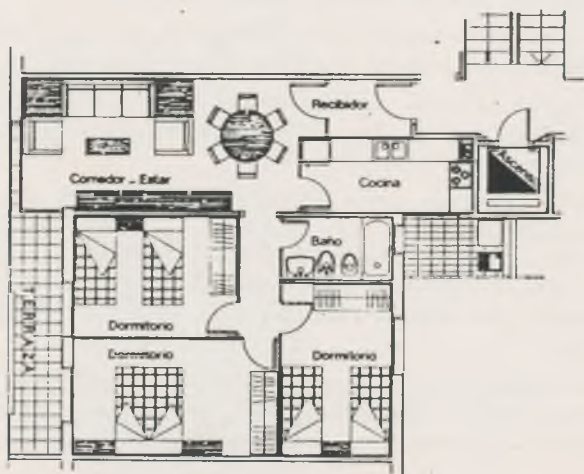
Compri al millor preu el seu pis

2.850.000 ptes.

i paguï'l en les millors condicions:

- a) 18.287 ptes. mensuals durant el primer any.
21.808 ptes. mensuals durant els 4 anys següents.
25.283 ptes. mensuals durant els 8 anys restants.
(Corresponen al préstec oficial del 8% i 11% d'interès).
- b) 300.000 ptes. d'entrada i la resta a convenir.

- Pisos de tres i quatre habitacions.
- Ampli menjador-estar.
- Cuina totalment moblada.
- Bany complet.
- Terrasses sala estar i cuina.
- Terrassa a la coberta per estendre roba.
- Ascensor.
- Aparcament individual tancat opcional.

**PROTECCIÓ
OFICIAL**

**PROPER
LLIURAMENT**

Carrer Major, 182
Telèfon 23.55.61
(4 línies)
S A L T

¡OJO CON LA RENTA!

Querido Jubilado:

Cuando lleguen a tus manos estas líneas, ya habrá pasado el plazo de presentación de la declaración del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas, y quiera Dios que no guardes un mal recuerdo del mismo, aunque, por desgracia, la experiencia me permita dudarlo. Y me permito dudarlo por que sé que el Estado y su hija predilecta, la Seguridad Social, no son generosos contigo, las pensiones son escasas, los precios suben y suben sin parar y cada año, ¡qué digo!, cada mes, se hace más difícil llegar al treinta y más si te coge la Renta por medio.

Porque la declaración de la Renta, se diga lo que se diga, es complicada y, de alguna manera, discriminatoria con el jubilado.

Lo primero no necesita explicación. Salta a la vista, generalmente cansada ya, del contribuyente. Y menos mal que en la delegación de Hacienda y gratis, unos cuantos funcionarios de buena fe se desviven por hacerla comprensible a los que por aquella casa se dejan caer con sus dudas, sus certificados, sus fotocopias y, todo hay que decirlo, con sus prevenciones y sus miedos que, las más de las veces, suelen cristalizar con una declaración positiva no por sospechada menos desagradable.

Pero tú eres valiente, honrado y digno y te vas con tus papeles debajo del brazo a ver qué debe hacerse y es entonces cuando aparece la discriminación, es decir, te enteras de que tienes que pagar porque la edad no es un privilegio, porque tu pensión está sujeta al Impuesto y porque, además, no está sujeta a retención cuando es menor de 350.000 pesetas, o a una retención tan pequeña, cuando es ligeramente superior, que, lo que no te dedujeron en su día y tú ingenuamente creíste tuyo, como una mejora de tu pensión, resulta que es del Estado y que tienes que pagarlo ahora, de golpe o, a lo más, en dos incómodos plazos: uno ahora, del 60% y otro del 40% antes del 10 de noviembre.

Hacienda somos todos y no queremos dejarte fuera de este juego porque en este pobre país todos somos un poco pobres, un poco envidiosos y un poco tacaños, a menudo, con los demás.

Y menos mal si te cogen con el riñón cubierto; porque a lo peor te agarran esperando a cobrar o con deudas derivadas de anticipos (¿por qué tardarán tanto en tramitarse las cosas?) o peor si tu caso es el del incapacitado por invalidez permanente parcial, total o absoluta y pasas de no estar sujeto al Impuesto ni a sus retenciones a cumplir 65 años y, para celebrarlo, te obligan a declarar y pagar, o muchísimo peor si estás casado y tu esposa, como tú, percibe otra pensión pequeñita, de las que no llegan a las 350.000 pesetas o las sobrepasan por poco. Ya tú sabes lo que pasa entonces, se acumulan los ingresos, sube la base, sube la cuota y... catacrac! ¿Qué te voy a contar que tú no sepas ya por desgracia?

Pues prepárate para el año que viene, ya desde éste, pues el nuevo Real Decreto 1.261/1983, del 27 de abril, para hacerte un favor, ha exceptuado de retención las pensiones hasta 400.000 pesetas, y después ha establecido unos tipos impositivos bajitos y encorvados para que te parezca que cobras más y luego, cuando llegue la primavera del año que viene, como las enredaderas, volverán a levantarse y crecer contra tu exigua pensión, dejándote el bolsillo escaso y una rara sensación de niño al que le han quitado su caramelo de fresa.

Pero tú eres fuerte, tú has creado en años pasados con tu trabajo y tu sudor el mundo en que vivimos. Tú has criado hijos, los has educado y convertido en hombres de provecho. Tú has construido y plantado, has sembrado y recogido, dejándote los años, la salud y la vida en el camino, y ahora, cuando creías que había llegado la hora del descanso, de la tranquilidad y de los nietos, la segunda juventud, o como se llama ahora: la tercera edad, te encuentras con que aún es precisa tu ayuda, tu apoyo y tu sudor, como si este país que es el tuyo y que tú creías terminado, se hubiera resquebrajado y necesitara de nuevo de ti para seguir adelante, para curar sus heridas y sus dolencias, tapar sus fisuras, construirse de nuevo otra vez.

Nunca se descansa en este mundo. A tus achaques tendrás que añadir el nuevo "si no fos... per la Renda", que es una forma de seguir vivo, más o menos de milagro, y contribuir al cambio, al nuevo cambio, al cambio de siempre, porque todo lo que vive cambia continuamente y cuando finalmente para, es que está muerto. Tú ya lo sabías, ¿verdad?

Querido jubilado, prepárate, si puedes ahora que estás a tiempo para el año que viene, ahorrando como la hormiga de la fábula, o pidiéndole a tu Habilitado que te retenga un poco más de Renta, al menos para que cuando vuelva la primavera del año que viene, no te la encuentres como una abeja entre las flores afilando su aguijón, ni se te quede la boca seca cuando te digan la cifra que tienes que abonar, como si te hubieran vuelto a quitar el caramelo de fresa. Porque si la nueva Ley de Presupuestos del Estado no lo remedia, eso es lo que el futuro te tiene preparado, a no ser que el cambio finalmente se produzca o tu previsión te convierta en uno de esos privilegiados a los que Hacienda, todavía, devuelve dineros, claro que eso sólo sucede cuando Hacienda se ha quedado con más de lo que le correspondía. Y es que este país que, como Hacienda, somos todos y que llamamos España, sigue siendo pobre.

Esperando que, al menos, te encuentres bien de salud y de ánimos, recibe un fuerte abrazo de un amigo que vuelve a recordarte: ¡Ojo con la Renta!

BEDOYA

RADIO
REFRIGERADORS
ANGELATS

TELEVISIÓ
ALTA FIDELITAT
AMPLIFICACIÓ
ELECTRODOMÈSTICS
PETITS DOMÈSTICS
DISCS I CASSETTES

Distribuïdor de:

CUINES
NEVERES
RENTADORES

W White-Westinghouse

Carrer Àngel Guimerà, 63 - Tel. 23.52.15 - SALT

L'Andreu de l'Alt Empordà

En la Festa Major de la vida unes coses pesen més que les altres.

El dia de Sant Jordi d'enguany, em trobava passant les de Caïn a la Residència Sanitària, estava afectat per un còlic nefrític o vulgarment anomenat "mal de pedra". De l'adolorament no me'n voldria recordar més.

En la mateixa cambra de dos llits hi havia un home de l'Alt Empordà, terra que cada dia estimo més, just de la mateixa quinta del meu pare. No cal dir que hi vaig fer una bona amistat. L'home el varen operar de catarates, primer d'un ull i després de l'altre, la qual cosa el va tenir uns dies amb tots dos ulls tapats. Tafanejant amb bona intenció m'explicava coses i fets, em deia que havia fet de carboner, jo li preguntava què li semblava d'aquests boscos que es cremen ara tant sovint. Em contestava, noi això és la mala llet, pensa que jo sóc home de bosc i amb tristesa així ho he de reconèixer. Si anem per aquest camí, d'aquí uns anys farà pena anar al bosc. Parlarem del vinyar, el feixuc que és cuidar-lo, de la manera que es fan els empels, que és un fruit que està a la terra nou mesos, que hi ha vinyes joves i vinyes velles. També parlarem d'un arbre per a mi envoltat d'un cert misteri, que és el suro. Doncs el despullen de tant en tant, feina que vol atenció ja que necessita d'uns catorze anys per a tornar a estar en condicions de tornar-lo a despullar. Les explicacions dintre la congoixa que es passa en aquests casos, les estones de conversa amb aquell vailet de vuitanta anys de la terra empordanesa m'omplien de satisfacció.

Però la cosa que em va deixar més meravellat de tot fou el seu fill, l'Andreu, xicot de més de cinquanta anys, encara per merèixer, amb un caràcter dolç a no poder més, la manera que cuidava el seu pare, des d'afeitar-lo a donar-li el menjar, passant per acompanyar-lo al excusat fins a rentar-li la cara, i la cosa que engrescava més era la broma que es feien entre ells.

La feixuga no era tan grossa veient el comportament d'aquests homes, fills d'una comarca de la que jo cada dia hi descobreixo fets i coses noves, totes emmarcades en la Festa Major del Temps i de la vida. El respecte entre persones és cosa gran i important.

Sport Garatge, s.a.

Josep Casals

Reparacions — Engrassament — Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5 - Tel. 23.33.11 - SALT

Subministres Catalunya, s.l.

VOLVO

Camiones y Autobuses

Passeig Marquès de Camps, 3 - Tels. 23.33.11 - 23.78.83 - SALT

PETANCA

L'inici del joc de Petanca a Salt, es remonta a l'any 1970; és a dir, que els practicants d'aquest joc, ja fa tretze anys que hi juguen. Al principi amagats al pati de la Rectoria i després per la calor, es decideix jugar a la Plaça Verdagner (Plaça dels Peixos).

L'any següent i gràcies als bons desitjos del senyor Rector que els hi cedeix el pati de la Rectoria, on ara hi ha ubicat el Casal de Jubilats, s'organitza el Club Petanca Salt. Des de llavors fins ara han passat diverses Juntes Directives amb diferents persones, que moguts per aquest joc han intentat sempre servir al Club. Enguany la Junta ha canviat de nou, però els homes que en formen part, ja són veterans perquè havien estat en Juntes anteriors; esperem que aquesta experiència serveixi per engrandir el Club, tant en nombre de socis com en trofeus guanyats.

Aquests homes són: PRESIDENT, Eusebi Cabezas; VICE-PRESIDENT, Antoni Echave; SECRETARI, Lluís Mateu; TRESORER, Manuel Ros; DELEGAT DEL CLUB, Francesc González; DELEGAT DE PREMSA, Narcís Burch; VOCAL, Joaquim León. Actualment, el Club compta amb 237 socis, de diferents edats.

El nostre Club organitza cada any, diferents concursos i trofeus; n'hi ha per tots els gustos: per a jubilats, amistosos, locals, provincials, nacionals i internacionals; per a totes les categories, és a dir: sèniors, dames, juvenils i infantils. L'any comença o acaba amb la Lliga Social, Concurs de Sant Esteve, el mes de març; Campionat Provincial per Jubilats, el mes de maig; el Concurs del Club, Trofeu Eugesa, per Sant Pere; el trofeu social més important amb medalla d'argent, sufragat pel Fundador del Club, en Pere Vila Masachs; el mes de juliol, Campionat Internacional Festa Major; per l'agost, les Nits del Club, de caràcter social durant varis dies; a primers de setembre les tradicionals 24 hores i 6 hores dames, de caràcter nacional; per l'octubre en la Festa del Jubilat, Concurs per Jubilats; tot això barrejat amb els que ja organitzen els altres Clubs de tot Catalunya, on els nostres jugadors ja són molt coneguts; també es participa amb els de la Federació, que donen opció a participar als Campionats d'Espanya.

Petanca, un esport a l'abast de tothom i que cal promocionar.

No seria lògic, deixar-nos els primers Premis aconseguits pels nostres jugadors, en les diferents Competicions en què han participat, des de l'estiu passat fins ara: El trofeu Pere Vila Masachs, l'aconseguien els jugadors J. Anglada, N. Bohigas i J. Torras, i que el sorteig els va aparellar. Les 24 hores de Petanca, la sisena edició, la Cinqueta formada per l'Eusebi Cabezas, els germans Mateu, en Muñoz i en Gigi, aconseguiren el primer lloc amb tot mereixement. Als Campionats Provincials Individuals, una de les nostres fèmines aconseguia el títol, és l'Araceli Calvo. A Olot, per les Fires de Sant Lluc, la tripleta formada per E. Cabezas, A. Muñoz i M. Ros, també fan el primer lloc. El Trofeu Eugesa d'enguany, la final de sèniors la disputaren dos equips de casa, guanyant-la la tripleta formada per A. Duran, F. Muñoz i F. González, el mateix els passaria els infantils, i les campiones foren les nenes J. Anglada, M. Cabezas i M. A. Torras. En el concurs Provincial de Montilivi els infantils D. Ros, J. Ros i M. Ribot, s'emportaren cap a Salt el títol. El Concurs Festa Major dels Germans Sàbat i de caràcter provincial, també va venir cap a Salt, en la categoria sèniors, disputant la final amb una altra tripleta de Salt, els guanyadors foren J. León, F. González i F. M. Muñoz. A la Copa President que organitza la Federació, els nostres

jugadors A. Peruga, A. Roca, A. Muñoz, aconseguixen guanyar la final als sotscampions d'Espanya d'enguany.

Aquí només hem destacat els jugadors que només han aconseguit algun primer lloc, reconeixent que també s'han fet molts segons premis o tercers, i també són importants pel Club, a tots aquests bons jugadors, la més sincera felicitació per part del Club.

PROPERES I INTERESSANTS COMPETICIONS

TROFEU FESTA MAJOR DE SALT, per primera vegada, enguany aquest concurs serà de caràcter professional, és a dir, per poder-lo jugar s'haurà de pagar una quantitat de pessetes que revertirà en premis per als primers classificats, ja sol ésser normal aquests tipus de concursos a fora d'aquí, i el nostre Club vol comprovar l'interès que pot despertar.

VII EDICIÓ XXIV HORES DE PETANCA, que enguany crec es presenta interessant, ja que es pensa organitzar una festa en torn aquest maratonià Trofeu, per tal de fer-lo més alegre i disputat, alhora que comptarem amb participació de clubs importants de Catalunya, i de les nostres comarques, és possible que aquest trofeu es jugui a les pistes de la zona esportiva, i els participants puguin fer alguna capbussada a la piscina.

FESTA DEL JUBILAT A SALT, que enguany es farà el dia Onze de Setembre, diada nacional de Catalunya, i que per primera vegada serà de caràcter provincial, en participació dels millors Clubs de les nostres Comarques. Aquest Concurs és exclusivament per a jubilats.

NITS DE CLUB, aquest popular campionat social, que cada any té més acceptació, i que ja l'any passat es va fer en tres setmanes, aquest any es pensa començar el mes de juliol i tot l'agost, esperem que el temps ens acompanyi en les caloroses nits d'estiu que sota els arbres de les nostres pistes del Casal s'hi està molt bé.

CLUB PETANCA SALT
El Delegat Narcís Burch

Carns de porc i Boví major

frigoríficos del ter
s. a.

ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC

Sala d'especejar

Repartment diari

Carrer Major, 419 - Telèfon 23.31.11 - SALT

VACANCES AMB LLIBRES

La Biblioteca, pensant en les hores de lleure que ens proporcionen les vacances, us ofereix una tria dels millors llibres que al llarg d'aquest any han passat a incrementar el seu fons.

LLIBRES DE CONEIXEMENTS

Filosofia

- Abbagnano, Nicolás: "Historia de la filosofía". Ed. Hora, S. A., 1981. 3 vol.
- Col·lecció: "Textos filosòfics". Ed. Laia.

Religió

- Brandon S.G.E.: "Diccionario de religiones comparadas". Ed. Cristiandad, 1975. 2 vol.
- Llimona, Jordi: "Com entendre la Bíblia". Pub. de l'Abadia de Montserrat, 1979.
- Vilanova, Evangelista: "El coratge de creure". Pub. de l'Abadia de Montserrat, 1978.
- "Pren-te temps". Material de pregària i reflexió per a infants, adolescents i joves. Ed. Claret, 1981.

Economia

- León, Pierre: "Historia económica y social del mundo". Ed. Encuentro, 1979. 6 vol.

Dret i Administració

- “Formulari de documentació municipal”. Escola d'Administració Pública de Catalunya, 1982.
- García de Enterría, Eduardo y Fernández, Tomás-Ramón: “Curso de derecho administrativo”. Ed. Civitas, 1982. 2 vol.

Folklore

- Amades, Joan: “Costumari català”. Ed. Salvat/Edicions 62, 1982.

Llengua i lingüística

- Alarcos Llorach, E.: “Estudis de lingüística catalana”. Ed. Ariel, 1983.
- Nadal, Josep M. i Prats, Modest: “Història de la llengua catalana”. Edicions 62, 1982
- Sanchis Guarner, Manuel: “Aproximació a la història de la llengua catalana”. Ed. Salvat, 1980.
- “Diccionari de la llengua catalana”. Ed. Enciclopèdia Catalana, S. A., 1982.

Ciències pures i aplicades

- Bologna, Gianfranco: “Guía de aves”. Ed. Grijalbo, 1981.
- Collazo, Javier L.: “Diccionario enciclopédico de términos técnicos”. Inglés-Español. Español-Inglés. Mc Graw-Hill Book Company, 1981. 3 vol.
- Dextreit, Raymond y Abehsera, Michel: “Nuevo tratado de medicina natural. EDAF, 1981.
- Estévez Somolinos, Segundo: “El motor de gasolina”. Ed. CEAC, 1981.
- Hessayon, D.G.: “L'expert en plantes d'interior”. Ed. Blume, 1982.
- Lewis, H.L.: “Las mariposas del mundo”. Ed. Omega, 1975.
- Stuart, Malcom: “Enciclopedia de hierbas y herboristería”. Ed. Omega, 1981.
- “Las ciencias naturales”. Ed. Hora, S. A., 1982. 7 vol.
- “La vida en el planeta Tierra”. Ed. Muntaner y Simón, 1978. 20 vol.

Art

- Cirici, Alexandre: “L'art gòtic català”. Edicions 62, 1974. 2 vol.

Història

- Nadal i Farreras, Joaquim i Woff, Philippe: “Història de Catalunya”. Ed. Oikos-Tau, 1983.
- Pirenne, Jacques: “Historia del Antiguo Egipto”. Ed. Océano, 1982. 3 yol.
- Pirenne, Jacques: “Historia Universal”. Ed. Acéano-Éxito. 10 vol.

Viatges

- Armengou, Josep M.: “Itineraris per Catalunya i les Illes Balears”. Edicions 62, 1982.
- Col.lecció de monografies de diferents països. Ed. Castell. 14 vol.
- “Guía de Hoteles”. España, 1983.

Biografies

- Cambó, Francesc: “Memòries i Meditacions”. Ed. Alpha. 3 vol.
- Col.lecció “Gent Nostra”. Ed. Nou Art Thor.

LLIBRES PER A L'ESPLAI

Adults

Poesia

- Aleixandre, Vicente: "Historia del corazón", Ed. Espasa-Calpe, 1977.
- Martí i Pol, Miquel: "Antologia poètica". Ed. Universitat de Barna, 1982.
- Ribà, Carles: "Antologia poètica". Ed. Proa, 1980.

Prosa

- Aragó, Narcís-Jordi: "Girona ara i sempre". Diputació de Girona, 1982.
- Camus, Albert: "L'estrany". Ed. Proa, 1981.
- Delibes, Miguel: "El camino". Ed. Destino, 1981.
- Eco, Umberto: "El nombre de la rosa". Ed. Lumen, 1983.
- Fañanàs, Miquel: "Susqueda". Ed. del Pèl, 1983.
- Pla, Josep: "Cinc històries del mar". Ed. Destino, 1981.
- Sagarra, Josep M. de: "Els ocells amics". Ed. Juventud, 1981.
- Urbano, Pilar: "Con la venia... yo indagué el 23 F". Ed. Argos-Vergara, 1982.
- Vargas Llosa, Mario: "La guerra del fin del mundo". Ed. Seix Barral, 1981.
- Col·lecció: "La Cua de Palla", dirigida per Manuel de Pedrolo (Novela policíaca). Edicions 62.

Infants

- "Viatge poètic per Catalunya". Ed. Teide, 1982.
- Beckman, Thea: "Tinc el pare al Brasil". Ed. La Galera, 1982.
- Cañizo, José Antonio del: "Las fantásticas aventuras del caballito gordo". Ed. Noguer, 1982.
- Folch i Torres, Josep M. "Pàgines festives". Pub. de l'Abadia de Montserrat, 1982.
- Janer Manila, Gabriel: "La serpentina". Ed. La Galera, 1983.
- Preussler, Otfried: "El pequeño fantasma". Ed. Noguer, 1975.
- Unnerstad, Edith: "Vacaciones en Suecia". Ed. Noguer, 1980.
- Vergés Oriol: "Els herois de la selva". Ed. Joventut, 1983.
- Vries, Anke de: "El carrer de casa". Ed. La Galera, 1983.
- Wölfel, Ursula: "Zapatos de fuego y sandalias de viento". Ed. Noguer, 1982.

Joves

- Holman, Felices: "El Robinson del metro". Ed. La Magrana, 1982.
- Manzi, Alberto: "El loco". Història d'una revolta. Ed. La Galera, 1982.
- Pedrolo, Manuel de: "7 relats d'intriga i ficció". Ed. L'Atzar, 1981.
- Salgari, Emilio: "El corsari negre". Ed. La Magrana, 1981.
- Verdaguer, Pere: "L'altra ribera". Ed. Pòrtic, 1982.
- Verdaguer, Pere: "Quaranta-sis quilos d'aigua". Ed. Barcanova, 1983.

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

ESTEM ARRELATS

CENTRAL A GIRONA:
Avda. Sant Francesc, 34-36
Telèfon 20.62.00

A SALT:
Carrer Major, 164
Telèfon 23.34.11
Passeig Marquès de Camps, 10
Telèfon 23.40.99

REFLEXIONS

Com cada any, al mes de juliol arriba la nostra i gran FESTA MAJOR, la calor ja apreta de valent, però no és problema perquè ens visitin els forasters, ja que la nostra festa és prou coneguda arreu de les nostres comarques, només voldria que aquesta gent trobi en el poble la cordialitat, a fi i a efecte que segueixin guardant a dins seu, un gran record d'aquesta immillorable Festa Major.

Disposo de poc espai, enguany es fa un sol programa de Festa Major, i voldria ser com sempre una mica crític. Els que tenen ara la paella pel mànec, siguin del partit que siguin, que s'han de complir les promeses fetes, doncs una promesa, si no es compleix, són paraules passatgeres allunyades pel vent, i això no és gens ètic.

Demano més vigilància de nit i feta a peu, ja que amb el cotxe i precisament a l'hivern, els vidres s'entelen i no es veu gaire res. Demano, també, un parell de ROURES més, com el que teníem abans, per guardar les places i les deveses, que prou falta li fan. Demano que es pintin els passos cebra més sovint, perquè hi ha molts cotxes que no els deuen veure, doncs no els saben respectar. I deixo de demanar, perquè em consta que els nostres regidors treballen i fan coses per tal de solucionar molts defectes, però els vilatans mai en tenim prou, ja que el que volem és el millor per al poble.

Ara que ja tenim dos Casals o dues llars per als jubilats, són necessaris? Ja que tots aspirem a arribar a vells, sembla ser normal que la societat ens podria reservar quelcom més que uns refugis, on només hi esperem l'hora d'anar a dinar o a sopar. Penso que no és just que arribi el moment de no tenir res a fer, jo crec que mentre es pugui valdre un mateix, treballar menys o molt menys però treballar un xic, d'una forma equilibrada, i així ens fariem vells sense adonar-nos tant, de que ja som un estorp o uns acabats, el treball fàcil i el lleure tot dossificat, faria adonar a moltes persones que no fan falta tans casals o llars, que normalment només serveixen per fer discussions que l'edat i els anys porten. No ens queda més remei que acceptar-los, ja que a molts les cames ens fan "figa" i un lloc per seure a fora de casa tampoc és tan dolent.

Per últim vull fer menció a la gent que organitza la festa, que encara que siguin criticats per algunes persones, són encoratjats per moltes més, a que continuïn, amb voluntat i tant d'encert, en fer per a tots nosaltres la tradicional i sempre benvinguda FESTA MAJOR DE SALT.

E. P. V.

Moldes para materias plásticas y de goma
Coquillas y moldes para fundición de metales
Matrices cortar y embutir
Grabados sobre toda clase de metales
Mecanizados por electro-erosión

Taller mecánico **REVERTER**

TALLER
Camino Antiguo de Vilablareix (Bescanó)
Teléfono 23.90.02

DIRECCIÓN POSTAL
C/. Mártires, 1
SALT

*Regals
Rosa*

Torras i Bages, 2 - SALT

Carns

Rigau

C/. Major, 155 Tel. 23.59.23
SALT

LES PERSONES GRANS

Ara tindria uns 80 anys. Era elegant, però senzill. Era En Benet.

L'havia vist patir molt, fins i tot n'arribava a saber; acceptava però, la sofrensa pel cantó més fàcil.

I, això no obstant, era molt còmic; li agradava fer gresca, mai en doble sentit. Ho feia tot amb naturalitat, sense ofendre la sensibilitat de les persones que l'envoltaven; ni que estiguessin absents els criticats.

I anava de dret al gra.

Home de llar es desvivava per a la muller i els fills. La seva mare no podia anar a raure a l'asil. Ni en la pensa.

Es llegia d'una manera clara el seu pensament i el seu cor.

El seu rostre n'era l'expressió vivent. No sabia fingir.

El mateix vestir era reflex del seu tarannà.

Tot un senyor, tot un home. Bon exemple de senzillesa!

Em porta uns records amb un cistell de conclusions.

Quan era petit els avis explicaven rondalles a la vora del foc joliu. Parlaven de pàgines viscudes del Patufet (molta qualitat pel preu de 10 cts.). Sortien al carrer a parar la fresca tot fent petar la xerrada! Entraves i sorties d'una casa a l'altra i ningú es trobava a faltar res.

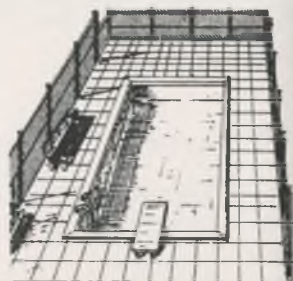
Salt, igualment que Sarrià de Ter, Sant Daniel, El Veïnat, El Pont Major, Palau Sacosta o Santa Eugènia. Eren uns pobles familiars on els veïns s'ajudaven, els infants jugaven pels carrers, l'hospitalitat no hi mancava i eren uns poblets oberts per gaudir-hi plenament.

Però els joves i els infants que ara neixen els hi ha tocat viure dins la vida urbana, que té com a model un tancament de les cases. Creixen dins una societat tancada i egoista que intenta manipular tothom per mitjà del diner, la despersonalització, el consumisme, l'hedonisme, etc.

Posts i accessoris per a tanques i tancats

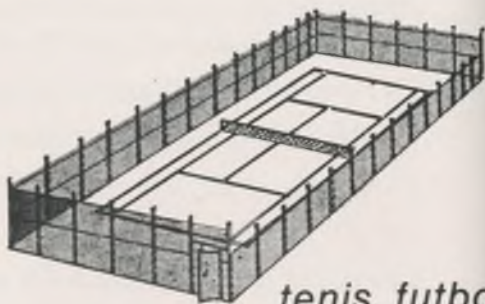

*urbanitzacions
finques, camping*

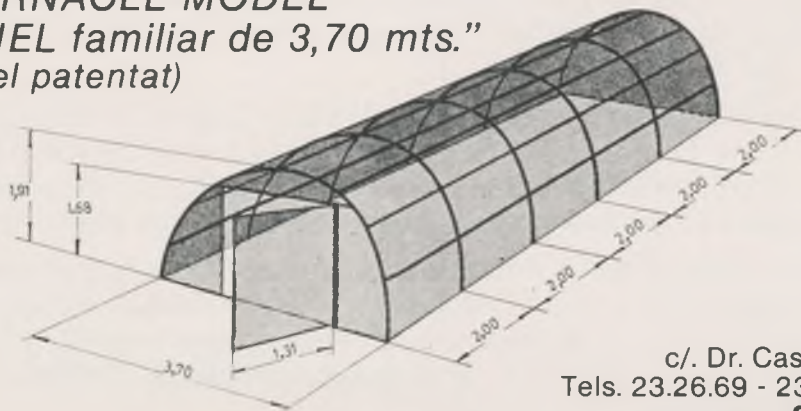
*APLICACIONS
piscines*

**Comercial
T.J.R.**

tenis, futbol

HIVERNACLE MODEL
"TUNEL familiar de 3,70 mts."
(Model patentat)

c/. Dr. Castany, 7
Tels. 23.26.69 - 23.69.61
SALT

Els grans ens compreneu perquè sabeu molt bé que tots errem i sofrim i que estem sotmesos a la mateixa llei i amenaçats per uns mateixos temors. Per això ens parreu de paciència, sinònim de fortalesa, puix heu de ser molt forts per aguantar certes coses.

És una manera imparcial i real de veure'ns.

Així és com sento una corrent d'afecte i aprecí envers vosaltres, ancians. Més, us necessitem. Escoltant-vos, podem millorar la nostra capacitat: L'ús de la intel·ligència general, la possibilitat de totalitzar els problemes sense perdre'ns en detalls... La utilització del coneixement són superiors als de la joventut.

Es diu que s'envelleix com s'ha viscut, i s'aguditzen més les falles si hom no n'és conscient. Però hi ha persones grans que se senten útils i, ben pagats, perquè diuen que fa més feliç donar que rebre. Hi ha persona gran que sap viure amb el que viu, animar el qui veu que s'esforça, agrair el qui l'ajuda. Això el fa sentir més acompanyat. La nostra societat els roba vida, no deixen però de viure.

Escoltem molt sovint la frase "justícia social". Seria, doncs, molt bo que aconseguíssim unes relacions socials on les diferències de funcionament o rendiment de la persona gran no suposessin inferioritat o exclusió, sinó la plena integració en una societat a la vegada enriquida i transformada per l'experiència de l'ancianitat.

Hem de fer un treball honest i clar amb la persona gran.

S'ha de saber combinar el coneixement científic amb un gran afecte, la comprensió dels seus fracassos, debilitats i odis, amb el reconeixement de les seves facultats a fi de trobar també fortalesa i capacitat d'amor.

Les persones grans em demostren molt objectivament que la vida val la pena de ser viscuda: que hem de viure, fer viure i deixar viure. I per això, i moltes altres coses, val la pena de seguir sempre lluitant perquè el món, també el de les persones grans, esdevingui millor.

NARCÍS CADENA i MASÓ

Matadero
Frigorífico
n.º 93

FRIPOL

Cno. Viejo Vilablareix, s/n.
Tel. 23.46.67 - SALT

Construcciones
Mecánicas
XIFRA, S.A.
Tels. 21.54.08 - 20.50.64

COMEXI
S.a.

Maquinaria para
artes gráficas
y manipulados
papel y plástico

Avda. San Narciso, 106
Tel. 23.72.11 - Telex 57110
G I R O N A

*El Casal
de Jubilats
necessita
protectors.*

*Ajuda'l
fes-te soci*

CALÇATS
FERRER

Carrer Major, 62
Tels. 23.27.70 - 24.06.95
S A L T

Í N D E X

Un poble per als nostres fills	Salvador Sunyer i Aimeric
Aquest any, un únic programa de Festa Major.	Comissió Editora
Salt, les festes, les festes.	Miquel Berga i Bagué
La Festa Major va evolucionant.	Comissió de Festes
Les eleccions municipals del 8 de maig de 1983.	Ajuntament de Salt
Organització de l'Ajuntament de Salt.	Ajuntament de Salt
Poemes des d'una habitació.	Cesca
Salt i la seva cuina de Festa Major.	Jaume Font i Estival
Poemes.	Elisenda Bernatallada i Pla
Mancances de Salt.	Pi Verd
La gran família del casal.	Josep M ^a Macias i Colom
Joan Santana i Pujol.	Emili Serra i Soler
El dia que Salt va semblar Nova York.	Narcís-Jordi Aragó
El dring de les onze ha llevat el tul.	Josep M ^a Fonalleras
Parlem del tren.	Emili Torrent i Algans
Una agrupació fotogràfica a Salt?	Antoni Bonadona i Capell
El carrer Major de Salt.	Francesc Ferrer i Gironès
El peix de riu i la Festa Major.	Ramon Torramadé
Carta d'un rector al seu alcalde.	Àngel Caldas
Cataloguem també el patrimoni industrial de Salt.	Josep Clara
Mossecs d'enyor.	Irene Morató
Els dits de les mans.	Josep Ferrer i Costa
Les biblioteques i el poble.	Carme Bover i Calvo
Impressions de Cuba.	Xavier Corominas
Carta als ministres de l'O.P.E.P.	Martí Fita i Casals
La mainada i el món de la sardana.	Salt Sardanista
Anant per aquests mons de Déu que són els nostres.	Lluís Caritg
El meu cinema de Salt.	Guillem Terribas
Activitats del casal.	Joan Ros
Patinatge artístic a Salt.	C. Soler
Quan em jalo la madalena.	Josep M ^a Fonalleras
O tèmpora! o mores!	Pau Masó i Fàbrega
Festa Major de Salt, per Sant Jaume, com cal.	Tevlac
La sensibilitat, un dret de tots.	Narcís Burch
"Ojo con la renta".	Bedoya
L'Andreu de l'Alt Empordà.	Lluís Molins
Petanca.	Narcís Burch
Vacances amb llibres.	Antònia Gimbernat
Reflexions.	E. P. V.
Les persones grans.	Narcís Cadena i Masó

*La il·lustració de
la portada és obra
de Jordi Gispert,
que correspon al
cartell guanyador
del concurs sobre la
Festa Major
convocat per
l'Ajuntament
de Salt.*

NOTA DE LA REDACCIÓ:

Els escrits només reflecteixen l'opinió del seu autor. Els editors no necessàriament se solidaritzen amb el seu contingut. Els escrits s'han publicat íntegrament en respecte a la llibertat d'expressió de llurs autors.

La Comissió editora d'aquest programa vol agrair de manera pública a totes les persones que han fet possible la seva publicació: als col·laboradors literaris, anunciants, redactors, compaginadors i altres persones que sense el seu esforç no hauria estat possible la seva edició.

A tots moltes gràcies.

Salt, juliol 1983

CAIXA DE BARCELONA

Oficines a Salt:

Carrer Major, 163 - Tel. 23.93.88

Mèrcasalt, Pl. Marquès de Camps s/n. - Tel. 23.50.85

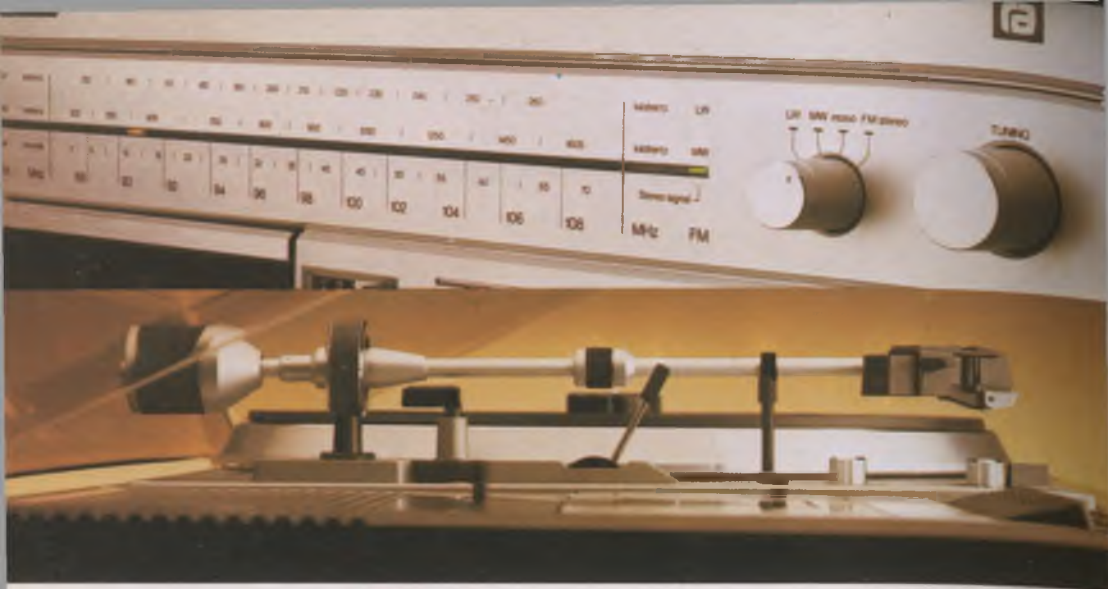
Oficines a Girona:

Central: Carrer Nou, 14 - Tel. 20.51.58

Onyar: C/. Maluquer Salvador, 21 - Tel. 21.37.11

Sant Narcís: Avda. Sant Narcís, 32-34 - Tel. 23.05.12

Mercat de Girona, Parada 204 - Tel. 21.68.98

Joaquim Vilà Crous

Carrer Major, 243 - Telèfon 23.29.71 - SALT

Audio/Video

Radiola